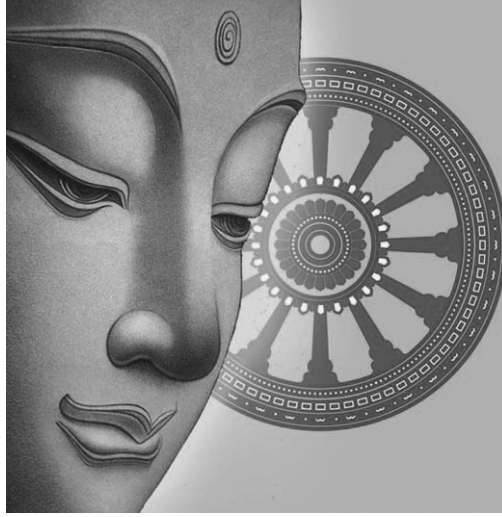

ĀRJA SANGHĀTA SŪTRA DHARMAPARJĀJA

Angliskais tulkojums © Damčo Diana Finegane.

Dažas rezervētās tiesības.

Latviski tulkojis Jānis Balodis 2007. g., Newcastle, Austrālijā.

Rediģēja Helmūts Ancāns 2009. g.

Rediģēja brālis Dharmapāla 2015. g., *Den ņi ling* meditēšanas centrā, Latvijā.

Latviešu tulkojums © Uldim J. Balodim.

Izdevējs: Nodibinājums “Tīrā Zeme”.

*Šī grāmata tiek izdota brīvai izplatīšanai veltot nopelnus
tulkotājam Jānim Balodim, kurš mira 24. martā, 2015. g.*

Šo tekstu var brīvi pavairot un izplatīt, bet nedrīkst nekādā veidā mainīt vai pārdot. Nedrīkst pārdot ne grāmatas, ne ierakstus vai cita veida produktus, kas izmanto šo tekstu.

ĀRJA SANGHĀTA SŪTRA DHARMAPARJĀJA

Cieņa visiem buddhām un bodhisattvām!

Tā es reiz dzirdēju.

Bhagavāns uzturējās Radžagrihā, Maitu liju virsotnē, kopā ar 32 000 lielu mūku kopienu, tai skaitā cienījamais Adžņāta-kaundīnja, cienījamais Mahā-maudgaljājana, cienījamais Šaripūtra, cienījamais Mahākāšjapa, cienījamais Rāhula, cienījamais Bākkula, cienījamais Bhadrapāla, cienījamais Bhādrašrī, cienījamais Čāndanašrī, cienījamais Džangūla, cienījamais Subhūti, cienījamais Rēvata, cienījamais Nandasēna utt.; un kopā ar 62 000 bodhisattvām, tai skaitā bodhisattva, dižā būtne Maitrēja, bodhisattva, dižā būtne Sarvašūra, bodhisattva, dižā būtne Kumārašrī, bodhisattva, dižā būtne Kumāravāsin, bodhisattva, dižā būtne Kumārabhādra, bodhisattva, dižā būtne Anūna, bodhisattva, dižā būtne Mandžūšrī, bodhisattva, dižā būtne Samantabhādra, bodhisattva, dižā būtne Sudāršana, bodhisattva, dižā būtne Bhaišadžjasēna, bodhisattva, dižā būtne Vadžrasēna utt.; un kopā ar 12 000 devu dēliem, tai skaitā devas dēls Ārdžuna, devas dēls Bhādra, devas dēls Subhādra, devas dēls Dharmaruci, devas dēls Čāndanagārbha, devas dēls Čāndanavāsin, devas dēls Čāndana utt.; un kopā ar 8 000 devu meitām, tai skaitā devas meita Mirdāmgini, devas meita Prasādavati, devas meita Mahātma-samprajūkta, devas meita saukta ‘Brīnišķā acs’, devas meita Pradžāpativāsini, devas meita Bālini, devas meita saukta ‘Brīnišķā bagātība’, devas meita Subāhujūkta utt.; un kopā ar 8 000 nāgu karaļiem, tai skaitā nāgu karalis Apalāla, nāgu karalis Elapātra, nāgu karalis Timīngila, nāgu karalis Kumbhasāra, nāgu karalis Kumbhašīrša, nāgu karalis saukts ‘Tikuma radītājs’, nāgu karalis Sunānda, nāgu karalis Sušākha, nāgu karalis Gavašīrša utt.

Viņi visi devās uz Radžagrihu, kur Maitu liju virsotnē uzturējās Bhagavāns. Tur nonākuši, viņi zemojās, ar savām galvām pie Bhagavāna pēdām, trīs reizes apgāja Bhagavānu, un tad viņi visi

apsēdās Bhagavāna priekšā. Bhagavāns pieņēma viņu klātieni klausējot.

Tad bodhisattva, dižā būtne Sarvašūra piecēlās, pārlika sava mūka talāra augšdaļu pār vienu plecu, nometās uz labā ceļa, salika plaukstas kopā un paklanījās Bhagavāna priekšā. Viņš uzrunāja Bhagavānu sekojoši: “Bhagavān, miljons devu, miljons devu meitu, un daudzi miljoni bodhisattvu ir pulcējušies. Bhagavān, daudzi miljoni šrāvaku un arī nāgu karaļu ir pulcējušies un sēd, lai klausītos Dharmu. Tam tā esot, lai Tathāgata, Arhats, Perfektais un pilnīgais buddha, lūdzu, māca tāda veida pieeju Dharmai, ar kuras palīdzību, kolīdz viņi to dzird, vecās aptumšotās būtnes attīrīs visus viņu karmiskos šķēršļus, un jaunās aptumšotās būtnes pieliks lielas pūles tikumīgai Dharmai un sasniegs īpašu pārākumu, un viņu tikumīgie darbi nedeģenerēsies, noteikti nedeģenerēsies un nemaz nekļūs deģenerēti.”

Viņš teica šādi, un Bhagavāns atbildēja bodhisattvam, dižajai būtnei Sarvašūram: “Sarvašūra, tas, ka tu domāji jautāt Tathāgatam par šo tematu, ir labi, ļoti labi. Tādēļ, Sarvašūra, klausies labi un uzmanīgi, un paturi to prātā, un es tev to pateikšu.”

Atbildējis Bhagavānam, “Lai tā būtu!”, bodhisattva, dižā būtne Sarvašūra klausījās Bhagavānu ar pilnu uzmanību.

Bhagavāns runāja šādi: “Sarvašūra, ir dharmā-parjāja ko sauc *Sanghāta*, kas pat joprojām ir aktīva uz šīs zemeslodes. Tiem, kuri dzird šo Sanghātu dharmā-parjāju, viņu piecas nepārtrauktās karmas tiks attīrītas, un viņi nekad nenovērsīsies no nepārspējamās, perfektās un pilnīgās atmodas. Sarvašūra, ko tu domā par to? Ja tu domā, ka tie, kuri dzird šo sūtru Sanghātu, uzkrās tādu milzīgu daudzumu nopelnu, kas piemīt vienam tathāgatam, tad neuzskati to tādā veidā.”

Sarvašūra teica, “Nu tad, kā tas būtu jāredz?”

Bhagavāns atbildēja: “Sarvašūra, šie bodhisattvas, dižās būtnes arī radīs tādu neiedomājamu daudzumu nopelnu, cik uzkrājuši tik daudzi tathāgatas, arhati, perfekti un pilnīgi buddhas, kā smilšu graudi Gangas upē. Sarvašūra, tie, kuri dzird šo Sanghātu dharmā-parjāju, nekad nenovērsīsies. Viņi redzēs Tathāgatu. Viņi nekad nebūs šķirti

no Tathāgatas skatīšanas. Viņi būs pilnīgi atmodināti nepārsniedzamajā, perfektajā un pilnīgajā atmodā. Tikumiskās Dharmas, ko viņi visi sasniegs, nevarēs pārspēt ļaunais Māra. Sarvašūra, visi tie, kuri dzird šo Sanghātu sūtru, sapratīs rašanos un izbeigšanos.”

Tad, tanī brīdī, visi bodhisattvas piecēlās, pārlika viņu talāra augšdaļu pār vienu plecu, noietās zemē uz labā ceļa un jautāja Bhagavānam, “Bhagavān, cik liels ir viena tathāgatas nopelnu krājums?”

Bhagavāns atbildēja sekojoši: “Pēctecības bērni, klausāties, kā mērīt viena buddhas nopelnu krājumu. Tas ir sekojoši: Salīdzinājumam – lai arī ir ļoti liels nopelnu krājums tik daudziem desmit līmeņu bodhisattvām, cik ir ūdens pilienu lielajā okeānā, cik putekļu daļiņu uz šīs planētas, un smilšu graudiņu Gangas upē – viena buddhas nopelnu krājums ir daudz lielāks. Attiecībā uz tām aptumšotām būtnēm, kuras dzirdēs šo Sanghātu dharmā-parjāju, viņu radītais nopelnu krājums būs daudz lielāks pat par to. Skaitot nav iespējams aptvert šī nopelnu krājuma robežas. Sarvašūra, ikviens, kurš izjūt lielu prieku tanī laikā, tanī brīdī, kad viņš dzird šos vārdus, radīs neizmēramu daudzumu nopelnu.”

Tad bodhisattva, dižā būtne Sarvašūra teica Bhagavānam, “Bhagavān, kas ir tās aptumšotās būtnes, kuras tik ļoti slāpst pēc Dharmas?”

Kad viņš bija to pateicis, Bhagavāns atbildēja bodhisattvam, dižajai būtnēi Sarvašūram: “Sarvašūra, ir divas aptumšotās būtnes, kuras ļoti slāpst pēc Dharmas. Ja tu gribi zināt, kuras divas tās ir, Sarvašūra, tad tās ir sekojošas: Vienai ir vienlīdzīga attieksme pret visām aptumšotām būtnēm. Otrā, Sarvašūra, ir ikviena būtne, kura pēc Dharmas uzklauššanas to pareizi, pilnīgi un vienlīdzīgi atklāj visām aptumšotām būtnēm.”

Bodhisattva, dižā būtne Sarvašūra teica, “Bhagavān, bet kurš pēc Dharmas uzklauššanas to pareizi, pilnīgi un vienlīdzīgi atklāj visām aptumšotām būtnēm?”

Bhagavāns teica: “Sarvašūra, pirmie ir tie, kuri pēc Dharmas uzklauššanas sevi pilnīgi ziedo atmodai. Kad kāds ir pilnīgi ziedojies atmodai, viņš ļoti slāpst pēc Dharmas citu aptumšoto būtņu labā.

Sarvašūra, otri ir tie, kuri ieiet mahājānā. Viņi arī vienmēr ļoti slāpst pēc Dharmas.”

Tad tie miljoni devu, nāgu, cilvēku un devu meitu piecēlās, salika plaukstas kopā Bhagavāna priekšā un uzrunāja Bhagavānu sekojoši: “Bhagavān, arī mēs ļoti slāpstam pēc Dharmas. Tam tā esot, lai Bhagavāns pilnībā izpilda mūsu vēlmes un visu aptumšoto būtņu vēlmes.”

Tanī laikā, tanī brīdī Bhagavāns pasmaidīja.

Tad bodhisattva, dižā būtne Sarvašūra piecēlās, salika savas plaukstas kopā un paklanījās Bhagavānam. Viņš uzrunāja Bhagavānu sekojoši: “Bhagavān, kas ir cēlonis Tavam smaidam? Kas ir apstākļi?”

Tad Bhagavāns uzrunāja bodhisattvu, dižo būtni Sarvašūru: “Sarvašūra, tās aptumšotās būtnes, kuras šeit ieradās, būs pilnīgi atmodinātas nepārspējamajā, perfektajā un pilnīgajā atmodā. Viņas pilnībā sasniegs tathāgatu baudu objektu izveidošanu.”

Bodhisattva Sarvašūra teica: “Bhagavān, kāda cēloņa un apstākļa dēļ šīs aptumšotās būtnes, kuras šeit atnāca, būs pilnīgi atmodinātas nepārspējamajā, perfektajā un pilnīgajā atmodā?”

Bhagavāns teica: “Tas ir labi, Sarvašūra, ļoti labi, ka tu iedomājies par šo lietu jautāt Tathāgatam. Tādēļ, Sarvašūra, klausies par atšķirīgajām novēlēšanas kvalitātēm.

“Sarvašūra, senos laikos, neskaitāmas mūžības atpakaļ, kāds tathāgata, arhats, perfekts un pilnīgs buddha vārdā Rātnašrī, apveltīts ar zināšanām un labu uzvedību, svētlaimē aizgājušais, pasaules pazinējs, nepārspējams ceļvedis savaldāmām būtnēm, devu un cilvēku mācītājs, buddha, bhagavāns, radās pasaulē.

“Sarvašūra, tanī laikā, tanī momentā es biju bramīnu jauniešs. Visas tās aptumšotās būtnes, kuras es vadīju uz buddhas vizinību tanī laikā, tanī momentā bija kļuvuši savvaļas dzīvnieki, un tā tanī laikā, tanī momentā es izteicu šo lūgšanu: ‘Lai visi savvaļas dzīvnieki, kuri tagad ir pilnīgi ciešanu nomocīti, pārdzimtu manā buddhas laukā. Lai es tos ieceltu buddhas vizinībā.’ Un visi šie savvaļas dzīvnieki, dzirdējuši šos vārdus, teica, ‘Lai tas tā būtu.’ Sarvašūra, to tikumības sakņu rezultātā šīs aptumšotās būtnes ir nonākušas šeit

un būs pilnīgi atmodinātas nepārspējamajā, perfektajā un pilnīgajā atmodā.”

Pēc tam, dzirdējis no Buddhas šo ļoti priecīgo vēsti, bodhisattva, dižā būtne Sarvašūra teica Bhagavānam: “Bhagavān, cik garš mūžs ir iespējams šīm aptumšotām būtnēm?”

Bhagavāns atbildēja: “Astoņdesmit mūžību mūžs ir iespējams šīm aptumšotām būtnēm.”

Bodhisattva Sarvašūra teica, “Bhagavān, cik ilgs laiks ir viena mūžība?”

Bhagavāns teica: “Pēctecības bērns, klausies. Tas ir sekojoši: Salīdzinājumam – kāds vīrs uzbūvēja tvertni, divpadsmit jōdžanas apkārtmērā un trīs jōdžanas augstu un pilnībā piepildīja šo tvertni ne ar ko citu, kā tikai ar sezama sēklām. Tad, pēc katriem 1000 gadiem viņš izņem no šīs tvertnes, kas bija pilnībā piepildīta ar sezama sēklām, vienu sezama sēklu. Šādā veidā, kad tam vīram būs beigušās visas šīs sezama sēklas, un pat tvertnes grīda un pamats vairs neeksistēs, pat tad viena mūžība vēl nebūs beigusies.

“Vēl jo vairāk, Sarvašūra, tas ir sekojoši: Salīdzinājumam – ir kalns piecdesmit jōdžanas diametrā un kādus divpadsmit jōdžanas augsts. Tad kāds vīrs uzbūvēja māju pie šī kalna un ilgu laiku, pēc katriem simts gadiem viņš vienreiz noslaucītu šo kalnu ar Benaresas musulīna drānu. Šādi darot, šis kalns izbeigtos. Bet, pat pēc tam kad tas būtu noticis, vēl joprojām viena mūžība nebūtu beigusies. Sarvašūra, tāds ir vienas mūžības mērs.”

Tad bodhisattva, dižā būtne Sarvašūra piecēlās un uzrunāja Bhagavānu: “Bhagavān, ja pat viens veltījums rada tik lielu daudzumu nopelnu, ka laimīgas dzīves mūžs var būt astoņdesmit mūžības, tad kāda vajadzība būtu minēt kādu, kurš piedāvā ārkārtīgi lielu daudzumu godbijīgu pakalpojumu Tathāgatas mācībām?”

Bhagavāns teica: ”Klausies, pēctecības bērns: Ja ikviens, kurš dzird Sanghātu dharmu-parjāju ir spējīgs iegūt 84 000 mūžību mūžu, kāda nozīme būtu minēt kādu, kurš ir uzrakstījis Sanghātu sūtru un kurš to lasa? Sarvašūra, tas uzkrās ārkārtīgi lielu daudzumu nopelnu.

“Sarvašūra, ikviens, kura prāts ir iedvesmots ar tīru ticību un kurš dziļi izjusti zemojās Sanghāta sūtras priekšā, atcerēsies savas

deviņdesmit piecu mūžību iepriekšējās dzīves. Viņš kļuvis karalis-riņģengriezējs sešdesmit mūžības. Pat tanī dzīvē ikvienam viņš patiks. Sarvašūra, viņš nemirs no ieročiem. Viņš nemirs no indes. Viņam nekaitēs melnā maģija. Pat viņa miršanas laikā viņš tieši redzēs deviņdesmit deviņus miljonus buddhu, un, Sarvašūra, tie buddhas, tie bhagavāni, teiks šai personai: “Svētā būtne, tādēļ, ka tu esi dzirdējis cēlo Sanghāta sūtru dharma-parjāju labi izskaidrotu, tādēļ radās šis lielais nopelnu daudzums.” Un tie deviņdesmit deviņi miljoni buddhas, bhagavāni, arī izteiks pareģojumu viņu individuālajās pasaulu sistēmās.

“Ja tas tā ir, Sarvašūra, kāda vajadzība ir minēt ikvienu, kurš dzird visu šo cēlo Sanghāta sūtru dharma-parjāju pilnīgi un plaši? Ne tikai tas, viņi nomierinās šo personu sakot: ‘Nebīsties.’”

Tad, bodhisattva, dižā būtne, Sarvašūra teica Bhagavānam: “Bhagavān, kad es arī klausos cēlo Sanghāta sūtru dharma-parjāju, cik lielu nopelnu daudzumu es radīšu, Bhagavān?”

Bhagavāns atbildēja: “Sarvašūra, tā aptumšotā būtne arī uzkrās lielu daudzumu nopelnu, tik daudz nopelnu, cik to ir uzkrājuši tik daudz buddhas, tathāgatas, cik smilšu graudi Gangas upē.”

Viņš teica: “Bhagavān, kad es klausos cēlo Sanghāta sūtru dharma-parjāju, man tās nekad nav gana.”

Bhagavāns teica: “Sarvašūra, tas ir labi, ļoti labi, ka tev nekad nav gana Dharmas mācību. Sarvašūra, par cik man arī nekad nav gana Dharmas mācību, kāda vajadzība būtu minēt, ka parastajām būtnēm arī nekad nav gana?”

“Sarvašūra, ikviens pēctecības dēls vai meita, kurš ģenerē ticību mahājānai, neaizies nepareizās migrācijās 1 000 mūžības. 5 000 mūžības viņi nepiedzims kā dzīvnieki. 12 000 mūžības viņiem nebūs ļauns prāts. 18 000 mūžības viņi nepiedzims starp būtnēm nomaļā apvidū. 20 000 mūžības viņi būs drosmīgi devībā. 25 000 mūžības viņi piedzims devu pasaulē. 35 000 mūžības viņi praktizēs celibātu. 40 000 mūžības viņi atteiksies no mājsaimnieka dzīves veida. 50 000 mūžības viņi balstīs Dharmu un 65 000 mūžības viņi meditēs par nāves apzināšanos.

“Sarvašūra, pat ne mazākā slikta karma neatgadīsies šim pēctecības dēlam vai pēctecības meitai. Ļaunie māras nevarēs tiem piekļūt.

Viņi nekad nedzims mātes dzemdē. Sarvašūra, tie, kuri dzird šo dharmu-parjāju, neatkarīgi no tā, kur viņi ir dzimuši, deviņdesmit piecas bezgalīgās mūžības viņi nepārdzims nepareizās sfērās. 8 000 mūžības viņi atcerēsies, ko viņi ir dzirdējuši. 1 000 mūžības viņi atteiksies no nogalināšanas. 99 000 mūžības viņi atteiksies no melošanas. 13 000 mūžības viņi atteiksies no šķeļošanas runas.

“Sarvašūra, aptumšotās būtnes, kuras ir dzirdējušas šo dharmu-parjāju, ir nedaudzas.”

Tad bodhisattva, dižā būtne Sarvašūra piecēlās, pārlika sava talāra augšdaļu pār vienu plecu, nometās zemē uz labā ceļa, salika savas plaukstas kopā un noliecās Bhagavāna priekšā. Viņš teica Bhagavānam: “Bhagavān, cik daudz sliktas karmas radīs tie, kuri noraida šo dharmu-parjāju?”

Bhagavāns teica: “Sarvašūra, tas ir daudz.”

Viņš teica: “Bhagavān, cik daudz sliktas karmas radīs šīs aptumšotās būtnes?”

Bhagavāns teica: “Klusē, Sarvašūra, klusē. Nejautā man par sliktas karmas daudzumu. Sarvašūra, salīdzinot ar ļaunu prātu pret tik daudz tathāgatām, arhātiem, perfektiem un pilnīgiem buddhām, cik smilšu graudu ir divpadsmit Ganges upēs, tad tie, kuri nonievā Sanghātu sūtru, uzkrās daudz vairāk netikumības. Sarvašūra, tie, kuri rada ļaunu prātu pret mahājānu, arī uzkrās daudz vairāk netikumības. Sarvašūra, tās aptumšotās būtnes tiek sadedzinātas. Tās vienkārši tiek sadedzinātas.”

Sarvašūra jautāja: “Bhagavān, vai nav iespējams atbrīvot šīs aptumšotās būtnes?”

Bhagavāns teica: “Tas tā ir, Sarvašūra. Nav iespējams tās atbrīvot.

“Sarvašūra, tas ir sekojoši: Salīdzinājumam, ja kāds nocirstu cilvēkam galvu un, ja tā persona tad pielietotu šai galvai kā kompresi vai nu medu, vai cukuru, vai melasi, vai sviestu, vai sakņu eļļu, vai kādas citas zāles, ko tu par to domā, Sarvašūra? Vai šī persona spētu atkal piecelties?”

Sarvašūra teica: “Bhagavān, tas nevar notikt.”

Bhagavāns teica: “Turklāt, Sarvašūra, ir vēl kāds cits cilvēks. Kad viņš iesita citai dzīvai būtnei ar asu ieroci, lai gan viņš nespēja

nogalināt šo būtņi ar vienu sitienu, Sarvašūra, tomēr viņš to ievainoja. Ja pielietotu zāles, viņa ievainojums sadzītu. Tanī laikā, kad ievainotais ir atveseļojies, tas cilvēks, atceroties ciešanas, domātu, ‘Tagad es saprotu, un tādēļ es nekad neradīšu ļaunu, netikumīgu karmu.’ Un līdzīgi tam, kurš pārdomā šādā veidā, Sarvašūra, kad tas cilvēks atceras ciešanas, viņš pilnīgi atmet ļaunumu. Tanī laikā visa Dharma skaidri parādās. Kad visa Dharma ir skaidri parādījusies, tanī laikā viņš nobeigs visas tikumīgās Dharmas mācības.

“Sarvašūra, tas ir sekojoši: Salīdzinājumam – tāpat kā cilvēka vecāki, kurš nomira, sēro par viņu un apraud to, lai gan nespēj viņu pasargāt, tādā pat veidā, Sarvašūra, bērnišķīgi parasti cilvēki arī nav spējīgi palīdzēt sev vai citiem. Līdzīgi tiem vecākiem, kuru cerības sabruka, šīm aptumšotām būtņēm miršanas laikā viņu cerības arī sabruks.

“Sarvašūra, ir divas aptumšotās būtņes, kuru cerības ir sabrukušas. Kuras ir šīs divas? Tās ir sekojošas: viena ir aptumšotā būtne, kura dara ļaunus darbus, vai liek tos darīt. Otra ir, kura pamet svēto Dharmu. Abām šīm aptumšotām būtņēm cerības sabruks miršanas laikā.”

Bodhisattva Sarvašūra teica: “Bhagavān, kāds ir šo dzīvo būtņu pārdzimšanas ceļš? Kāda ir viņu pēcnāves dzīve?”

Bhagavāns teica: “Sarvašūra, bezgalīgas ir pārdzimšanas aptumšotām būtņēm, kuras nonievā svēto Dharmu. Bezgalīgas ir arī viņu nākošās dzīves. Sarvašūra, aptumšotās būtņes, kuras pamet svēto Dharmu, vienu mūžību pārdzīvos izjūtas dzīvo būtņu lielajā Vaimanu ellē, vienu mūžību Saspiešanas ellē, vienu mūžību Karstajā ellē, vienu mūžību Ļoti karstajā ellē, vienu mūžību Melno līniju lielajā ellē, vienu mūžību lielajā Avīci ellē, vienu mūžību lielajā ellē sauktā Matu celšanās stāvus, vienu mūžību Izsaukšanās ‘Ak vai!’ lielajā ellē un, Sarvašūra, viņiem būs jāpārdzīvo šo astoņu lielo eļļu ciešanas astoņas mūžības.”

Tad bodhisattva, dižā būtne Sarvašūra teica Bhagavānam sekojoši: “Bhagavān, tās ir ciešanas, Sugata, tās ir ciešanas. Dzirdēt par tām nav priecīgi.”

Tad Bhagavāns tanī brīdī izteica šīs vārsmas:

Kā būtņes būtņu ellē
pārdzīvo šādas ciešanas –

Ļoti biedējošus vārdus kā šos,
nav nekāds prieks dzirdēt.

Tie, kuri dara tikumīgus darbus,
tie saņems labestību.
Tiem, kuri dara netikumīgus darbus,
patiešām, būs ciešanas.
Tos, kuri nezin laimes cēloni,
pēc dzimšanas mocīs nāve,
un bēdu jūgu sāpes.
Šīs bērnišķīgās būtnes vienmēr cietīs.
Tie, kuri atceras Buddhu kā visaugstāko,
šie prasmīgie patiešām ir laimīgi.
Tie, kuri tic mahājānai arī,
neaizies sliktās pārdzimšanās.

Sarvašūra, šādā pat veidā,
iepriekšējās karmas dzīti,
tie, kuri ir veikuši pat mazu darbību,
piedzīvos bezgalīgus rezultātus.

Buddhas tīrumā, augstākajā tīrumā,
ja kāds iesēj vienu sēklu, ļoti daudz būs augļu.
Tāpat kā daudz augļu iegūst
iesējot tikai dažas sēklas,

tie, kuri priecājas par Iekarotāja mācībām,
tie prasmīgie patiešām ir laimīgi.
Viņi atmet ļaunas darbības
un arī uzkrāj daudz tikuma.

Ikviens, kurš piedāvā manām mācībām
kaut tikai vienu matu,
tam 80 000 mūžības būs lieli īpašumi
un arī daudz bagātības.

Vienalga kur viņi piedzimst,
viņi vienmēr būs dāsni.
Tādēļ, Buddha ir ļoti auglīgs,
lieliskākā vieta devībai.

Tad bodhisattva, dižā būtne Sarvašūra teica Bhagavānam: “Bhagavān, kā meklēt to Dharmu, ko māca Bhagavāns? Bhagavān, kādā veidā kāds stipri sagrābs tikumu saknes, kad ir dzirdēta Sanghāta sūtra dharma-parjāja?”

Bhagavāns teica: “Sarvašūra, ir jāzina, ka nopelnu krājums tam, kurš klausās šo Sanghāta sūtru dharma-parjāju ir tas pats, kā piedāvājot godbijīgus pakalpojumus tik daudziem tathāgatām, arhātiem, perfektiem un pilnīgiem buddhām, cik daudz ir smilšu graudu divpadsmit Ganges upēs, sagādājot viņiem visu, kas nepieciešams viņu laimei.”

Bodhisattva Sarvašūra teica: “Bhagavān, kā novest tikumības saknes līdz pilnībai?”

Viņš jautāja šo, un Bhagavāns teica bodhisattvam, dižajai būtnei Sarvašūram: “Šīs tikumības saknes ir jāsaprot kā vienlīdzīgas ar tathāgatu.”

“Kas ir šīs tikumības saknes, kas jāsaprot kā vienlīdzīgas ar tathāgatu?”

Bhagavāns teica: “Dharmas orators ir jāsaprot kā vienlīdzīgs ar tathāgatu.”

Sarvašūra teica: “Bhagavān, kurš ir Dharmas orators?”

“Ikviens, kurš lasa skaļi Sanghāta sūtru ir Dharmas orators.”

Sarvašūra teica: “Bhagavān, par cik pat tie, kuri klausās Sanghāta sūtru dharma-parjāju, uzkrās ļoti daudz nopelnu, kāda vajadzība ir minēt tos, kuri to uzraksta un lasa. Cik daudz nopelnu tie uzkrās?”

Bhagavāns teica: “Sarvašūra, klausies. Tas ir sekojoši: Salīdzinājumam – ja katrā no četriem virzieniem, tik daudz tathāgatas, arhati, perfekti un pilnīgi buddhas kā smilšu graudi divpadsmit Ganges upēs, sēdētu un mācītu Dharmu divpadsmit mūžības, pat ja viņi raksturotu tā viena, kurš uzrakstītu šo Sanghāta sūtru, nopelnu lielo daudzumu, viņi nespētu aptvert šo daudzumu, nedz izteikt to vārdos. Pat ja tik daudz buddhas, bhagavāni kā smilšu graudi

četrdesmit astoņās Gangas upēs, nespēj izteikt tā viena nopelnu daudzumu, kurš uzraksta šo sūtru, kāda vajadzība ir minēt, ka ikviens, kurš uzraksta šo sūtru, vai pārdomā to, vai to lasa, kļūs par Dharmas dārgumu krātuvi?”

Bodhisattva Sarvašūra teica: “Bhagavān, cik liels būs tā nopelnu krājums, kurš to lasa?”

Tad tanī laikā Bhagavāns teica šīs vārsmas:

Kas attiecas uz to būtņu tikumu,
kuri ir lasījuši tikai vienu četrriindu vārsmu,
lai gan tik daudz iekarotāju kā smilšu graudi
astoņdesmit četrās Gangas upēs
nepārtraukti aprakstītu
to būtņu visus nopelnus,
kuri ir lasījuši šo sūtru – Sanghātu,
šie nopelni nekad neizbeigtos.

Dharma, ko māca atmodinātie,
ir neierobežota un grūti atrodama.

Tajā laikā un arī tajā pat brīdī, astoņdesmit četri simti tūkstoši no neskaitāmiem miljoniem devu salika viņu plaukstas kopā un paklanījās pret vietu, kur notika Sanghāta sūtras dharmas-parjājas mācības. Viņi teica Bhagavānam: “Bhagavān, lai arī kādai vajadzībai Bhagavāns novietoja šādu Dharmas dārgumu krātuvi uz šīs planētas – zemes, tas ir labi, ļoti labi.”

Astoņpadsmit simti tūkstoši neskaitāmi miljoni kailu askētu no citām tradīcijām ieradās tajā vietā, kur bija Bhagavāns un teica Bhagavānam: “Askēt Gāutama, kungs, esi uzvarām vainagots!”

Bhagavāns teica: “Tathāgata ir vienmēr uzvarām vainagots. Kungī, ķecerīgie nūdisti, kā jūs, ķecerī, varētu būt uzvarām vainagoti?”

Viņi teica: “Lai tu būtu uzvarām vainagots, askēt Gāutama. Lai tu būtu uzvarām vainagots.”

Bhagavāns teica:

Es neredzu uzvarētāju starp jums.
Ja jūs dzīvojat nepareizā veidā,

kā jūs varat būt uzvarētāji?
Jūs, kailie, klausieties, kad
es saku kaut ko jūsu labā.
Bērnišķīgam prātam nekas nav patīkams.
Kā lai jūs būtu uzvarētāji?
Tādēļ, ar buddhas-aci
Es jums mācīšu arī pilnīgo ceļu.

Tad tie kailie askēti kļuva dusmīgi uz Bhagavānu un radīja sevi neticības prātu. Tajā laikā un tajā brīdī, Indra, devu valdnieks, pielietoja savu zibens bultu. Tad, šos astoņpadsmit miljonus kailo askētu pārņēma bailes un lielas ciešanas. Viņi raudāja un viņu asaras sāka plūst. Bhagavāns arī padarīja savu ķermeni neredzamu, un tad kailie askēti sāka elstot un viņu sejas pildījās ar asarām. Neredzēdami Bhagavānu, viņi teica šīs vārsmas:

Šeit nav drauga, kurš mūs aizsargātu,
un līdzīgi, nav tēva un nav mātes.
Ko mēs redzam, ir līdzīgs tuksnesim,
nav brīvas mājas vai vietas, kur apmesties.

Pat ūdens nav šeit.
Šeit nav ne koku, ne putnu.
Šeit neredz dzīvas būtnes.
Bez aizstāvja mēs jūtam ciešanas.

Tādēļ ka mēs neredzam Tathāgatu,
tas, ko mēs pārdzīvojam, ir ļoti nepanesams.

Tad, arī tajā pat laikā, šie astoņpadsmit miljoni kailo askētu piecēlās un noņēma ar abiem ceļiem zemē. Viņi pacēla savas balsis un izsaucās:

Tathāgata, ar žēlsirdību apveltītais,
Pilnīgais buddha, augstākais starp cilvēkiem,
lūdzu, dari to, kas mums nāks par labu.
Esi patvērums būtnēm, kuras ir izmisumā.

Tad Bhagavāns pasmaidīja un teica bodhisattvam Sarvašūram: “Sarvašūra, ej un izskaidro Dharmu ķecerīgajiem kailajiem askētiem no citām tradīcijām.”

Viņš tā teica, un bodhisattva, dižā būtne Sarvašūra teica Bhagavānam: “Bhagavān, ja Melnais kalns iznīcina savas klintis, zemojoties ar savu virsotni pret Sumēru kalnu, kalnu karali, kā lai es mācu Dharmu, kamēr Tathāgata ir šeit?”

Bhagavāns teica: “Klusē, pēctecības bērns. Buddhu prasmīgo līdzekļu ir ļoti daudz, tādēļ ej, Sarvašūra. Skaties starp pasaules sistēmām desmit virzienos un atrodi, kur tathāgatas parādās un sēdvietas ir iekārtotas. Sarvašūra, es pats mācīšu Dharmu ķecerīgajiem kailajiem askētiem no citām tradīcijām.”

Bodhisattva Sarvašūra teica: “Bhagavān, ar kura pārdabiskajām spējām lai es dodos, pats savām vai drīzāk ar Tathāgatas pārdabiskajām spējām?”

Bhagavāns teica: “Sarvašūra, dodies ar tava paša pārdabisko spēju svētību. Sarvašūra, atgriezies ar Tathāgatas pārdabiskajām spējām.”

Tad bodhisattva Sarvašūra piecēlās, apgāja apkārt Svētajam un izzuda tieši tajā vietā.

Tad Bhagavāns mācīja Dharmu tiem ķeceriem no citām tradīcijām: “Draugi, dzimšana ir ciešanas. Pati dzimšana arī ir ciešanas. Ja reiz kāds ir piedzimis, tūliņ rodas daudzas ciešanu bailes. Dzimšana rada bailes no slimībām. Slimības rada bailes no novecošanas. Novecošana rada bailes no nāves.”

“Bhagavān, ko tas nozīmē teikt ‘no dzimšanas, piedzims bailes piedzimt’?”

“Piedzimstot kā cilvēkam, rodas daudzas bailes. Rodas bailes no karaļa. Rodas bailes no zagļiem. Rodas bailes no uguns. Rodas bailes no indes. Rodas bailes no ūdens. Rodas bailes no vēja. Rodas bailes no virpuļiem. Rodas bailes no darbiem, ko esi izdarījis.”

Bhagavāns mācīja Dharmu dažādos veidos, piemēram, kā ar šo tematu par dzimšanu. Tajā laikā un tajā brīdī, ķecerīgie, kailie askēti no citām tradīcijām bija pilnīgi pārbiedēti un teica: “No šī brīža mēs nekad necentīsimies atkal piedzimt.”

Kad Bhagavāns izskaidroja šo Sanghāta sūtru dharmu-parjāju, šie aṣṭoṅpadsmi miljoni ķecerīgo, kailo askētu no citām tradīcijām, pilnīgi sasniedza nepārspējamo, perfekto un pilnīgo atmodu. Arī no viņa paša pavadoņiem, 18 000 bodhisattvas tika nostiprināti desmit pamatos un viņi izstaroja pārdabiskas izpausmes, kā zirga formu, ziloņa formu, tīģera formu, garudas formu, Sumēru Kalna formu un formas līdzīgas uguns krustam un dažī attēloja koka formu. Viņi visi arī sēdēja sakrustojuši kājas uz lotosa troņiem.

Deviņi tūkstoši miljoni bodhisattvu nosēdās Bhagavāna labajā pusē. Deviņi tūkstoši miljoni bodhisattvu nosēdās Bhagavānam kreisajā pusē. Bhagavāns visu laiku palika meditātīva līdzsvara stāvoklī un demonstrēja Dharmas mācīšanu ar prasmīgiem līdzekļiem. Septītajā dienā Bhagavāns izstiepja savas rokas plaukstu un zina, ka bodhisattva, dižā būtne Sarvašūra atgriežas no Padmōttara pasaules sistēmas. Kad bodhisattva, dižā būtne Sarvašūra devās uz Padmōttaras pasaules sistēmu ar viņa paša pārdabisko spēju svētību, viņš tur ieradās septiņās dienās. Kad Bhagavāns izstiepa savu roku, tajā laikā bodhisattva Sarvašūra jau bija Bhagavāna klātbūtnē. Pēc trīsreizējas apiešanas apkārt Bhagavānam, viņa prātu iedvesmoja tīra ticība Bhagavānam.

Viņš salika savas plaukstas kopā, paklanījās Bhagavānam un teica Bhagavānam šo: “Bhagavān, kad es aizgāju uz visām desmit virzienu pasaules sistēmām, ar vienu no manām pārdabiskajām spējām, Bhagavān, es redzēju 99 000 miljonus buddhu laukus, un ar divām pārdabiskajām spējām es redzēju 1 000 miljonus bhagavānu. Septītajā dienā es ierados Padmōttara pasaules sistēmā un, pa ceļam, es arī redzēju simtiem tūkstošiem miljonu nesatricināmus buddhu laukos.

“Tad, Bhagavān, vispirms es redzēju daudzu buddhu, bhagavānu, pārdabiskās izpausmes, un es redzēju tathāgatas mācot Dharmu 92 000 miljonu buddhu laukos. Un tajā pašā dienā, 80 000 miljonu buddhu laukos es redzēju 80 000 miljonus tathāgatu, arhatu, perfektu un pilnīgu buddhu ierodamies pasaulē. Es zemojos visu šo bhagavānu priekšā un tad devos tālāk.

“Bhagavān, tajā pašā dienā es pagāju garām 39 000 miljoniem buddhu laukiem un šajos 39 000 miljonos buddhu laukos ieradās 39 000

miljonu bodhisattvu. Un tajā pašā dienā viņi kļuva pilnīgi atmodināti nepārsniedzamajā, perfektajā un pilnīgajā atmodā. Es apgāju trīs reizes ap šiem bhagavāniem, tathāgatām, arhatiem, perfektajiem un pilnīgajiem buddhām un kļuva neredzams ar pārdabisko spēju palīdzību.

“Bhagavān, arī 60 miljonos buddhu laukos es redzēju buddhas, bhagavānus. Bhagavān, es zemojos šīm buddhas laukiem un budhdhām un nekavējoties devos tālāk.

“Bhagavān, citos 8 miljonos buddhu laukos es redzēju tathāgatas, kuri uzrādīja pāriešanu nirvānā. Es zemojos arī šiem tathāgatām un nekavējoties devos tālāk.

“Bez tam, Bhagavān, 95 miljonos buddhu laukos es redzēju svētās Dharmas izzušanu, un, Bhagavān, es kļuva ļoti bēdīgs un sāku raudāt. Es arī redzēju devas, nāgas, jakšas, rākšasas un daudz iemiesotas būtnes no alku sfēras raudam un izjūtām lielas, mokošas sāpes. Tad, tāpat kā iepriekš, Bhagavān, pēc zemošanās šiem buddhu laukiem, ar viņu okeāniem, viņu Sumēru kalniem un viņu zemēm, kas visi bez izņēmuma bija pilnīgi sadeguši, es iegrīmu izmisumā un devos projām.

“Bhagavān, pirms es nonācu Padmōttaras pasaules sistēmā, Bhagavān, es arī redzēju 500 000 miljonus uzceltu troņū. 100 000 miljonu troņū bija uzcelti dienvidu virzienā, 100 000 miljonu troņū ziemeļu virzienā, 100 000 miljonu troņū austrumu virzienā, 100 000 miljonu troņū rietumu virzienā un 100 000 miljonu troņū bija uzcelti augšējā virzienā. Bez tam, Bhagavān, šie uzstādītie troņi ir veidoti tikai no septiņām dārgvielām un uz visiem šiem troņiem sēž tathāgatas un māca Dharmu.

“Es biju pārsteigts par šiem bhagavāniem un tādēļ es jautāju šiem tathāgatām: ‘Kā sauc šo buddhas pasaules sistēmu?’ un tie bhagavāni atbildēja: ‘Pēctecības bērns, šo pasaules sistēmu sauc Padmōttara.’

“Tad, Bhagavān, kad es biju apgājis šos tathāgatas, es jautāju, kā sauc šo buddhu lauku tathāgatu.

“Viņi atbildēja: ‘Tas, kuru sauc Tathāgata, Arhat, Perfektais un pilnīgais buddha, Padmagārbha, izpilda buddhas aktivitātes šajā buddhu laukā.’

“Tad es viņiem jautāju šo: ‘Tā kā šeit ir daudzu simtiem tūkstošu miljoni buddhu un par cik es nepazīstu tathāgatu, arhatu, perfekto un pilnīgo buddhu Padmagārbhu, kurš ir viņš?’

“Tas tathāgata teica: ‘Pēctecības bērns, es tev parādīšu to, kuru sauc Tathāgata, Arhat, Perfektais un pilnīgais buddha, Padmagārbha.’

“Tad visu to tathāgatu ķermeņi pazuda, un viņi parādījās tikai bodhisattvu veidā. Tikai viens tathāgata bija redzams, un es zemojos, noliecot manu galvu pie tā tathāgatas kājām. Tikko es devos turp, parādījās tronis, un es devos pie šī troņa. Un, Bhagavān, tajā brīdī daudz troņu parādījās, bet, neredzot nevienu šajos troņos, es teicu tam tathāgatam: ‘Bhagavān, es neredzu nevienu aptumšotu būtni šajos troņos.’ Un tathāgata teica: ‘Aptumšotām būtnēm, kuras nav radījušas tikuma pamatpakāpi, tām nav spējas sēdēt šajos troņos.’

“Es teicu: ‘Bhagavān, kāds pamats tikumam ir jārada, lai spētu sēdēt šajos troņos?’

“Tas bhagavāns teica: ‘Klausies, pēctecības bērns. Aptumšotas būtnes, kuras ir dzirdējušas Sanghāta sūtru dharmā-parjāju, šīs tikuma pamatpakāpes dēļ sēdēs šajos troņos, un nav jāpiemin tos, kuri to ir uzrakstījuši vai izlasījuši. Sarvašūra, tu esi dzirdējis Sanghāta sūtru dharmā-parjāju un tādēļ tu sēdi šajā vietā. Savādāk, kā tu būtu varējis ienākt šajā buddhas laukā?’

“Tā runāja tas bhagavāns un es teicu tam bhagavānam sekojošo: ‘Bhagavān, cik liels ir tas nopelnu daudzums, ko uzkrās tie, kuri dzird Sanghāta sūtru dharmā-parjāju?’

“Tad Bhagavāns, Padmagārbha tathāgata, pasmaidīja. Es jautāju tam bhagavānam, kāda mērķa labad tas bhagavāns pasmaidīja: ‘Bhagavān, kāds ir iemesls un kāds mērķis bija tathāgatas smaidam?’

“Tas bhagavāns teica: ‘Pēctecības bērns, bodhisattva, dižā būtnē, Sarvašūra, Viņš, Kurš ir sasniedzis lielas spējas, klausies. Tas ir sekojoši: Līdzībai – ir kāds karalis-riteņgriezējs, kurš pārvalda četrus kontinentus. Ja viņš iesēj sezama sēklas četrus kontinentu laukos, Sarvašūra, ko tu domā par to? Vai daudz viņa sēklas augtu?’

Sarvašūra teica: “Bhagavān, daudz, Sugata, daudz.”

Bhagavāns teica: “Sarvašūra, kāda aptumšota būtnē saliktu šīs sezama sēklas vienā kaudzē, un kāda cita persona ņemtu katru sēklu

pa vienai no šīs kaudzes un noliktu to malā. Sarvašūra, ko tu domā par to? Vai tā aptumšotā būtne spētu saskaitīt šīs sezama sēklas vai izteikt kādu līdzību par tām?”

Bodhisattva Sarvašūra teica: “Bhagavān, viņš nespētu, Sugata, viņš nespētu. Viņš nebūtu spējīgs saskaitīt tās sezama sēklas vai izteikt kādu līdzību par tām.”

“Tāpat, Sarvašūra, tikai tathāgata, un neviens cits, var izteikt salīdzinājumu par Sanghāta sūtras dharmā-parjājas nopelnu daudzumu. Sarvašūra, tas ir sekojoši: ‘Salīdzinājumam – pat ja tik daudz tathāgatas, cik tur bija sezama sēklas, visi pateiktu savus tikuma pamatpakāpju nopelnus, uzkrātus klausoties Sanghātu dharmā-parjāju, viņi vēl nebūtu pateikuši visu kopējo nopelnu daudzumu, pat ar salīdzinājuma palīdzību. Tam tā esot, nav vajadzības minēt to personu, kurš izraksta šo sūtru, lasa to un liek to uzrakstīt.’”

Bodhisattva Sarvašūra teica: “Bhagavān, kādu daudzumu nopelnu uzkrās tas, kurš uzraksta to?”

Bhagavāns teica: “Pēctecības bērns, klausies. Ja kāds sagriežot tikai pirksta platumā visu zāli vai kokus miljarda pasaļu sistēmu galaktikā, vai, Sarvašūra, klausies arī otro līdzību – ja tik daudz akmeņu, vai klinšu, vai zemes, vai putekļu daļiņu, kā ir miljarda pasaļu sistēmu galaktikā – tie gabaliņi kļūtu par karaļiem-riteņgriezējiem, kuri pārvalda četrus kontinentus, vai kādam būtu iespējams ar kaut ko salīdzināt viņu nopelnu krājumu?”

Sarvašūra teica: “Bhagavān, tas nebūtu iespējams, izņemot Tathāgatam.”

“Sarvašūra, tāpat, nav arī iespējams salīdzināt tās būtnes nopelnu krājumu, kura uzraksta Sanghāta sūtru dharmā-parjāju. Salīdzinot ar tik daudz karaļu-riteņgriezēju nopelnu krājumu, kāds, kurš uzraksta tikai vienu zilbi no šīs dharmā-parjājas un izziņo to, tas uzkrās daudz vairāk nopelnu. Šie karaļi-riteņgriezēji nav tādi, lai gan viņu labo nopelnu krājums ir ārkārtīgi liels. Sarvašūra, līdzīgi, bodhisattva, lielā būtne, kurš vienmēr balsta un pielieto mahājānas svēto Dharmu, viņa nopelnus nevar aizēnot karaļa-riteņgriezēja nopelni. Tāpat, nevar salīdzināt tā nopelnu daudzumu, kurš uzraksta Sanghāta sūtru dharmā-parjāju.

“Sarvašūra, šī Sanghāta sūtra atklāj nopelnu dārgumu krātuves. Tā nomierina visu, kas rada maldīgus priekšstatus. Tā liek visu Dharmu lampai degt gaiši. Tā sakauj visus ļaunos māras. Tā liek visu bodhisattvu mājvietām atspīdēt gaiši. Tā izraisa visu Dharmu pilnīgu piepildījumu.”

Viņš runāja šādi, un bodhisattva, dižā būtne, Sarvašūra teica bhagavānam: “Bhagavān, šeit celibāta prakse ir ļoti grūta prakse. Ja kāds vēlas uzzināt, kāds tam ir iemesls, Bhagavān, tathāgatas prakse ir ļoti reta un līdzīgi arī celibāta prakse ir reta. Tajā laikā, kad kāds iesaistās celibāta praksē, viņš redzēs Tathāgatu tieši. Dienu un nakti viņš redzēs Tathāgatu. Tanī laikā, kad viņš redzēs Tathāgatu tieši un uzlūkos Tathāgatu dienu un nakti, viņš redzēs buddhu lauku. Ja kāds redz buddhu lauku, viņš redz visus dārgumus. Kad pienāks viņa laiks mirt, tad neradīsies šausmas. Viņš nekad nepiedzims mātes dzemdē. Viņš nekad nebūs skumjš. Viņš nebūs sapīts ar alku cilpām.”

Viņš teica šādi, un Bhagavāns šādi uzrunāja bodhisattvu, dižo būtni, Sarvašūru: “Sarvašūra, tathāgatu parādīšanās ir reta.”

Viņš teica: “Bhagavān, tas notiek reti, Sugata, ir grūti to atrast.”

Bhagavāns teica: “Sarvašūra, tāpat ir grūti atrast šo Sanghāta sūtru dharma-parjāju. Sarvašūra, ikviens, kurš dzird šo Sanghāta sūtru dharma-parjāju, atcerēsies iepriekšējās dzīves 80 mūžības. 60 000 mūžības viņi būs karaļi-riteņgriezēji. 8 000 mūžības viņi sasniegs Indras stāvokli. 20 000 mūžības viņi piedzims tikpat laimīgi kā tīro sfēru devas. 38 000 mūžības viņi kļūs par lielo Brahmū. 99 000 mūžības viņi neiekritis nepareizās sfērās. 100 000 mūžības viņi nepārdzims starp pretām. 28 000 mūžības viņi nepārdzims starp dzīvniekiem. 13 000 mūžības viņi nepārdzims āsuras formā. Viņu nāvi neizsauks ieroči. 25 000 mūžības viņu gudrība nebūs izkropļota. 7 000 mūžības viņi izrādīs gudrību. 9 000 mūžības viņi būs izskatīgi un pievilcīgi. Viņi būs līdzīgi formas ķermeņiem, ko sasniedz Tathāgata. 15 000 mūžības viņi nepārdzims kā sieva. 16 000 mūžības viņu ķermeni nesatrieks slimība. 35 000 mūžības viņiem būs dievišķā acs. 19 000 mūžības viņi nepārdzims vietās, kur dzimst nāgas. 60 000 mūžības viņus nepārņems dusmas. 7 000 mūžības viņi nepārdzims trūcīgās māsaimniecībās. 80 000 mūžības viņi būs aktīvi divos kontinentos. Pat ja viņi kļūs

trūcīgi, viņi saņems šāda veida laimi: 12 000 mūžības viņi nepārdzims vietā, kur piedzima aklais, 13 000 mūžības viņi nepārdzims sliktās migrācijas, 11 000 mūžības viņi būs gudrie, kuri sludina pacietību.

“Tāpat arī, miršanas laikā, kad pēdējā apziņa izbeidzas, viņiem nebūs nepareizi uztvērumi. Viņus nepārņems dusmas. Austrumu virzienā viņi redzēs tik daudz buddhas, bhagavānus, cik daudz ir smilšu graudu 12 Ganges upēs. Dienvidu virzienā viņi tieši redzēs 20 miljonus buddhu. Rietumu virzienā viņi redzēs tik daudz buddhas, bhagavānus, cik ir smilšu graudu 25 Ganges upēs. Ziemeļu virzienā viņi tieši redzēs tik daudz buddhas, bhagavānus, cik ir smilšu graudu 80 Ganges upēs. Augšējā virzienā viņi tieši redzēs 90 000 miljonus buddhu, bhagavānu. Apakšējā virzienā viņi tieši redzēs tik daudz buddhas, bhagavānus, cik ir smilšu graudu 100 miljonus Ganges upju, un viņi visi teiks tam pēctecības bērnam: ‘Pēctecības bērns, tu esi dzirdējis Sanghāta sūtru dharma-parjāju un tādēļ nākošajās dzīvēs tev būs tik daudz labo īpašību, labumu un laimes. Tādēļ, nebīsties.’ Sakot šādi, viņi nomierinās to personu.

“‘Ak, pēctecības bērns, vai tu esi redzējis daudzus simtus tūkstošu neskaitāmu miljonu tathāgatu, tik daudz, cik smilšu graudu Ganges upēs?’”

“Viņš saka, ‘Bhagavān, es esmu redzējis viņus, Sugata, es esmu redzējis viņus.’”

“Bhagavāns runā, ‘Ak, pēctecības bērns, šie tathāgatas ir ieradušies sastapt tevi.’”

“Viņš saka, ‘Kādu tikumīgu darbu es paveicu, ka tik daudz tathāgatas ir ieradušies šinī vietā, kur es esmu?’”

“Viņš runā, ‘Pēctecības bērns, klausies. Tu ieguvi cilvēka ķermeni, tu dzirdēji Sanghāta sūtru dharma-parjāju, un tādējādi, dēļ tā, tu radīji lielu daudzumu nopelnu.’”

Viņš saka, “Bhagavān, ja pat mans nopelnu krājums kļuva tik liels, kāda vajadzība ir minēt to, kurš to dzird vispusīgi visā tās pilnībā!”

Viņš runā, “Klusē, klusē. Ak, pēctecības bērns, es paskaidrošu četrpārdu vārsmas nopelnus, tādēļ klausies. Pēctecības bērns, tas ir sekojoši: Salīdzinājumam – pat salīdzinot ar nopelnu daudzumu, ko uzkrājuši tik daudzi tathāgatas, arhati, perfekti un pilnīgi

buddhas, cik ir smilšu graudu trīspadsmit Ganges upēs, tā veido daudz lielāku nopelnu krājumu kā šis. Salīdzinot ar kādu, kurš godā tik daudz tathāgatas, arhatus, perfektus un pilnīgus buddhas, cik ir smilšu graudu trīspadsmit Ganges upēs, ja pat kāds, kurš dzird tikai četrindus vārsmu no šīs Sanghāta dharma-parjājas radīs daudz lielāku nopelnu krājumu kā šis, kāda vajadzība ir minēt kādu, kurš dzird to vispusīgi visā tās pilnībā? Pēctecības bērns, klausies šo attiecībā uz kādu, kurš dzird Sanghāta dharma-parjāju vispusīgi visā tās pilnībā. Ja būtu tik daudz karaļu-riteņgriezēju kā sezama sēklu skaits, kas iesētas visā miljardu pasaules sistēmu galaktikā, un bagāta persona, ar lielu turību un daudziem īpašumiem, veiktu piedāvājumus šiem karaļiem-riteņgriezējiem, tad salīdzinot ar šo, kāds, kurš ziedo vienam plūsmā-ienācējam, uzkrāj daudz vairāk nopelnu. Ja visas tās aptumšotās būtnes miljardu pasaules sistēmu galaktikā kļūtu par plūsmā-ienācējiem, tad salīdzinot ar kāda nopelnu daudzumu, kurš piedāvā viņiem visiem, nopelnu daudzums, ko radīs kāds, kurš ziedo vienam vienreiz-atpakaļnācējam, būs daudz lielāks. Ja visas tās aptumšotās būtnes miljardu pasaules sistēmu galaktikā kļūtu par vienreiz-atpakaļnācējiem, tad salīdzinot ar kāda nopelnu daudzumu, kurš piedāvā viņiem visiem, nopelnu daudzums, ko radīs viens, kurš ziedo vienam atpakaļ-nenācējam, būs daudz lielāks. Ja visas tās aptumšotās būtnes miljardu pasaules sistēmu galaktikā kļūtu par atpakaļ-nenācējiem, tad salīdzinot ar kāda nopelnu daudzumu, kurš ziedo viņiem visiem, nopelnu daudzums, ko radīs kāds, kurš ziedo vienam arhatam, būs daudz lielāks. Ja visas tās aptumšotās būtnes miljardu pasaules sistēmu galaktikā būtu arhati, tad salīdzinot ar kāda nopelnu daudzumu, kurš piedāvā viņiem visiem, nopelnu daudzums, ko radīs kāds, kurš ziedo vienam pratjēka-buddham, būs daudz lielāks. Ja visas tās aptumšotās būtnes miljardu pasaules sistēmu galaktikā būtu pratjēka-buddhas, tad salīdzinot ar kāda nopelnu daudzumu, kurš ziedo viņiem visiem, nopelnu daudzums, ko radīs kāds, kurš piedāvā vienam bodhisattvam, būs daudz lielāks. Ja visas tās aptumšotās būtnes miljardu pasaules sistēmu galaktikā būtu bodhisattvas, tad salīdzinot ar kāda nopelnu daudzumu, kurš piedāvā viņiem visiem,

nopelnu daudzums, ko radījis kāds, kura prāts ir iedvesmots ar tīru ticību vienam tathāgatam, un iedvesmo viņa prātu ar uzticību visiem tathāgatām, kuri piepilda visu miljardu pasaulu sistēmu galaktiku un kāds, kurš dzird šo Sanghāta dharmā-parjāju, radītu daudz lielāku nopelnu daudzumu nekā tas, tad, Sarvašūra, kāda vajadzība ir minēt kādu, kurš uzraksta šo Sanghāta dharmā-parjāju, vai iegaumē to, vai lasa to, vai kurš pilnīgi saprot to! Sarvašūra, kāda pat vajadzība ir pieminēt zemošanos ar prātu, kas iedvesmots ar tīru ticību Sanghāta dharmā-parjājam!

“Sarvašūra, ko tu domā par to? Kāds varētu vēlēties uzzināt, vai visi bērnišķīgie, parastie indivīdi ir spējīgi dzirdēt to, bet, pat ja viņi dzird to, viņi neradīs ticību.

“Sarvašūra, klausies. Vai ir kāds starp bērnišķīgajiem, parastajiem indivīdiem, kurš spēj nokļūt milzīga okeāna dibenā?”

Viņš teica, “Bhagavān, nav neviena.”

Viņš teica: “Vai ir kāda aptumšotā būtne, kura varētu izsmelt okeānu ar vienas rokas plaukstu?”

Viņš teica, “Bhagavān, tādas nav, Sugata, tādas nav.”

Viņš teica: “Sarvašūra, tāpat kā nav pat viena tāda aptumšota būtne, kura spētu nosusināt milzīgo okeānu, Sarvašūra, tā arī neviena aptumšota būtne ar zemu tiekšanos nespēj klausīties šo dharmā-parjāju. Sarvašūra, tie, kuri nav redzējuši tik daudz miljonus tathāgatu, cik ir smilšu graudu 80 Gangas upēs, nav spējīgi uzrakstīt šo Sanghāta dharmā-parjāju. Tie, kuri nav redzējuši tik daudz tathāgatas kā smilšu graudi 90 Gangas upēs, nav spējīgi klausīties šo dharmā-parjāju. Tie, kuri nav redzējuši simtus tūkstošus neskaitāmus miljonus tathāgatu, dzirdējuši šo dharmā-parjāju, noraidīs to. Sarvašūra, tie, kuri ir redzējuši tik daudz kā 100 miljonu tathāgatu, cik smilšu graudu Gangas upē, kad viņi dzird šo dharmā-parjāju, viņi radīs prātu iedvesmotu ar tīru ticību. Viņi būs sajūsmināti. Viņi to sapratīs pareizi, tieši kāda tā ir. Tie ticēs šai Sanghāta dharmā-parjājam un nenoraidīs to.

“Sarvašūra, klausies. Tie, kuri uzraksta tikai vienu četrpaušu vārsmu no šīs Sanghāta sūtras, pēc tam, kad viņi ir gājuši garām 95 000 miljoniem pasaules sistēmām, viņu buddhas lauks kļūs līdzīgs

Sukhāvati pasaules sistēmai. Sarvašūra, šo būtņu mūža ilgums varēs būt 84 000 mūžību.

“Sarvašūra, klausies. Kas attiecas uz bodhisattvām, dižajām būtņēm, kuri dzird tik vien kā vienu četrindu vārsmu no šīs Sanghāta dharma-parjājas, Sarvašūra, tas ir sekojoši: Salīdzinājumam – kāda aptumšota būtne, kura ir izdarījusi piecas nepārtrauktās darbības, pavēlējusi tās izdarīt vai priecājusies par to veikšanu, attīrīs piecu nepārtraukto darbību negatīvo karmu, ja viņa arī dzird tikai vienu četrindu vārsmu no šīs Sanghāta Dharma-parjāja. Tā tas ir.

“Klausies, Sarvašūra, un es izskaidrošu vēl kādu citu labu kvalitāti. Tas ir sekojoši: Salīdzinājumam – kāda aptumšota būtne iznīcināja stūpas, rada šķelšanos Sanghā, iztraucē bodhisattvu no viņa iedziļinātas meditācijas, rada šķēršļus buddhas gudrībai un nogalina cilvēku. Pēc tam šī būtne to nožēlo un ir sāpināta. ‘Šis ķermenis ir mani izpostījis, un izpostīta ir arī mana nākošā dzīve. Es esmu bezvērtīgs.’ Šādi domājot, rodas intensīvas pārdomas, un viņš pārdzīvo sāpīgas izjūtas. Viņš pārdzīvo nepanesamu sajūtu. Sarvašūra, to būtņi atstumj visas aptumšotas būtnes. Viņu nonicina. Šī aptumšotā būtne ir sadedzināta un bezvērtīga. Viņš ir kļuvis bezvērtīgs attiecībā uz pasaulīgām un arī pār pasaulīgām parādībām. Daudzas mūžības šis cilvēks būs līdzīgs bluķim, kas sadedzis pelnos. Šis cilvēks būs līdzīgs pilāriem un sijām glīti izkrāsotā mājā, kas vairs nav skaisti, kad tie ir sadedzināti. Šinī pasaulē viņš arī nav pievilcīgs. Visur, kur viņš ies, aptumšotas būtnes viņu kritizēs un arī sitīs, un, lai gan izsalkuma un slāpju pārņemts, viņš nesaņems pat ne niecīgāko kumosu ēdiena vai dzēriena.

“Dēļ izsalkumam un slāpēm un zākāšanu viņš pārdzīvo ciešanu sajūtu un tas viņam atgādina stūpu izpostīšanu un piecas nepārtrauktās darbības, un tā sakarā ar šiem atgādinājumiem, viņš domā, ‘Kur lai es eju? Kurš ir mans aizstāvis?’ Un ciešanas viņu nomāc, domājot, ‘Tā kā šeit neviens nav mans aizstāvis, ļaujiet man iet kalnā vai aizā un tur izbeigt manu dzīvi.’ Viņš teica:

‘Par cik es esmu darījis ļaunus darbus,
es esmu līdzīgs oglei, uz visiem laikiem sadedzis.
Abējādi, šinī pasaulē nepievilcīgs
un nākošajā pasaulē, bez pievilcības arī.

Arī mājā esot, nepievilcīgs
Arī ārpusē, bez pievilcības.
Es kļūdījos un darīju ļaunus darbus,
un to dēļ es eju uz zemākām sfērām.
Es cietīšu arī citās dzīvēs,
lai arī kādā sliktā stāvoklī es atrastos.’

Kad viņš elsoja un aizsmaka ar asarām,
pat devas dzirdēja viņa vārdus:

‘Ak vai, uz zemākām sfērām es eju,
tādēļ nākošajā dzīvē nav cerību.’

Devas viņam teica:

‘Nesaprātīga persona tā domā!
Atmet šo cietēju prātu un ej!

“Tēvs nogalināts un māte nogalināta;
Par cik es veicu piecas briesmīgas darbības,
patvērums, biedrs, tas man nav;
man būs ciešanu sajūtas.
Es došos uz kalna virsotni,
tur aizmest manu ķermeni.”
Muļķīgā būtne, neej,
Ar šo prātu, kas vērsts uz ļaundarību
daudz sliktu tu izdarīji.
Nedari vēl šo ļauno darbu!

Kuri kaitē paši sev,
tie dosies uz ciešanu ellēm.
Viņi žēlosies un skaļi kliegs
un tādēļ kritīs zemē.

Ne caur šādām pūlēm rodas buddhas,
nedz bodhisattvas.

Pat Šrāvaku rats tā netiek sasniegts.
Tādēļ, centies ar citiem līdzekļiem,
Ej tajā kalnā, kur mīt gudrais.’

Nonācis pie augstsirdīgā gudrā,
viņš godināja to, noliecot galvu pie viņa kājām.

‘Svētā būtne, esi mans patvērums!
Mani ļoti nospiež bailes un likstas.
Būtņu esence, Gudrais, lūdzu, uzklausi manus vārdus!
Lūdzu, apsēdies un dod iespēju pārdomām.

Izkaidro tikumīgo Dharmu, kaut tikai vienu brīdi.
Par cik mani nospiež šausmas un sāpes,
lūdzu, apsēdies uz īsu brīdi.
Atļauj man izsūdzēt daudzos ļaunos darbus, ko es esmu veicis,
lūdzu, lai gudrais uzrunā mani.’

“Gudrais teica:

‘Raudošs bēdās un skumju pārņemts,
tu esi izsalkuma un slāpju nomocīts,
ceļodams izmisumā trijās pasaulēs.
Tādēļ ēd ēdienu, ko es tev došu.’
Lai apmierinātu ķermeni,
Gudrais deva ēdienu.

‘Pēc šī labā, garšīgā ēdiena,
šī būtne jutīsies ļoti priecīga.
Dharmu, kas attīra visu ļaunumu,
Es tev izskaidrošu vēlāk.’

Tad vienā mirklī viņš apēda
šo garšīgo ēdienu.
Paēdis, viņš nomazgāja savas rokas
un apgāja apkārt gudrajam.

Kad viņš apsēdās ar sakrustotām kājām,
Viņš atzinās visā, ko nepareizu viņš bija darījis.

‘Nogalināju tēvu un nogalināju māti
un izpostīju stūpas.
Es aizkavēju bodhisattvu
viņa centienos pēc atmodas.’

Kad viņš dzirdēja šos viņa vārdus,
Gudrais tad teica šos vārdus:
‘Par cik tu esi darījis ļaunus darbus,
ak, vai, tu neesi tikumīgs.
Atzīsties ļaunajos darbos,
ko tu esi darījis vai licis darīt.’

“Tanī laikā, tanī brīdī, viņu caurdūra mokošas sāpes un viņu pārņēma šausmas.

“Viņš teica gudrajam:
Kurš būs mans aizstāvis?
Par cik es esmu darījis ļaunus darbus,
mani piemeklēs ciešanas.

“Tad tas cilvēks nometās zemē uz abiem ceļiem un teica gudrajam:
Visus ļaunos darbus, ko esmu darījis
un licis darīt, es tagad atzīstu.
Lai tie nesagādātu ļaunas sekas,
Lai es nepiedzīvotu ciešanas.

Atļauj man būt tavā tuvumā, gudrais,
lūdzu, kļūsti mans patvērums.
Atbrīvo mani no nožēlas, dod man mieru,
un šādi nomierini manu slikto karmu.

“Tad, tanī laikā, tanī brīdī, gudrais teica cilvēkam, nomierinot to: “Būtne, es būšu tavs patvērums. Es būšu tavs atbalsts. Es būšu

draugs, kurš tevi aizsargā, tādēļ klausies Dharmu manā klātienē bez bailēm. Vai tu esi dzirdējis, kaut mazliet, dharmā-parjāju, ko sauc Sanghāta?”

“Tas cilvēks atbildēja: ‘Es neesmu to nekad dzirdējis.’

“Gudrais teica: ‘Kurš mācīs Dharmu sadegušai aptumšotai būtnēi, izņemot to, kurš uzturas žēlsirdībā un tādēļ māca Dharmu aptumšotām būtnēm?’

“Viņš teica: ‘Pēctecības bērns, klausies tālāk. Kādreiz, neizmērāmi sen, neizmērāmi daudzas mūžības atpakaļ, tanī laikā valdīja taisnīgs Dharmas karalis, vārdā Karalis Vīmalačāndra. Pēctecības bērns, Karaļa Vīmalačāndras namā piedzima dēls. Sakarā ar to, lielais Karalis Vīmalačāndra sapulcināja pareģojošos brahminus un teica tiem: ‘Brahmini, kāda veida zīmi jūs redziet šim jauniem?’ Tad pareģojošie brahmini atbildēja: ‘Lielais Karali, nav labi. Šis jaundzimušais jauniem nav labs.’ Karalis teica, ‘Brahmini, kas ar viņu notiks?’ Pareģi atbildēja, ‘Karali, ja viņš sasniegs septiņu gadu vecumu, šis jauniem apdraudēs viņa mātes un tēva dzīvības.’ Tad karalis teica sekojošo: ‘Ja arī manai dzīvībai būtu drauds, lai notiek, bet es nenogalināšu šo savu dēlu. Tas ir ļoti reti piedzimt kā cilvēkam šī pasaulē; tādēļ, es nedarīšu šādu ļaunumu neviena cilvēka ķermenim.’

“ ‘Pēc tam jauniem auga ātri. Sevišķi, kad viņš sasniedza viena mēneša vecumu, viņš bija izaudzis tik liels, cik citi izaug divos gados. Tad Karalis Vīmalačāndra arī zināja, ka jauniem bija tā izaudzis tādēļ, ka šādu karmu karalis pats bija sakrājis.

“ ‘Tad karalis atdeva viņa karaļvalsti tam jauniem un runāja sekojoši: ‘Lai tu kļūtu par slavenu karali ar plašu varu. Valdi taisnīgi ar Dharmu, ne ar to, kas nav Dharma.’

Kad viņš bija atdevis karaļvalsti, viņš piešķīra dēlam titulu ‘karalis’. Un Karalis Vīmalačāndra vairs nebija valdnieks savā zemē.

“ ‘Tad miljons ministru devās uz to vietu, kur karalis Vīmalačāndra bija, un ieradušies tur viņi uzrunāja karali Vīmalačāndru sekojoši: ‘Ak, Lielais karali, kā tas nākas, ka tu vairs neesi karalis savā zemē?’

“ ‘Karalis teica: ‘Lai gan neizmērojami daudzas mūžības es esmu valdījis kā tāds, kuram ir karaļvalstis, bagātība un vara, bet man nekad nav pieticis.’

“ ‘Un tanī laikā, tanī momentā, pirms nedaudz laika bija pagājis, tas bērns atņēma sava tēva un mātes dzīvības, un ar to viņš uzkrāja nepārtraukto darbību karmu.

“ ‘Ak, būtne, es arī atceros to laiku, kad ciešanu sajūtas radās tam karalim, un viņš sajuta nožēlu, raudāja, un cīnījās ar asarām, un es izjutu lielu līdzcietību pret viņu. Nonācis tur, es mācīju Dharmu un, kad arī viņš dzirdēja to Dharmu, tās nepārtrauktās darbības tika ātri attīrītas bez kādiem pārpalikumiem.’

“Viņš teica: ‘Tie varenie askēti, kuri dzird Sanghāta dharmu-parjāju, sūtru karali, sasniegs nepārspējamo Dharmas avotu, visa sliktā attīrīšanu un visu maldīgo priekšstatu nomierināšanu.

Dharmu, kas ātri atbrīvo
Es izskaidrošu, tādēļ klausies uzmanīgi:
‘Ja tikai viena četrpindus vārsmā
tiek izskaidrota nepārtrauktā plūsmā,
viss ļaunums tiks attīrīts,
un plūsmā-ienākšana tiks sasniegta.
Cilvēks tiks atbrīvots no visa ļaunā.’

Ar šo svinīgi teikto,
visas cietējas būtnes ir pilnīgi atbrīvotas
no elles baiļu važām.

Tad tas vīrs piecēlās no savas vietas,
salika savas plaukstas kopā
zemojoties viņa priekšā ar noliektu galvu.
Viņš apstiprināja, sakot ‘lieliski’.

Lieliski, tikumīgie draugi.
Lieliski, tie, kuri māca dižo metodi,
Sanghāta sūtru, kura iznīcina ļaunumu,
Un arī tiem, kuri klausās to, lieliski.

“Tad tanī laikā, tanī momentā, augšā, debess telpas centrā, 12 000 devu dēli salika viņu plaukstas kopā un nonāca gudrā priekšā. Viņi

zemojās pie viņa kājām un teica: 'Bhagavān, Varenais askēt, cik ilgi atpakaļ tu atceries?'

"Līdzīgi, četri miljoni nāgu karaļi ieradās un 18 000 jakšu karaļi ieradās. Kad viņi bija salikuši savas plaukstas kopā un zemojušies gudrajam, viņi teica: 'Diženais, cik ilgi atpakaļ tu atceries?'

"Gudrais atbildēja: 'Simtiem tūkstošu neskaitāmu miljonu neskaitāmas mūžības.'

"Viņi teica: 'Ar kādu tikumīgo karmu vienā mirklī tiks pilnīgi attīrīta šī sliktā karma?'

"Viņš atbildēja: 'Klausoties šo Sanghāta dharmu-parjāju. No tām aptumšotām būtnēm, kuras ir šeit sapulcējušās, visas tās, kurām bija ticība dzirdot šo dharmu-parjāju, ir pareģots, ka tās sasniegs nepārspējamo, perfekto un pilnīgo atmodu. Ja tās personas, kuras ir veikušas piecas nepārtrauktās darbības, pat tikai dzird šo dharmu-parjāju sauktu Sanghāta, viņi pilnīgi izbeigs un pilnīgi attīrīs viņu piecu nepārtraukto darbību karmu, acumirklī un pilnībā Neskaitāmus simtus tūkstošus neskaitāmus miljonus mūžību, durvis uz zemākām sfērām būs slēgtas; trīsdesmit divas durvis uz devu pasaulēm atvērsies. Ja tik spēcīgas kļūs kāda tikuma saknes, kurš arī dzird tikvien kā vienu četrriindu vārsmu no šīs Sanghāta dharmu-parjājas, tad kāda vajadzība ir pieminēt kādu, kurš tai izrāda cieņu ar ziediem, vīraku, smaržām, vītnēm, losjoniem, pulveriem, talāriem, baldahīniem, karogiem un vīpeļiem, un kurš to cienī, zīmē, ziedo, muzicē ar šķīvjiem un citiem instrumentiem un pēc tam vienreiz priecājas, piekrītoši sakot: "Labi teikts. Lieliski, lieliski."'"

Tad bodhisattva, dižā būtne Sarvašūra teica Bhagavānam: "Bhagavān, attiecībā uz kādu, kurš saliek savas plaukstas kopā un zemojās, kad izklāsta Sanghāta dharmu-parjāju, vai tikai plaukstu salikšana kopā rada daudz nopelnu?"

Bhagavāns teica: "Pēctecības bērns, klausies. Pat tie, kuri ir veikuši piecas nepārtrauktās darbības, ir likuši tās darīt un ir priecājušies par to darīšanu, un kuri saliek savas plaukstas kopā un pazemojās, dzirdot tikai vienu četrriindu vārsmu no šīs Sanghāta dharmu-parjājas, ja visa viņu piecu nepārtraukto darbību karma būs pilnīgi attīrīta, kad viņi pazemojas, Sarvašūra, kāda vajadzība ir pieminēt tos, kuri

dzird šo Sanghāta dharmu-parjāju visā tās pilnībā? Tas radīs daudz vairāk nopelnu kā iepriekšējais. Pēctecības bērns, es tev paskaidrošu vienu līdzību, lai izprastu šīs Sanghāta sūtras nozīmi. Sarvašūra, tas ir sekojoši: Salīdzinājumam – piecas dižas upes iztek no nāgu karaļa Anavatāptas pils, kur saule nekad neuzlec. Ja kāda persona skaitītu šo piecu dižo upju pilienu, Sarvašūra, vai šī persona varētu nobeigt to pilienu skaitīšanu?”

Viņš teica: “Bhagavān, tas nevar notikt.”

Bhagavāns teica: “Sarvašūra, līdzīgi tam, nav arī iespējams sasniegt Sanghāta dharmu-parjājas tikuma sakņu galu, skaitot vienu simtu mūžības vai pat vienu tūkstoti mūžības. Sarvašūra, ko tu par to domā? Vai tas, kurš pat tikai acumirkli izskaidro šo Sanghāta dharmu-parjāju, neuzņemas grūtības?”

Viņš teica: “Bhagavān, tas uzņemas grūtības.”

Bhagavāns teica: “Sarvašūra, tas, kurš spēj izskaidrot šo Sanghāta dharmu-parjāju pilnībā, uzņemas daudz lielākas grūtības kā iepriekšējais. Tas ir sekojoši; salīdzinājumam – nav iespējams nobeigt pilienu skaitīšanu piecās dižajās upēs, kas iztek no Anavatāptas ezera.

Viņš teica: “Bhagavān, kas ir šīs piecas dižas upes?”

Bhagavāns teica: “Tās ir sekojošas: Ganga, Sita, Vākšu, Jāmuna un Čandrabāga. Tās ir piecas dižas upes, kas ietek dižajā okeānā. Katrai no piecām dižajām upēm pietiek pieci simti upju. Sarvašūra, tās piecas upes arī iztek no debesīm ar tūkstoš pietekām katra, un ar tām aptumšotās būtnes tiek apmierinātas.”

Viņš teica: “Kuras ir tūkstoš pietekas katrai no tām?”

Bhagavāns teica: “Sūndari ietek tūkstotis, Šamka ietek tūkstotis, Vahānti ietek tūkstotis, Čitrasēna ietek tūkstotis un Dharmavṛiti ietek tūkstotis. Sarvašūra, šajās lielajās upēs katrā ietek tūkstotis pietekas.

“Tās liek līt lietum uz zemes planētas. Sarvašūra, tās laiku pa laikam atbrīvo lietus lāšu straumes, un tas rada puķes, augļus un labību. Kad lietus straumes tiek atbrīvotas uz zemes planētas, tad rodas ūdens. Šis ūdens piesātina visus laukus un dārzus un padara tos laimīgus. Sarvašūra, tas ir sekojoši: salīdzinājumam – dzīvo būtņu dievs dara visu zemes planētu laimīgu. Tāpat, Sarvašūra, šī

Sanghāta dharmā-parjāja tiek izskaidrota uz šīs zemes daudzu būtņu labā un daudzu būtņu laimei. Cilvēku mūža garums nav līdzīgs devu ‘Trīsdesmit-trīs’ mūža garumam. Ja tu jautātu, kas ir šie devas no ‘Trīsdesmit-trīs’, Sarvašūra, tie ir devas, kuri mājo turpat, kur Indra, devu dievs, un tos sauc Trīsdesmit-trīs.

“Sarvašūra, ir arī aptumšotās būtnes, kuras iesaistās labā runas darbībā, un nav arī iespējams minēt kādu salīdzinājumu viņu nopelnu krājumam. Ir arī aptumšotās būtnes, kuras iesaistās kļūdainā runas darbībā, nav arī iespējams rast kādu salīdzinājumu viņu pārdzimšanai ellēs un kā dzīvniekiem. Tās aptumšotās būtnes, kurām nākas pārdzīvot elles būtņu, dzīvnieku un pretu ciešanas, tām nav nekāda patvēruma. Sabrūkot viņu cerībām tur, viņas vaimanā un nonāk ellēs. Viņas būtu jāredz kā būtnes, kuras ir netikumīgu draugu ietekmē. Un tās aptumšotās būtnes, kuras iesaistās labā runas darbībā un par kuru nopelnu krājumu nav iespējams rast salīdzinājumu, tās būtu jāredz kā būtnes, kuras ir tikumīgu draugu ietekmē. Kad kāds redz tikumīgu draugu, viņš redz tathāgatu. Kad kāds redz tathāgatu, viss viņa ļaunums tiek attīrīts. Kad būtņu valdnieks rada prieku uz zemes, būs neiespējami rast salīdzinājumu aptumšoto būtņu laimei virs zemes.

“Sarvašūra, tāpat šī Sanghāta Dharmā-parjāja arī izpilda buddhas funkcijas zemes planētas aptumšoto būtņu labā. Ikviens, kurš nav dzirdējis Sanghāta dharmā-parjāju, nevar būt pilnīgi atmodināts nepārspējamajā, perfektajā un pilnīgajā atmodā. Viņi nespēj griezt Dharmas ratu. Viņi nespēj sist Dharmas gongu. Viņi nespēj sēdēt uz Dharmas lauvas troņa. Viņi nespēj ieiet nirvānas sfērā. Viņi nespēj atmodināt ar neskaitāmiem gaismas stariem. Sarvašūra, tāpat tie, kuri nav dzirdējuši Sanghāta dharmā-parjāju, nespēj sēdēt atmodas sirdī”.

Sarvašūra teica: “Bhagavān, vai es drīkstu jautāt par vienu noteiktu brīnumu? Sugata, vai es drīkstu jautāt par vienu noteiktu brīnumu?”

Bhagavāns atbildēja: “Sarvašūra, jautā, ko vien tu vēlies, un es izklīdēšu tavas šaubas.”

Viņš teica: “Kas bija tas gudrais, kurš atbrīvoja tās aptumšotās būtnes no piecu nepārtraukto darbību karmas un tad nolika tās vienu pēc otras tā līmenī, kurš nekad nenovērsīsies?”

Viņš teica:

Buddhu runa ir pilnīga;
Sarvašūra, klausies manī:
Sanghāta sūtra ir skolotājs,
kurš parādās kā gudrais.
Aiz laipnības, Sanghāta parādās
pat buddhu ķermeņos.

Cik daudz smilšu graudu ir Gangā,
tieši tik daudz veidos tā māca.
Tā māca buddhas formā,
tā pat māca Dharmas būtību.

Kurš vēlas redzēt buddhu,
Sanghāta ir līdzvērtīga buddham.
Visur, kur ir Sanghāta,
tur vienmēr ir buddha.

Bhagavāns teica: “Pēctecības bērns, klausies, Sarvašūra, senos laikos, pirms deviņdesmit deviņām neskaitāmām mūžībām, toreiz parādījās divpadsmit miljoni buddhu. Kad Tathāgata Ratnōtama parādījās, es kļuva drosmīgs devībā un pagodināju divpadsmit miljonus buddhu vārdā Čāndra. Es viņus apkalpoju ar ēdienu, dzērienu, smaržām, vītņēm, losjonu, kas vien viņiem patika, labām maltītēm un visu, kas nepieciešams viņu ērtībai. Un, kad es biju viņus šādi apkalpojis, es atceros, ka man pareģoja nepārspējamu, perfektu un pilnīgu atmodu.

“Sarvašūra, es atceros, ka tur parādījās astoņpadsmit miljoni buddhu, saukti Ratnavabhāsa. Arī tanī laikā es kļuva drosmīgs devībā un pagodināju astoņpadsmit miljonus tathāgatu vārdā Garbasēna ar smaržām, vītņēm, losjonu, ornamentiem un dekoratīviem tērpiem, kā katram pienācās, un to izdarījis, arī tur ieguvu nepārspējamu, perfektu un pilnīgu atmodu pareģojumu.

“Sarvašūra, es atceros divdesmit miljonus buddhu un ikvienam no šiem tathāgatām, arhatiem, perfektiem un pilnīgiem buddhām

bija vārds Šikhisāmbhava. Sarvašūra, es atceros divdesmit miljonus buddhu un ikvienu no šiem tathāgatām, arhatiem, perfektiem un pilnīgiem buddhām sauca Kāšjapa. Un arī tanī laikā es kļuva drosmīgs devībā un es godāju tos tathāgatas ar smaržām, vītnēm un losjonu, un tad es viņiem piedāvāju cienījamus pakalpojumus tādā veidā, kā tas pienākas godājamiem tathāgatām. Un arī tur es sasniedzu pareģojumu nepārspējamai, perfektai un pilnīgai atmodai.

“Sarvašūra, tur parādījās sešpadsmit miljoni buddhu, saukti Buddha Vīmalaprabhāsa, un tanī laikā es biju turīgs ģimenes galva ar lielu bagātību un īpašumiem. Atteicies no visiem īpašumiem, es piedāvāju šiem sešpadsmit miljoniem buddhu sēžamo drānu, apģērbu, smaržas, vītnes, losjonus un segas, tieši tā, kā cienjami pakalpojumi būtu jāpiedāvā tathāgatām. Tieši tanī laikā es sasniedzu pareģojumu nepārspējamai, perfektai un pilnīgai atmodai. To es arī atceros, bet pareģojuma precīzais laiks vēl nebija pienācis.

“Sarvašūra, klausies. Deviņdesmit pieci miljoni buddhu parādījās pasaulē, un katram un ikvienam no tiem tathāgatām, arhatiem, perfektiem un pilnīgiem buddhām bija vārds Šākjamuni. Es tanī laikā biju kļuvis taisnīgs Dharmas karalis un godāju tos deviņdesmit piecus miljonus tathāgatu, sauktus Šākjamuni, ar smaržām, vītnēm, losjoniem, sēžamo drānu, apģērbu, vīraku, karogiem un vimpelēm. Un tieši tanī laikā es sasniedzu pareģojumu nepārspējamai, perfektai un pilnīgai atmodai. To es atceros.

“Sarvašūra, tad pasaulē parādījās deviņdesmit miljoni tathāgatu, arhatu, perfektu un pilnīgu buddhu saukti Krakatsūnda, un tanī laikā es biju turīgs, jauns bramins, ar lielu bagātību un īpašumiem. Atteicies no visiem īpašumiem, es godāju visus tos tathāgatas ar smaržām, vītnēm, losjonu, sēžamo drānu un apģērbu. Un, kad es biju piedāvājis šos pakalpojumus katram tathāgatam atsevišķi, kā tas pienācās, tieši tanī laikā es sasniedzu pareģojumu nepārspējamai, perfektai un pilnīgai atmodai. To es arī atceros, bet es nebiju sasniedzis pareģojuma precīzo laiku.

“Sarvašūra, tad pasaulē parādījās astoņpadsmit miljoni buddhu un, kas attiecas uz viņiem, tie tathāgatas, arhati, perfektie un pilnīgie buddhas, visi bez izņēmuma saucās Kānakamūni. Tanī laikā, kļuvis

drosmīgs devībā, es godināju visu tos tathāgatas, arhatus, perfektos un pilnīgos buddhas ar smaržām, vītnēm, losjonu, sēžamo drānu, apģērbu un rotājumiem. Es piedāvāju viņiem pakalpojumus tādā veidā, kā pakalpojumi būtu jāpiedāvā tathāgatām, un tieši tanī laikā es arī atceros, ka sasniedzu pareģojumu nepārspējamai, perfektai un pilnīgai atmodai. Bet es nebiju sasniedzis pareģojuma precīzo laiku.

“Sarvašūra, tad pasaulē parādījās trīspadsmit miljoni buddhu un, kas attiecas uz viņiem, tie tathāgatas, arhati, perfektie un pilnīgie buddhas, visi bez izņēmuma saucās Avabhāsaśrī. Es godināju tos tathāgatas, arhatus, perfektos un pilnīgos buddhas ar sēžamo drānu, apģērbiem, smaržām, vītnēm, losjonu, segām un rotājumiem. Es viņus cienīgi apkalpoju, veidā, kā tathāgatas būtu cienīgi jāapkalpo. Tie tathāgatas arī paskaidroja dažādas pieejas Dharmai, lai noskaidrotu tās nozīmi un disciplīnu, un tad tieši tanī laikā es sasniedzu pareģojumu nepārspējamai, perfektai un pilnīgai atmodai. To es arī atceros, bet precīzais pareģojuma laiks arī tad vēl nebija pienācis.

“Sarvašūra, tad pasaulē parādījās divdesmit pieci miljoni tathāgatu, arhatu, perfektu un pilnīgu buddhu saukti Puśja. Tanī laikā es biju atteicies no visa un godināju tos tathāgatas. Kā Anānda tagad apkalpo mani, tāpat es apkalpoju tos tathāgatas, un tur es sasniedzu pareģojumu nepārspējamai, perfektai un pilnīgai atmodai. To es atceros, bet pareģojuma laiks arī tad vēl nebija pienācis.

“Sarvašūra, tad pasaulē parādījās divpadsmit miljoni tathāgatu, arhatu, perfektu un pilnīgu buddhu saukti Vipāśjin. Es godināju tos tathāgatas ar sēžamo drānu, apģērbiem, smaržām, vītnēm un losjonu. Es viņus apkalpoju tādā veidā, kā tathāgatas būtu jāapkalpo. Tanī laikā, tanī brīdī, kad atteicos no visa, tieši tur es atceros, ka sasniedzu pareģojumu nepārspējamai, perfektai un pilnīgai atmodai. Drīz pēc tam, pēdējais Vipāśjin, kurš parādījās, izskaidroja šo Sanghāta dharma-parjāju, un es zināju, ka tad tanī laikā septiņu dārgvielu lietus nolija pār zemes planētu. Un tad virs zemes vairs nebija nabadzības starp aptumšotām būtnēm. Tieši tanī laikā es sasniedzu pareģojumu nepārspējamai, perfektai un pilnīgai atmodai. Pēc tam, ilgu laiku man neko nepareģoja.”

Viņš teica: “Cik ilgs laiks tas bija? Kā to mērija?”

Bhagavāns teica: “Sarvašūra, klausies. Neskaitāmu mūžību pēc tam, tathāgata, arhats, perfekts un pilnīgs buddha Dipāmkara parādījās pasaulē. Tanī laikā, tanī brīdī, es biju bramīnu jaunietis vārdā Megha. Tanī laikā, kad Tathāgata Dipāmkara parādījās pasaulē, es praktizēju celibātu bramīnu jaunieša veidā. Tad, kad es biju redzējis Tathāgatu Dipāmkaru, es izkaisīju septiņus ūtpala ziedus un novēlēju tos nepārspējamai, perfektai un pilnīgai atmodai. Un tas tathāgata man pareģoja, ‘Bramīnu jaunieti, nākotnē, neskaitāmā mūžībā, tu kļūsi šīnī pasaulē tathāgata, arhats, perfekts un pilnīgs buddha vārdā Šākjamuni.’

“Pēc tam, Sarvašūra, es sēdēju debess telpā divpadsmit palmira koku augstumā un sasniedzu pacietības stāvokli attiecībā uz neradītām parādībām. It kā tas būtu vakar vai šodien, es tieši atceros visus tos tikuma pamatus no tā laika, kad es neskaitāmas mūžības praktizēju celibātu un biju apveltīts ar pilnībām. Piedevām, Sarvašūra, es ievēdu individuāli daudzus simtus tūkstošus neskaitāmus miljonus aptumšoto būtņu tikumīgajā Dharmā. Tādēļ, Sarvašūra, tagad, kad esmu acīm redzami, pilnīgi atmodināts nepārspējamā, perfektajā un pilnīgajā atmodā, kāda vajadzība ir minēt, ka es vēlos darīt labu visām dzīvajām būtnēm? Sarvašūra, es mācu Dharmu aptumšotām būtnēm daudzus veidos.

“Lai kāds tas veids, kādā viņi pakļaujami, tādā veidā es mācu Dharmu. Devu pasaulē es mācu Dharmu devas veidā. Nāgu zemē es mācu Dharmu nāgas veidā. Jakšu zemē es mācu Dharmu jakšas veidā. Pretu zemē es mācu Dharmu pretas veidā. Cilvēku pasaulē es mācu Dharmu cilvēku veidā. Tām būtnēm, kuras var pakļaut buddha, tām es mācu Dharmu buddhas veidā. Tām dzīvajām būtnēm, kuras var pakļaut bodhisattva, es mācu Dharmu bodhisattvas veidā. Lai kādā veidā tas būtu, kā aptumšotās būtnes pakļaujamas, es mācu Dharmu tieši tajā veidā.

“Tādējādi, Sarvašūra, es mācu Dharmu aptumšotām būtnēm daudzus veidos. Ja kāds brīnītos, kādēļ tas tā ir, Sarvašūra, tas ir tādēļ, ka aptumšotās būtnes dzird Dharmu daudzus veidos, tāpat arī tās patiešām aptumšotās būtnes veidos tikuma pamatus dažādos veidos: Viņas būs devīgas. Viņas radīs nopelnus. Viņu pašu dēļ, viņas iztiks arī bez

gulēšanas. Viņas arī meditēs par apzinātību attiecībā uz nāvi. Viņas darīs tādus tikumīgus darbus kā šos, kas ir jādara. Tādēļ, ka viņas būs dzirdējušas Dharmu, viņas atcerēsies šos iepriekšējos tikuma pamatus. Tas būs devu un cilvēku ilgtermiņa mērķim, labumam un laimei.

“Sarvašūra, tam tā esot, tikko Sanghāta dharmā-parjāja ir dzirdēta, labās īpašības un labumi šādā veidā kļūst neizmērāmi.”

Tad tās aptumšotās būtnes runāja viena ar otru. Viņas teica: “Ir jābūt arī kaut kam citam, kas, kad to būs padarījis un uzkrājis, kāds kļūs acīm redzami, pilnīgi atmodināts nepārspējamā, perfektā un pilnīgā atmodā, un tikumīgās Dharmas – vēlme palīdzēt visām aptumšotām būtnēm, rezultāts nobriedīs.”

“Tie, kuri ir izvēlējušies uzticēties Dharma, teiks: ‘Te ir Dharma pilnīgā saskaņā ar lietām, kā tās ir.’ Viņu tikuma dižais gala rezultāts būs Dharmas nepārspējamā laime. Kas attiecas uz nezinošām, muļķīgām aptumšotām būtnēm, kuras saka, ka nav nekādu dharmu, un ka arī nav dharmu pārsniegšanas, viņu dižais gala rezultāts būs došanās sliktās pārceļošanās. Atkal un atkal viņas tieksies uz sliktām pārdzimšanām. Astoņas mūžības viņas izjutīs ciešanu sajūtas ellēs. Divpadsmit mūžības viņas izjutīs ciešanas pretu pasaulēs. Sešpadsmit mūžības viņas pārdzims starp āsurām. 9 000 mūžības viņas pārdzims starp kaitīgiem bhutām un pišākām. 14 000 mūžības viņas būs bez mēlēm. 16 000 mūžības viņas nomirs viņu mātes dzemdē. 12 000 mūžības viņas kļūs par apaļiem gaļas gabaliem. 11 000 mūžības viņas piedzims aklas un pārdzīvos ciešanu sajūtas, un viņu vecāki domās: ‘Mēs esam cietuši bezjēdzīgi. Mūsu dēla dzimšana bija bezjēdzīga. Nēsāt viņu deviņus mēnešus dzemdē bija bezjēdzīgi.’ Viņas pieredzēs aukstuma un karstuma sajūtu. Viņas intensīvi pieredzēs bada un slāpju ciešanas. Viņas pieredzēs daudz ciešanu arī šinī dzīvē. Lai gan vecāki redz dēlu viņu mājā, tur nav prieka, un vecāku cerības būs pilnīgi sagrautas.

“Sarvašūra, šādā veidā aptumšotās būtnes, kuras pamet svēto Dharmu, tēmē uz pārdzimšanu kā dzīvnieki vai ellē. Viņu miršanas laikā tās caururbs stipras, mokošas sāpes. Sarvašūra, tie, kuri saka, ‘Dharma eksistē; ir tādi, kuri iet tālāk par dharmām,’ uz šī tikuma pamata tie pārdzims divdesmit mūžības Ūttarakuru, ziemeļos.

Divdesmit piecas mūžības tie pārdzims līdzīgā laimē kā devas no Trīsdesmit-trīs. Kad viņi mirs un pārceļos no Trīsdesmit-trīs, viņi piedzims Ūttarakuru, ziemeļos. Viņi nepiedzims mātes dzemdē. Viņi redzēs 100 000 pasaules sistēmu un tās visas sauksies 'Sukhāvati'. Viņi redzēs arī visas buddhas pasaules. Redzējuši tās, viņi tieši tur paliks. Tieši tur viņi kļūs atmodināti perfektā un pilnīgā atmodā.

“Sarvašūra, tādā veidā šai Sanghāta dharmā-parjāja patiešām ir ļoti liels spēks. Tie, kuru prātu iedvesmo tīru ticību tai, nekad nesa-staps savu miršanas brīdi, pirms viņi nebūs atmetuši savas bailes. Viņi arī būs apveltīti ar perfekti tīru ētiku.

“Sarvašūra, ir dažas aptumšotās būtnes, kuras saka: ‘Tathāgata atbrīvo daudzas aptumšotās būtnes dienu un nakti, un tomēr aptumšoto būtņu sfēra vēl nav iztukšota. Daudzi lūdz, lai iegūtu atmodu. Daudzi piedzimst augstāku pārdzimšanu pasaulēs. Daudzi sasniedz nirvānu. Tad kādēļ aptumšoto būtņu sfēra vēl nav iztukšota?’ ”

Citu tradīciju ķecerīgie praktizētāji, klaiņotāji mūki un kailie askēti domāja tā: ‘Iesim debatēt ar Gāutam, kurš ir atteicies no visa.’ Tad 84 000 bramīnu, citu tradīciju ķecerīgo praktizētāju, klaiņotāju mūku un daudzi simti kailo askētu ieradās Radžagrihā. Tanī laikā un tanī brīdī, Bhagavāns pasmaidīja.

Tad bodhisattva, dižā būtne Maitrēja piecēlās, pārlika viņa talāra augšdaļu pār vienu plecu, nometās zemē uz labā ceļa un ar kopā saliktām plaukstām paklanījās pret Bhagavānu. Viņš uzrunāja Bhagavānu sekojoši: “Bhagavān, par cik tathāgatas, arhati, perfekti un pilnīgi buddhas nesmaida bez iemesla un bez nosacījumiem, kas ir smaids iemesls un kas ir nosacījums?”

Bhagavāns atbildēja: “Pēctecības bērns, klausies. Šodien šeit Radžagrihā notiks liela sanāksme.”

“Bhagavān, kas būs šeit? Devas vai nāgas, vai jakšas, vai cilvēki, vai ne-cilvēki?”

Bhagavāns teica: “Maitrēja, šodien devas, nāgas, jakšas, cilvēki un ne-cilvēki, visi ieradīsies šeit. Arī 84 000 bramīnu ieradīsies. 9 000 miljoni ķecerīgo praktizētāju, klaiņotāju mūku un kailo askētu būs šeit, un viņi debatēs ar mani. Es mācīšu Dharmu, lai nomierinātu visus viņu strīdus. Visiem bramīniem radīsies doma par nepārspējamo,

perfekto un pilnīgo atmodu. 9 000 miljoni ķecerīgo praktizētāju, klaiņotāju mūku un kailo askētu visi sasniegs plūsmas-ienācēju augļus. 18 000 miljoni nāgu karaļu ieradīsies, un viņi dzirdēs Dharmu no manis. Kad viņi būs to dzirdējuši, viņiem visiem radīsies doma par nepārspējamo, perfekto un pilnīgo atmodu. 60 000 miljoni tīro pasaļu devu bērnu ieradīsies. 30 000 miljoni ļauno māru un viņu pavadoni ieradīsies. 12 000 miljoni āsuru karaļu ieradīsies. Karaļi, skaitā 500, ar viņu svītām ieradīsies dzirdēt Dharmu. Dzirdējuši Dharmu no manis, viņiem visiem radīsies doma par nepārspējamo, perfekto un pilnīgo atmodu.”

Tad bodhisattva, dižā būtne Maitrēja zemojās ar savu galvu pie Bhagavāna kājām un, apgājis Bhagavānu trīs reizes, nozuda tieši tanī vietā.

Tad bodhisattva, augstā būtne Sarvašūra piecēlās, pārlika viņa talāra augšdaļu pār vienu plecu, noietās uz labā ceļa, salika viņa plaukstas kopā un paklanījās Bhagavānam. Viņš uzrunāja Bhagavānu: “Bhagavān, kādi ir šo 500 karaļu vārdi?”

Bhagavāns teica: “Sarvašūra, klausies. Tur ir karalis saukts Nanda, karalis saukts Upanānda, karalis saukts Džināršaba, karalis saukts Brahmasēna, karalis saukts Brahmagōša, karalis saukts Sudāršana, karalis saukts Prijasēna, karalis saukts Nandasēna, karalis saukts Bimbisāra, karalis saukts Prasēnadžit, un karalis saukts Virūdaka. Tur ir tie un pārējie karaļi, skaitā 500, un katram no viņiem ir 100 000 miljoni pavadoni. Katrs un ikviens no viņiem, izņemot Virūdaka, ir uzsākuši ceļu uz nepārspējamo, perfekto un pilnīgo atmodu. 30 000 miljoni bodhisattvu nāk no austrumu virziena. 50 000 miljoni bodhisattvu nāk no dienvidu virziena. 60 000 miljoni bodhisattvu nāk no rietumu virziena. 80 000 miljoni bodhisattvu nāk no ziemeļu virziena. 90 000 miljoni bodhisattvu nāk no apakšas. 100 000 miljoni bodhisattvu nāk no augšas, katrs un ikviens no viņiem mīt desmit līmeņos.”

Tad, lai redzētu Bhagavānu, visi šie bodhisattvas devās uz Radžagrihu, kur bija Bhagavāns. Un visi šie bodhisattvas bija uzsākuši ceļu uz nepārspējamo, perfekto un pilnīgo atmodu.

Tad Bhagavāns teica bodhisattvam, dižajai būtnei Sarvašūram: “Sarvašūra, dodies uz desmit virzienu pasaules sistēmām un saki

visiem bodhisattvām: ‘Šodien, dižajā Radžagrihas pilsētā, Tathāgata māca Dharmu. Tādēļ, jūs visi pasaules sistēmu iedzīvotāji desmit virzienos, salieciet savas plaukstas kopā un paklanieties godbijībā.’ Pasaki to, un, kolīdz tu to esi paskaidrojis, nekavējoties nāc atpakaļ klausīties Dharmu.”

Tad bodhisattva, augstā būtne Sarvašūra piecēlās no viņa sēdekļa un zemojās, noliecot galvu pie Bhagavāna kājām, apgāja Bhagavānu trīs reizes un tad, ar pārdabisko spēku palīdzību, pazuda. Tad bodhisattva, augstā būtne Sarvašūra, devās uz desmit virzienu pasaules sistēmām un informēja bodhisattvas: “Šodien, dižajā Radžagrihas pilsētā Tathāgata māca Dharmu. Tādēļ jums būtu jāatbild šādi – ‘Lieliski’, un kā sekas jūs šodien gūsiet labumu un sasniegsiet lielu svētlaimi.”

Tad, apmeklējis visas desmit virzienu pasaules sistēmas, bodhisattva, dižā būtne Sarvašūra pagodināja visus buddhas un informēja bodhisattvas. Un tik īsā brīdī, piemēram, kā stiprai personai uzsitot knipi, bodhisattva, dižā būtne Sarvašūra, atgriezās dižajā Radžagrihas pilsētā, kur Bhagavāns bija, un atradās Bhagavāna priekšā.

Tad bramini, citu tradīciju ķecerīgie praktizētāji, klaidoņi mūki un kailie askēti arī sapulcējās. Devas, nāgas, jakšas, daudzas cilvēciskas būtnes, karaļi, skaitā 500, kopā ar viņu pavadoņiem, un 33 000 miljoni ļauno māru, kopā ar viņu pavadoņiem arī sapulcējās.

Un tanī laikā dižā Radžagrihas pilsēta notrīcēja. Dievišķīgs sandalkoka pulveris bira no debesīm pār pasaules sistēmām desmit virzienos, un brīnišķīgi ziedi arī bira no debesīm un palika augstā pilī, līmenī ar Bhagavāna galvas mezglu. Arī tanī laikā, Indra, devu valdnieks, pielietoja zibeni Tathāgatas tuvumā. Tad tanī laikā, no četriem virzieniem, četri spēcīgi vēji iekustināja zemi. Kad tie sacēlās, tie aizpūta atkritumus, saslaukas un putekļus no dižās Radžagrihas pilsētas. Smaržīga ūdens lietus lija pār desmit virzienu pasaules sistēmām. Ūtpala ziedi, lotosi, kūmuda ziedi un baltie lotosi bira pār desmit virzienu pasaules sistēmām, un tie visi palika kā ziedu baladahīni pāri visu šo aptumšoto būtņu galvām. 84 000 augstu piļu palika nekustīgas telpā virs Tathāgatas galvas. Šinīs pilīs parādījās 84 000 troņu, gatavoti no septiņām dārgvielām. Uz visiem šiem

troņiem ir apsēdināti tathāgatas kas māca Dharmu. Tad šī miljardu pasaules sistēmu galaktika nodrebēja sešos veidos.

Tad bodhisattva, dižā būtne Sarvašūra salika savas plaukstas kopā, paklanījās pret Bhagavānu un teica Bhagavānam: “Bhagavān, kāds ir cēlonis un kāds ir nosacījums šādu pārdabisku parādību izpausmei šeit dižajā Radžagrihas pilsētā?”

Bhagavāns teica: “Tas ir sekojoši: salīdzinājumam – viens karalis paberzēja kāda nestabila vīra galvu. Viņš bija mežonīgs, patmīlības pilns, savtīgs un pieķēries lietām kā viņa paša un arī trūcīgs. Tas vīrs piegāja pie karaļa vārtiem. Kad viņš tur ieradās, viņš neatlaidīgi vēlējās ieiet karaļa pilī. Tad karaļa ministri un pavadoņi viņu arestēja un dažādos veidos piekāva. Tanī laikā, tanī momentā karalis dzirdēja, ka tas trūcīgais vīrs neatlaidīgi vēlas tikt iekšā, un nodomāja: ‘Bez šaubām, tas ir kāds, kurš grib mani nogalināt.’ Tā domājot, karalis kļuva dusmīgs un teica savai svītai: ‘Jūs aizvedat šo vīru kādā noslēgtā kalnu vietā un nogaliniet viņu. Nogaliniet visus viņa kalpotājus, vecākus, bērnus, vergus un verdzenes, un strādniekus arī.’ Kad viņš bija izdevis šos rīkojumus, viņi visi tika nogalināti, un tad viņa draugus un piederīgos caurdūra nepanesamas mokošas sāpes. Tādā pašā veidā, tikko Tathāgata, Arhats, Perfektais un pilnīgais Buddha izskaidro Dharmu, tad, līdzīgi tai iedomīgajai personai, bērnišķīgie parastie indivīdi arī, attiecībā uz Tathāgatu, pieķeras formai, krāsai, pazīmēm un aprisēm kā pazīšanas zīmēm, un domā, ka tas ir Tathāgatas ķermenis. Tad, pēc tam, kad viņi ir dzirdējuši daudz Dharmas mācības, viņi nonāk ārkārtīgā iedomībā un runā visāda veida muļķības. Patmīlības un savtīguma pārņemti, pieķērušies lietām kā viņu pašu, viņi paši neklausās šāda veida Dharmu, nedz viņi to sludina. Pat ja kāds izskaidro sūtru vai vārsmu vai tikai kādu līdzību, viņi saka, ‘Mēs paši to zinām’, un viņi nepieturas pie tā, nedz viņi klausās to.

“Ja kāds brīnītos, kādēļ tas tā ir, tas ir tādēļ, ka viņi šādā veidā ir kļuvuši iedomības pilni. Viņu plašo zināšanu dēļ, viņi ir neuzmanīgi. Tie, kuri biedrojas ar bērnišķīgajiem, parastajiem indivīdiem, nerīkosies tā, lai kļūtu apveltīti ar šāda veida Dharmu. Viņi neklausīsies vārdus, apveltītus ar šāda veida Dharmu. Viņu plašo zināšanu dēļ, viņi kļūst iedomīgi. Šādi cilvēki publicē viņu pašu sacerējumus. Viņi

publicē arī priekšvārdus viņu pašu tekstiem. Viņi maldina paši sevi un visu pasauli. Viņi bezjēdzīgi izlieto kopējos līdzekļus un tos izlie-tojuši, viņi to visu labi neizprot. Viņu miršanas laikā radīsies lielas bailes.

“Tās aptumšotās būtnes viņam teiks: ‘Tu esi mums mācījis dažā-das prasmes. Kādēļ tu nespēj sakārtot pats sevi?’

“Viņš teica viņiem šo: ‘Draugi, es nespēju sakārtot sevi tagad.’

“Tad tās aptumšotās būtnes žēlosies un vaimanās dažādos veidos. Tāpat kā nevarot vainot nevienu citu kā sevi, caur viņu pašu darbī-bām kā veicinošo iemeslu liela radnieku grupa tika nogalināta tikai šīs vienas personas mērķu labā, tā arī tās aptumšotās būtnes viņu miršanas laikā žēlosies un vaimanās, un viena netikumīga drauga dēļ, viņas redzēs sevi virzāties uz pārdzimšanu kā elles būtnes un dzīvnieki.

“Tādā pat veidā, es saku jums bramini un citu tradīciju ķecerīgie praktizētāji: ‘Nekļūstiet iedomīgi.’

“Tas ir sekojoši: salīdzinājumam – bez spalvām un spārnēm, putns nevar lidot debesīs, lai nokļūtu devu pasaulē. Tāpat, jūs arī ne-varat sasniegt nirvānu, par cik jums nav attiecīgā veida pārdabiskās spējas. Ja kāds brīnītos kādēļ, tas ir tādēļ, ka tikko attiecīgās karmas dēļ kāds ir pārdzimis kā mājputns, tad īsā laikā tas ķermenis sabruks un beidzot nomirs.

“Miršanas laikā, pēc tam, kad viņi ir zaudējuši garšas maņu, viņi būs ļoti pārbijušies, domājot: ‘Kādēļ mēs pieķērāmies šim ķermenim? Mēs neesam izjutuši ne devu, ne cilvēku pasaules laimi, un mēs arī nedzīvosim nirvānas pasaulē. Par cik mēs bezjēdzīgi turējāmies pie šī ķermeņa, kāds ir mūsu pārdzimšanas ceļš? Kurš būs mūsu atbalsts? Kur būs mūsu dzimšana un kur būs mūsu bojāeja?’”

Tad Bhagavāns teica tiem citu tradīciju ķecerīgajiem praktizētā-jiem, klaiņotājiem mūkiem un kailajiem askētiem: “Nezaudējiet cerī-bu uz šīs vērtīgās zemes planētas. Nekļūstiet nepiederīgi retajam un lieliskajam dārgakmenim, kas ir Dharma. Draugi, lūdziet Tathāgatam, ko vien jūs vēlaties, un es pilnībā izpildīšu visas jūsu vēlmes.”

Un tad visi bramini, citu tradīciju ķecerīgie praktizētāji, klaiņo-tāji mūki un kailie askēti piecēlās no savām vietām, pārlika viņu

talāru augšdaļu pār vienu plecu un ar kopā saliktām plaukstām jautāja Bhagavānam: “Bhagavān, lai gan tathāgatas ir atbrīvojuši aptumšotās būtnes no cikliskās eksistences dienu un nakti, tomēr nav ne samazinājuma, ne pieauguma aptumšoto būtņu sfērā. Bhagavān, kāda iemesla un kāda apstākļa dēļ aptumšotās būtnes vienādi izrāda dzimšanu un miršanu?”

Tad Bhagavāns teica bodhisattvam, dižajai būtnei Bhaišadžjasēna: “Lai attīrītu lielu nožēlu un lai aizdedzinātu Dharmas lampu, ķecerī uzvelk stipras bruņas un uzstāda garu jautājumu rindu. Nākotnē, jaunas un vecas aptumšotās būtnes sapratīs dzimšanu un sabrukšanu. Bhaišadžjasēna, ir arī vecas aptumšotās būtnes, kuras, līdzīgi jaunām, nezin pilnīgi neko.

“Bhaišadžjasēna, tas ir sekojoši: salīdzinājumam – kāds cilvēks izmazgāja savus matus, uzvilka jaunas drānas un izgāja no savas mājas. Cilvēki viņam teica, ‘Tu labi valkā savas jaunās drānas.’ Bet cits cilvēks arī izmazgāja savu galvu un izmazgāja savas vecās drānas, un tādēļ, ka tās bija vecas, lai gan viņš bija izmazgājis savus matus, tas vīrs nebija skaists. Tāpat kā viņa drānas nebija skaistas, Bhaišadžjasēna, tā arī vecās aptumšotās būtnes uz zemes planētas nav daiļas, un jaunās aptumšotās būtnes izrāda dzimšanu un beigšanos.”

Pie tā, bramini, citu tradīciju ķecerīgie praktizētāji un visi klejotāji mūki piecēlās no savām vietām un teica Bhagavānam: “Bhagavān, kurš starp mums ir jauns? Un kurš starp mums ir vecs?”

Bhagavāns teica: “Atkal un atkal jūs esat piedzīvojuši elles būtņu, dzīvnieku un pretu sajūtas, un tomēr jūs vēl joprojām nesiet apmierināti. Tādejādi jūs visi esiet veci.”

Pie tā, visi bramini, un visi nāgu karaļi teica Bhagavānam: “Mēs vairs nepriecājamies, pārdzīvojot cikliskās eksistences sāpīgās sajūtas.”

Citu tradīciju ķecerīgie praktizētāji, klejotāji mūki un kailie askēti teica, “Tomēr, starp jaunajām aptumšotām būtnēm nav neviena, kurš spētu izprast tukšumu tieši.”

Viņi to teica, un bodhisattva, dižā būtne Bhaišadžjasēna teica Bhagavānam: “Bhagavān, lūdzu, paskaties uz šo! Kādēļ aptumšotām būtnēm ir tik grūti būt motivētām?”

Bhagavāns teica: “Bhaiṣadžjasēna, lūdzu, klausies. Tathāgata tieši saprot visu pasauli.”

Tad, 94 000 miljoni jaunu aptumšoto būtņu bija Bhagavāna priekšā. Viņas nezemojās Bhagavānam un neteica ne vārda. Tad bodhisattva, dižā būtne Bhaiṣadžjasēna teica Bhagavānam: “Bhagavān, šīs aptumšotās būtnes nerunā ar Bhagavānu. Viņas ir pilnīgi kļūdas un arī nezemojās. Kāds tam ir iemesls, ka viņas neko nejautā Bhagavānam? Kāds tam ir apstākļi?”

Bhagavāns teica: “Bhaiṣadžjasēna, klausies. Tev būtu jāredz, ka tās aptumšotās būtnes, kuras saka, ‘Jaunās aptumšotās būtnes nespēj izprast tukšumu tieši’, ir jaunas aptumšotas būtnes.”

Un tās aptumšotās būtnes teica: “Godājamais Bhagavān, mēs esam jaunas aptumšotās būtnes. Godājamais Sugata, mēs esam jaunas aptumšotās būtnes.”

Bhagavāns teica: “Šīs aptumšotās būtnes aptver pasauli tieši, bet tagad, parādiet pasaules mēru ar jūsu ķermeņiem.”

Tanī laikā un tanī brīdī, 94 000 miljoni jauno būtņu, neatstājot viņu ķermeņus, lidinājās gaisa telpā un sasniedza desmit līmeņus.

Tad bodhisattva, dižā būtne Bhaiṣadžjasēna teica Bhagavānam: “Šādas aptumšotās būtnes, kuras cenšas pilnīgi izbeigt un pilnīgi attīrīt ciklisko eksistenci, ir labi sasniegušas savu sasniegumu. Bhagavān, šīs aptumšotās būtnes piedzima šodien un, Bhagavān, šodien šīs aptumšotās būtnes tika pilnīgi atbrīvotas un bija redzams, ka viņas visas sasniedza desmit līmeņus.”

Pie tā, bramini, citu tradīciju ķecerīgie praktizētāji, klejotāji mūki, kailie askēti, nāgu karaļi un ļaunais Māra un viņa svīta visi ieradās ar nolūku pievilt, un viņi teica Bhagavānam: “Bhagavān, mēs esam šeit ieradušies Tathāgatas priekšā, un tagad, kad mēs esam dzirdējuši šo dharma-parjāja, lai mēs sasniedzam tādu laimi kā buddha. Lai mēs kļūstam tieši tāda veida tathāgatas, arhati, perfekti un pilnīgi buddhas šinī pasaulē.”

Bhagavāns teica: “Tieši tā, kungī. Neskatoties uz to, kā jūs esat ieradušies pie Tathāgatas, par cik jūs esat dzirdējuši šo Sanghāta dharma-parjāja, jūs esat radījuši nepārspējamās, perfektās un pilnīgās atmodas prātu. Tam tā esot, neilgā laikā jūs visi būsiet

pilnīgi un patiesi atmodināti nepārspējamā, perfektajā un pilnīgajā atmodā.”

Tikko Bhagavāns bija pateicis šos vārdus, visi tie citu tradīciju ķecerīgie praktizētāji tūliņ sasniedza iecietības stāvokli attiecībā uz neradītām parādībām. Viņi visi kļuva desmit līmeņos mītoši bodhisattvas, un sakarā ar to, visi šie bodhisattvas pacēlās gaisā septiņu palmira koku augstumā, un ziedoja Tathāgatam augstas pilis celtas no septiņām dārgvielām. Viņi visi arī izrādīja dažādus brīnumainus izstarojumus un veica darbības, demonstrējot pārdabiskas spējas. Tad, paliekot virs Bhagavāna galvas, viņi izbārstīja pār Tathāgatu ziedlapiņas, un viņi visi pārdomāja par Tathāgatu. Viņi arī uztvēra viņu pašu ķermeņus kā buddhas.

Daudzi simti tūkstoši miljoni devu dēlu arī kaisīja ziedus pār Tathāgatu un teica šos vārdus: “Askētiskais Gāutama ir dižs ieguvums. Viņš ir dižs lauks. Viņš ir pasaules aizstāvis. Viņš ir sasniedzis meditativās stabilitātes spējas. Viņš ir valdnieks, kura nolūks ir radīt citus valdniekus. Ar prasmīgiem līdzekļiem, pakāpeniski, viņš pilnībā atbrīvo aptumšotās būtnes, tādas kā šīs, no cikliskās eksistences. Pat ar tikai vienu pareizi pateiktu frāzi, viņš pilnībā atbrīvo tik daudzas aptumšotās būtnes no cikliskās eksistences.”

Tad bodhisattva, augstā būtne Bhaišadžjasēna piecēlās no savas vietas, pārlika sava talāra augšdaļu pār plecu, nometās zemē uz labā ceļa un ar kopā saliktām plaukstām paklanījās Bhagavāna priekšā. Viņš teica Bhagavānam: “Bhagavān, kāda iemesla un kāda apstākļa dēļ šie pēctecības bērni runā šos vārdus, izpilda daudzas darbības, izrādot pārdabiskas spējas, un sacer Tathāgatam daudz slavinājumus?”

Bhagavāns teica: “Pēctecības bērns, klausies. Viņi neslavina mani. Drīzāk viņi slavē viņu pašu ķermeņus, un viņi nostiprinās savus ķermeņus kā Dharmas svētos mājokļus. Viņi izstaros Dharmas gaismas starus no viņu ķermeņiem. Visi buddhas arī viņus atbalstīs, lai viņus pilnīgi un pavisam pamodinātu nepārspējamajā, perfektajā un pilnīgajā atmodā. Un kad viņi būs kļuvuši pilnīgi un pavisam atmodināti, viņi mācīs Dharmu.”

Tad bodhisattva, dižā būtne Bhaišadžjasēna teica Bhagavānam šādi: “Tathāgata, Sugata pilnīgi atbrīvo daudzas aptumšotās būtnes

dienu un nakti, un tomēr aptumšotās būtnes joprojām vēl nav izsmeltas.”

Bhagavāns teica: “Bhaišadžjasēna, tas ir labi, ļoti labi, ka tu esi domājis jautāt Tathāgatam par šo lietu. Bhaišadžjasēna, tas ir sekojoši: salīdzinājumam – ir kāda bagāta persona ar lielu bagātību un īpašumiem, kuram pieder daudz mantas, graudi, dārgumu glabātavas un klētis, un kuram ir daudz piederīgie, ieskaitot kalpus, kalpones un strādniekus. Un pie lielās bagātības, viņam pieder arī daudzi lauki un dārzi, tādi kur aug mieži, kvieši, rīsi, pupas, lēcas un daudzi citi graudi. Pēc tam, kad tā persona pavasarī iesēja visas graudu sēklas, citā gada laikā visas šīs sēklas pilnīgi nogatavosies. Tas vīrs novietos dažāda veida labību atsevišķi un tur uzglabājis ēdīs līdz pavasarim, un tad viņš atkal sēs. Tādā pat veidā, Bhaišadžjasēna, aptumšotās būtnes arī pilnīgi attīrīs visu iepriekšējo darbību karmu, un tad viņi sameklēs nopelnu laukus un radīs tikuma saknes. Kad tās būs radītas, viņi nopietni praktizēs tikumīgo Dharmu. Un pavairojuši visas Dharmas, viņi radīs prieku un apmierinājumu. Bhaišadžjasēna, sakarā ar šādu priecīgu un apmierinātu prātu, viņi neies zudumā daudzus tūkstošus miljonus mūžību. Bhaišadžjasēna, tādā pat veidā bodhisattva, kurš ir radījis sākotnējo atmodas domu, nekad neies zudumā. Īsumā, viņi realizēs visas dharmas.”

Viņš teica: “Bhagavān, kādus sapņus redzēs tie bodhisattvas, kuri ir radījuši sākotnējo atmodas domu?”

Bhagavāns teica: “Bhaišadžjasēna, bodhisattvas, kuri ir radījuši sākotnējo atmodas domu, redzēs savos sapņos daudz baismīgas lietas. Ja tu brīnītos, kādēļ tas tā ir, tas ir tādēļ, ka viņi attīra visu viņu karmu. Aptumšotās būtnes ar sliktu karmu nevar izbeigt viņu nepanesamās ciešanas. Bet bodhisattva, lai gan redz sliktu sapni, viņš nenobīstas.”

Viņš teica: “Bhagavān, kādā veidā baismīgas lietas savos sapņos redzēs bodhisattvas, kuri ir radījuši sākotnējo atmodas domu?”

Bhagavāns teica: “Bhaišadžjasēna, viņi redzēs spēcīgu uguni liesmojam. No tā, bodhisattvām būtu jāzina, ka visi viņu maldi ir sadzīnāti. Otrkārt, Bhaišadžjasēna, lai gan bodhisattvas, kuri ir radījuši sākotnējo atmodas domu, redz viņojošu, ļoti sakultu ūdeni, viņi

nenobīsies. Ja tu brīnītos, kādēļ tas tā ir, Bhaišadžjasēna, tas ir tādēļ, ka šādā veidā viss neziņas radītais jūgs ir atmests un sliktais ir attīrīts. Treškārt, Bhaišadžjasēna, bodhisattvas, kuri ir radījuši sākotnējo atmodas domu, redzēs ļoti baismīgas lietas viņu sapņos.”

Viņš jautāja: “Bhagavān, kas tās ir?”

Bhagavāns teica: “Lai gan viņi redz viņu galvas nociršanu, Bhaišadžjasēna, par to viņi nenobīsies. Ja tu brīnītos, kādēļ tas tā ir, tas tāpēc, jo viņi domās: ‘Mana pieķeršanās, dusmas un neziņa ir nocirstas. Es esmu uzvarējis ciklisko eksistenci ar tās sešām sfērām.’ Viņu vieta nav arī elles būtņu sfērās. Tā nav starp dzīvniekiem un pretām. Tā nav starp āsurām. Tā nav starp nāgām un nav starp devām. Bhaišadžjasēna, bodhisattvas, kuri ir radījuši sākotnējo atmodas domu, sasniedz piedzimšanu perfekti tīrajos buddhu laukos. Bhaišadžjasēna, nākotnē, kad pienāks attiecīgais laiks, ja kāda aptumšotā būtne ziedo savu prātu atmodai, tā dēļ tā būtu jāuzlūko kā tāda, kurai ir lielas saistības. Bhaišadžjasēna, lai gan viņas sastaps nicināšanu, viņām nevajadzētu zaudēt cerības, ne arī viņām vajadzētu zaudēt drosmi.

“Bhaišadžjasēna, daudzas ir Dharmas, ko es esmu mācījis. Bhaišadžjasēna, daudzus simtus tūkstošus neskaitāmus miljonus mūžību es iesaistījos neatlaidīgās darbībās. Bet tā iesaistīšanās neatlaidīgās darbībās nebija bagātības dēļ. Tā nebija, lai baudītu labu dzīvi. Tā nebija, lai baudītu varu. Bhaišadžjasēna, es iesaistījos neatlaidīgās darbībās, lai saprastu parādību dabu. Bet līdz tam laikam, līdz tam momentam, kad es dzirdēju šo Sanghāta dharmaparjāju, es nesaņiecu nepārspējamo, perfekto un pilnīgo atmodu. Bet, Bhaišadžjasēna, tieši tanī dienā, kad es to dzirdēju, es biju pilnīgi atmodināts nepārspējamajā, perfektajā un pilnīgajā atmodā. “Bhaišadžjasēna, šī dharmaparjāja ir pilnīga. Dzirdēt šo dharmaparjāju ir retums. Bhaišadžjasēna, tathāgatas parādīšanās arī ir ļoti liels retums. Bhaišadžjasēna, tie kuri balsta šo dharmaparjāju arī ir ļoti liels retums. Visi tie, kuri dzird šo dharmaparjāju, būs pilnīgi un pavisam atmodināti nepārspējamajā, perfektajā un pilnīgajā atmodā. Bhaišadžjasēna, tūkstoš mūžības viņi pārvarēs ciklisko eksistenci. Viņi sasniegs perfekti tīro buddhas lauku. Viņi arī pilnīgi

saprātīs izbeigšanos un ceļu. Viņi būs piemēroti pilnīgi zināt avotu. Viņi būs piemēroti pilnīgi zināt tikuma vietu. Viņi būs piemēroti tieši zināt un pilnīgi zināt tikuma vietu. Viņi būs piemēroti pilnīgi zināt tikuma vietu un pilnīgi zināt izbeigšanos. Bhaišadžjasēna, kādēļ to sauc par ‘izbeigšanos?’”

Viņš teica: “Bhagavān, tas nozīmē, ka tā ir Dharmas vieta.”

Bhagavāns teica: “Bhaišadžjasēna, kas ir Dharmas vieta?”

Viņš teica: “Bhagavān, ko sauc par ‘Dharmu’, ir iesaistīšanās jūsmīgā neatlaidībā, ētikas sargāšana un ētikas uzturēšana. To sauc par Dharmas dārgumu krātuvi. Bhagavān, tā ir Dharmas dārgumu krātuves rašanās.”

Bhagavāns teica: “Bhaišadžjasēna, tas ir labi, ļoti labi, ka tu iedomāji jautāt Tathāgatam par šo tematu.”

Viņš teica: “Kādam nolūkam tathāgatas rodas pasaulē?”

Bhagavāns teica: “Bhaišadžjasēna, tie, kuri ir daudz mācījušies un ar augstām zināšanām, zina tathāgatu rašanos. Ja reiz viņi zina tathāgatu rašanos, viņi zina, ka tathāgatu rašanās ir laimes cēlonis. Tanī laikā, kad pasaulē rodas tathāgatas, aptumšotās būtnes zina visas dharmas. Ar prasmīgiem līdzekļiem viņi zina dharmas. Viņi zina laicīgas un pārilaicīgas parādības. Viņi zina laicīgo un pārilaicīgo gudrību.”

Viņš teica: “Kad viņi ir īstenojuši gudrību, kādu nirvānu viņi sameklē?”

Bhagavāns teica: “Bhaišadžjasēna, ja reiz viņi ir patiesi sapratuši Dharmu, viņi patiesi zina Dharmu. Bhaišadžjasēna, līdzīgi, ja reiz viņi patiesi zina svēto Dharmu saīsinātā veidā, tad rodas pirmais sasniegums. Paturot atmiņā Dharmu, tieši kā viņi to dzirdējuši, viņiem piederēs Dharma. Bhaišadžjasēna, tas ir sekojoši: salīdzinājumam – kāds vīrs kļuva par tirgotāju, viņš paņēma tūkstoš cilvēku nastu lielu zelta kravu un devās meklēt peļņu. Viņa vecāki teica viņam, ‘Dēls, klausies. Ņem šo tūkstoš monētu zelta kravu. Uzmani labi mūsu zeltu un arī pārējo.’

“Tas tirgotājs aizgāja ar zeltu un, kad mēnesis bija pagājis, viņš bija izšķērdējis visu zeltu. Kad tas bija izšķiests, viņš pārdomāja un kļuva ļoti nelaimīgs. Viņu caururba lielas mokošas sāpes sirdī. Viņu

pārņēma nožēla un kauns, un viņš negāja uz savām mājām. Viņa vecāki to dzirdēja un krita izmisumā. Arī viņu sirdis caururba lielas mokošas sāpes, un viņi pat saplēsa savas drānas. ‘Šis sliktais dēls piedzima mūsu ģimenē kā dēls, un viņš izpostīja mūsu ģimenes spēju sevi uzturēt. Viņš ir bijis mums nederīgs, un radījis mums ciešanas. Viņš ir piespiedis mūs strādāt kā kalpiem.’ Šādi runājot, viņi žēlojās.

“Pēc krišanas izmisumā, viņa vecāki nomira. Kad viņš dzirdēja, ka viņa vecāki bijuši viņa dēļ izmisumā un miruši, dēls arī krita izmisumā un nomira. Tieši tādā pat veidā, Bhaišadžjasēna, lai gan Tathāgata izskaidro šīs lietas, tie, kuriem nav ticības manām mācībām, zaudēs cerību un viņu miršanas laikā viņi mirs ar lielām mokošām sāpēm savās sirdīs. Tāpat kā tie vecāki krita izmisumā un cieta zelta dēļ un viņu sirdis caururba lielas mokošas sāpes viņu pašu un citu zelta dēļ, arī tādā pat veidā, Bhaišadžjasēna, tie, kuriem nav ticības manām mācībām, vēlāk, viņu miršanas laikā, mocīsies un izsauksies vaimanās. Viņi pārdzīvo sāpīgas sajūtas, un, kad viņi ir izniekojuši iepriekš radītos nopelnus, viņi vēlāk nerada nopelnus, kas ir saistīti ar labu lauku. Tādēļ, ka lielas mokošas sāpes caururbj viņu sirdis, tanī laikā, tanī momentā, reiz viņi ir redzējuši nebeidzamās, nežēlīgās pārdzimšanas vietas ellē un kā dzīvnieki, un pārdzimšanas sfēru Jamas pasaulē, viņu miršanas laikā viņi domās šādi: ‘Kurš būs mans aizstāvis, lai es nenonāktu elles būtņu, dzīvnieku, pretu un Jamas pasaulēs, un lai es nepiedzīvotu tās sāpīgās sajūtas?’

“Viņa vecāki teiks:

‘Bērns! Tā ļoti atbaidošā lieta
kas ir slimība, nevar gadīties.
Kā tas var būt?
Lai gan tie, kuri mirst, baidās slimību,
Tavā gadījumā, dēls, nāves nav.
Tu būsi brīvs no slimības bailēm un šausmām.’

‘Mana apziņa izbeidzas.
Mans ķermenis arī ir ļoti bojāts.
Visi mani locekļi sāp,
Es sāku redzēt manu nāvi.

Manas acis neredz, un
manas ausis nedzird.
Un nekas nerasniedz manu degunu.
Manam ķermenim nav izturības.

Mans ķermenis sāp no locekļa uz locekli.
Līdzīgi kokam, es esmu bez pāta.
Sakot, ka mana nāve netuvojas,
Māt, lūdzu, uzmundrini mani.’

“Māte teica:

Dēls, tas nav pareizi, ka tu tā saki.
Nebaidi mani tik ļoti.
Par cik sērga ir novedusi galējā postā tavu ķermeni,
tu redzēsi dažādas vīzijas.

“Dēls teica:

‘Bet es neredzu sērgu manā ķermenī,
Es neesmu slims un man nesāp.
Es redzu ļoti nepanesamu nāvi.
Manu mīļoto ķermeni iznīcinās.

Par cik es esmu redzējis, ka visu manu ķermeni
pārvar ciešanas,
pie kā lai es eju pēc patvēruma?
Kurš būs mans aizstāvis?’

“Vecāki teica:

‘Dēls, droši vien deva tevi soda,
bet, ja devām piedāvās ziedojumus,
pēc tam tu atžirgsi.’

“Dēls teica:

Lai kas palīdzēs man atžirgt,
es jums prasu, lūdzu, dariet tieši to.

Lūdzu, ejat ātri un steidzaties,
izjautājat priesteri.

“Viņa vecāki aizgāja pie devas altāra un ziedoja devām vīraku. Tad priesteris ziedoja devām vīraku un teica sekojošo: ‘Deva jūs soda, tādēļ jums ir jāgodā deva. Upurējiet devām. Nogaliniet dzīvnieku. Nogaliniet arī cilvēku, un tad jūsu dēls tiks atbrīvots no viņa slimības.’

“Tad viņa vecāki domāja, ‘Bet mēs esam trūcīgi. Ko mēs varam darīt? Ja mēs nenomierināsim devu, mūsu dēls mirs. Lai mēs viņu nomierinātu, par cik mēs esam trūcīgi, kur mēs ņemsim cilvēku un dzīvnieku?’ Ar šīm domām viņi steidzās un ātri devās mājās. Viņi savāca dažas labākās mājsaimniecības lietas, kas viņiem bija, lai pārdotu un nopirktu dzīvnieku. Pēc tam viņi uzrunāja kādu citu vīru.

“‘Kungs, ja tu varētu mums iedot zeltu uz parāda un mēs spētu to atmaksāt desmit dienās, tas būtu labi. Bet, ja mēs nespējam atmaksāt, tad mēs tagad piekrītam kļūt par taviem kalpiem un strādāt tev.’

“Tā viņi teica un, divatā aiznesuši šo zeltu, viņi devās pirkt cilvēku. Viņi abi nopirka cilvēku, bet tas vīrs nezināja, ka viņu nogalinās.

“Bet tad tie vecāki apmulsā un neatgriezās savās mājās. Tā vietā viņi aizgāja pie altāra un teica priesterim: ‘Ātri, izdari upura ziedojumu.’

“Tad abi vecāki paši nogalināja dzīvnieku un viņi arī nogalināja cilvēku. Tad priesteris, vēloties izdarīt upura ziedojumu, iededza uguni, un tanī laikā deva nolaidās un teica: ‘Es esmu pieņēmis jūsu dēlu.’ Tad vecāki pārplūda ar prieku un sajūsmu.

“Viņi teica: ‘Ja mūsu dēls ir izārstēts, tad tas ir daudz labāk, pat ja mēs kļūstam par kalpiem.’

“Pēc upurēšanas devam, viņi atgriezās mājās, un, kad viņi tur pārradās, viņi ieraudzīja, ka viņu dēls bija miris. No tā abi vecāki, ciezdami dziļā izmisumā, izjuta savās sirdīs lielas, mokošas sāpes. Zaudējuši savas cerības, viņi turpat nomira, un tieši tādā pat veidā, Bhaišadžjasēna, nevienam nevajadzētu saieties ar netikumīgiem draugiem.”

Viņš teica: “Bhagavān, vai drīkstu jautāt, kur šīs aptumšotās būtnes pārdzima?”

Bhagavāns teica: “Klusē, Bhaiṣadḥjasēna. Nejaūtā man.”

Viņš teica: “Bhagavān, es jautāju. Sugata, es jautāju.”

Bhagavāns teica: “Šinī gadījumā, Bhaiṣadḥjasēna, māte pārdzima lielajā ellē, ko sauc Vaimanu elle. Tēvs pārdzima lielajā ellē, ko sauc Saspiešanas elle. Dēls pārdzima lielajā ellē, ko sauc Karstā elle. Priesteris pārdzima lielajā Avīči ellē.”

Viņš teica: “Bhagavān, kur pārdzima tas nevainīgais cilvēks? Kāda bija viņa nākošā dzīve?”

Bhagavāns teica: “Bhaiṣadḥjasēna, tas nevainojamais cilvēks pārdzima starp devām Trīsdesmit-trīs debesīs.”

Viņš teica: “Bhagavān, kas bija iemesls un kas bija apstākļi tam cilvēkam pārdzimt laimē līdzīgam devām Trīsdesmit-trīs debesīs?”

Bhagavāns teica: “Klausies, Bhaiṣadḥjasēna. Tas vīrs viņa miršanas brīdī, ar prātu uzticīgu Tathāgatam, teica vienu reizi, ‘Es zemojos Buddham’. Bhaiṣadḥjasēna, šī tikumības pamata dēļ, viņš piedzīvos tādu pat laimi kā devas Trīsdesmit-trīs sešdesmit mūžības. Astoņdesmit mūžības viņš atcerēsies iepriekšējās dzīves. Dzīvi pēc dzīves viņš būs brīvs no visām sāpīgām skumjām. Tikko viņš piedzims, viņš novērsīs visas ciešanas. Tās aptumšotās būtnes visas nespēj pilnīgi atbrīvoties no bēdām.”

Viņš teica: “Bhagavān, kā visas aptumšotās būtnes varēs pilnīgi atbrīvoties no bēdām?”

Bhagavāns teica: “Bhaiṣadḥjasēna, tām ir jācenšas.”

Viņš teica: “Bhagavān, kādas pūles ir jāpielieto?”

Bhagavāns teica: “Bhaiṣadḥjasēna, klausies. Ko sauc par ‘piepūli’ ir rezultātu pierādīšana. Tas ir sekojoši: ko sauc par ‘plūsmā-ieiešanas’ rezultātu, ir piepūles stāvoklis. Ko sauc par ‘vienreiz-atgriešanās’ rezultātu, ir piepūles stāvoklis. Ko sauc par ‘ne-atgriešanās’ rezultātu, ir piepūles stāvoklis. Ko sauc par ‘arhata stāvokļa rezultātu un izbeigšanos, kas ir rezultāts, kļūstot par arhatu,’ ir piepūles stāvoklis. Ko sauc par ‘pratjēka-buddhas rezultātu un pratjēka-buddhas zināšanu’ rezultātu, ir piepūles stāvoklis. Ko sauc par ‘bodhisattvas rezultātu un atmodas stāvokli’, ir piepūles stāvoklis. Bhaiṣadḥjasēna, tie visi ir, ko sauc par ‘piepūles stāvokļiem’.”

Viņš teica: “Bhagavān, kā lai parāda plūsmā-ienācēja un plūsmā-ieiešanas rezultātu?”

Bhagavāns teica: “Tas ir sekojoši: salīdzinājumam – kāds vīrs iedēstīja koku, un tanī pašā dienā koks iesakņojās, un arī tanī pašā dienā saknes iegāja zemē vienas jōdžanas dziļumā. Kāds cits vīrs arī iedēstīja koku tādā pašā veidā. Bet tanī pašā dienā vējš to izlauza un tas neiesakņojās. Tad šis vīrs izraka koku, un pirmais vīrs teica, ‘Kādēļ tu uzraki manu zemi?’ Un viņi ķīldojās un strīdējās. Pēc tam tajā laikā par to uzzināja karalis, ka šie divi vīri ķīldojas un strīdas, un viņš sūtīja ziņnesi, sakot, ‘Ej un atved tos divus vīrus’.

“ ‘Kā tu pavēli, Jūsu Majestāte,’ viņš teica un aizskrēja lielā ātrumā. Viņš teica abiem vīriem, ‘Karalis izsauc jūs’.

“Tad viens no vīriem nobijās un kļuva bažīgs. Bet otrs bez bailēm un bažām tika aizvests pie karaļa. Kad viņi bija atvesti tur, viņus nosēdināja karaļa priekšā.

“Tad karalis teica abiem vīriem: ‘Kungi, kādēļ jūs strīdējāties un ķīldojāties?’

“Tad abi vīri piecēlās un uzrunāja karali: ‘Lielais karali, lūdzu, uzklausi mūs. Par cik mums nepieder zeme, koks tika iedēstīts nomātas zemes gabalā. Pēc tam, tādēļ ka vējš to sapurināja, koks ne-iesakņojās un neparādījās ne lapas, ne ziedi, ne augļi. Lielais karali, koka saknes neiegāja zemē vienas jōdžanas dziļumā. Tas vīrs sāka kauties un strīdēties ar mani, sakot, ‘Tā ir tava vaina’. Šā vai tā, par cik es esmu nevainīgs, Jūsu Majestāte, lūdzu laipni saprotiet, ka es neesmu pat mazliet vainīgs.’

“Tad karalis saaicināja savus trīsdesmit miljonus ministrus, un kad viņi bija sanākuši, viņš pavēlēja, ‘Jums jārunā.’

“Ministri teica, ‘Par ko lai mēs runājam?’

“ ‘Vai jūs esat kādreiz redzējuši vai dzirdējuši, ka tanī pašā dienā, kad iedēsta koku, tas iesakņojas, parādās lapas, ziedi un augļi? Nedēļas vai pusmēneša laikā pieņemiet lēmumu par šo lietu.’

“Tad tie ministri piecēlās no savām vietām un uzrunāja karali: ‘Lielais karali, tas nav mums piemēroti pieņemt lēmumu šinī lietā. Mēs nespējam izlemt šo lietu. Lielais karali, tas ir brīnumaini. Bet tagad, ar šo vīru pašu būtu jārunā, “Kungs, vai tā ir taisnība, kas tika teikts? Runā.” ’

“Viņš teica, ‘Lielais karali, patiešām, tā ir taisnība.’

“Karalis teica:

‘Tanī pašā dienā, kad koks tika iedēstīts,
tas iesakņojās, parādījās lapas, ziedi un augļi.
Tanī pašā dienā, tu saki...
ir grūti ticēt taviem vārdiem.
Tāds lieta nav redzēta vai dzirdēta.’

“Tad tas vīrs salika plaukstas kopā
un teica karaļa priekšā šādus vārdus:
‘Lūdzu, ejat un pats iedēsti koku,
un vēro kā tas iesakņojas.’

“Tad karalis un trīsdesmit miljoni ministri izgāja kopā, bet abus vīrus ielika cietumā. Tad karalis pats iedēstīja koku, bet tas koks neiesakņojās, un lapas, ziedi un augļi neparādījās. Karalis pārskaitās un teica, ‘Jūs, ejat ātri; atgriezieties ar cirvjiem, ar ko nogāzt kokus.’ Tie tika atnesti un, pārskaities uz to koku, ko iedēstīja tas vīrs, viņš nocirta lapas, ziedus un augļus, kas bija parādījušies uz tā koka. Tikko viņš bija nocirtis to vienu koku, tā vietā radās divpadsmit koki. Viņš nocirta divpadsmit kokus, un tur radās divdesmit četri koki, veidoti no septiņām dārgvielām, kopā ar saknēm, lapām un dzinumiem. Tad, no tiem divdesmit četriem kokiem parādījās divdesmit četri putni ar zeltītiem cekuliem un zeltītiem knābjiem un spalvām no septiņām dārgvielām. Tad karali pārņēma lielas dusmas un, paņēmis cirvi savās rokās, viņš iecirta kokā. No šī koka, kur viņš iecirta, parādījās nektārs. Karalis bija nesaprašanā, un viņš izdeva rīkojumu: ‘Ej un atbrīvo tos divus vīrus no cietuma.’ ‘Kā tu pavēli, Jūsu Majestāte.’ Viņš tūlī pat aizskrēja. Abus vīrus atbrīvoja no cietuma un aizveda pie kokiem.

“Karalis teica: ‘Vai tu dēstīji koku, kas nocērtot pavairojās divdesmit četros kokos? Koks, ko es dēstīju, neiesakņojās un tam neradās ne lapas, ne ziedi, ne augļi.’

“Tas vīrs atbildēja: ‘Lielais karali, tu neesi apveltīts ar tāda veida nopelniem kā es.’

“Tad, trīsdesmit miljoni ministri noietās uz abiem ceļiem zemē un teica vīram: ‘Šis iepriekšējais karalis nav piemērots. Tādēļ, tev jābūt par karali.’

“Tad tas vīrs uzrunāja ministrus dzejā:

Ne karaļa bauda man derīga,
Ne arī bagātība vai gaudi man vajadzīgi.
Par cik es ticu buddhām,
Lai starp cilvēkiem es kļūtu augstākais!

Lai es varu doties, kur Tathāgata mīt,
nirvānas sfērā, kas ir miers.
Dharma, kas vada mājup uz nirvānu,
Tā būtu jāizskaidro jums.

Apsēdies ar sakrustotām kājām,
Viņš tad atklāti atzinās:

Dēļ darbībām, kuras es pagātnē veicu,
es nokļuvu karaļa cietumā.
Bet, izsakot šo lūgšanu,
Lai mana karma tiek izsmelta.

“Tad, divdesmit četri miljoni putnu ar dimanta knābjiem ieskan-dināja šķīvjus. Tad tanī laikā, tanī brīdī, parādījās 32 000 lielas pils. Katras lielās pils izmēri bija divdesmit piecas jūdžanas, un no katras pils izlidoja divdesmit pieci miljoni putnu ar zeltītiem cekuliem, zeltītiem knābjiem un zeltītām sejām.

“Putni runāja cilvēku mēlē:

Kad tu, O Karali, nocirti to koku,
tas darbs, ko tu izdarīji, nebija labs.
Simts miljonu koku vietā,
tur radās tikai divdesmit četri.

Tu nezināji kāda būtne
ir tā, kura dēstīja šo koku.

Šīs ļaunās rīcības dēļ tu vēlāk
pārcietīsi nepatīkamas sekas.

“Karalis teica:

Es nesaprotu, ko tas nozīmē.
Tādēļ, Lielais askēt, lūdzu, paskaidro.

“Putni atbildēja:

Tas ir viņš, kurš apgaismo pasauli
un kļūs tās ceļvedis.
No cietuma, kas ir samsāra,
viņš atbrīvo visas būtnes.

“Karalis teica:

Tā persona, kuras koks neauga,
tā otra persona, kas viņš bija?
Kādus ļaunus darbus viņš izdarīja?
Divreiz-dzimušie putni, pasakiet to.

“Putni teica:

Tā persona, kuras koks neauga,
tas bija muļķīgais Devadatta.
Neveicot pat mazāko tikumīgu darbu,
kā lai tādas personas koks augtu?

“Tad tanī laikā, tanī brīdī, pēc tam kad trīsdesmit miljoni ministru dzirdēja šo dharmā-parjāju, viņi visi nostiprinājās desmit līmeņos. Katrs no viņiem kļuva gaišredzīgs. Karalis arī nostiprinājās desmit līmeņos un sasniedza tīru tikumīgās Dharmas izpratni.”

Tad bodhisattva, dižā būtne Bhaišadžjasēna teica Bhagavānam: “Bhagavān, kāda iemesla un kāda apstākļa dēļ trīsdesmit trīs miljoni ministru nonāca desmit līmeņos un kļuva gaišredzīgi?”

Bhagavāns teica: “Bhaišadžjasēna, klausies un es izskaidrošu.”

Un tad tanī laikā Bhagavāns pasmaidīja.

Pēc tam, tanī laikā no Bhagavāna sejas izstaroja gaismas stari daudzās un dažādās krāsās: 84 000 staru simts tūkstošos krāsās, kā

zili, dzeltenī, sarkani, balti, purpura, kristāla un sudraba gaismas stari. Šie gaismas stari izstaroja un apgaismoja neierobežotas, bezgalīgas pasaulu sistēmas. Kad tie atgriezās, tie trīs reizes apriņķoja Bhagavānu un nozuda Bhagavāna galvas virsā.

Tad bodhisattva, dižā būtne Bhaišadžjasēna piecēlās, pārlika viņa talāra augšdaļu pār vienu plecu, nometās zemē uz labā ceļa, un ar kopā saliktām plaukstām paklanījās pret Bhagavānu, un teica Bhagavānam sekojošo: “Bhagavān, par cik tathāgatas, arhati, perfekti un pilnīgi buddhas nesmaida bez cēloņa un bez apstākļiem, kāds ir cēlonis Tavam smaidam un kādi ir apstākļi?”

Bhagavāns teica: “Bhaišadžjasēna, vai tu redzi būtņu grupas no visām pasaulu sistēmām četrās pusēs nākam manā virzienā?”

Viņš teica: “Bhagavān, es tās neredzu.”

Bhagavāns teica: “Bhaišadžjasēna, tanī gadījumā, pārbaudi uzmanīgi un skaties uz būtņu grupām.”

Tad bodhisattva, dižā būtne Bhaišadžjasēna skatījās visapkārt, un viņš redzēja, ka austrumos parādījās koks kādu 7 000 jūdžanu lielumā. Divdesmit pieci tūkstoši miljonu cilvēku grupu bija sapulcēti tā vienā pusē. Cilvēki nerunāja. Viņi nesarunājās. Viņi nepārrunāja. Viņi neēda. Viņi nepiecēlās. Viņi nestaigāja. Viņi sēdēja klusumā.

Dienvidos parādījās koks kādu 7 000 jūdžanu lielumā. Divdesmit pieci tūkstoši miljoni cilvēku grupu bija sapulcēti pie tā. Šie cilvēki nesarunājās un arī nerunāja. Viņi vispār nerunāja. Viņi vispār nepārrunāja. Viņi nepiecēlās. Viņi nestaigāja. Viņi sēdēja klusumā.

Rietumos parādījās koks kādu 7 000 jūdžanu lielumā. Divdesmit pieci tūkstoši miljoni cilvēku grupu bija sapulcētas pie tā. Tie cilvēki arī nesarunājās un nerunāja. Viņi nerunāja. Viņi vispār nerunāja. Viņi vispār nepārrunāja. Viņi nepiecēlās. Viņi nestaigāja. Viņi sēdēja klusumā.

Ziemeļos parādījās koks kādu 7 000 jūdžanu lielumā. Divdesmit pieci tūkstoši miljoni cilvēku grupu bija sapulcēti pie tā. Tie cilvēki arī nesarunājās. Viņi nerunāja. Viņi vispār nerunāja. Viņi vispār nepārrunāja. Viņi nepiecēlās. Viņi nestaigāja. Viņi sēdēja klusumā.

Apakšējā virzienā parādījās koks kādu 7 000 jūdžanu lielumā. Divdesmit pieci tūkstoši miljoni cilvēku grupu bija sapulcēti pie tā.

Arī tie cilvēki nesarunājās. Viņi nesarunājās. Viņi nerunāja. Viņi vispār nerunāja. Viņi vispār nepārrunāja. Viņi nepieciēlās. Viņi nestaigāja. Viņi sēdēja klusumā.

Augšējā virzienā parādījās koks kādu 7 000 jūdžu lielumā. Divdesmit pieci tūkstoši miljoni cilvēku grupu bija sapulcēti pie tā. Arī šie cilvēki nesarunājās. Viņi nesarunājās. Viņi nerunāja. Viņi vispār nerunāja. Viņi vispār nepārrunāja. Viņi nepieciēlās. Viņi nestaigāja. Viņi sēdēja klusumā.

Pēc tam bodhisattva, dižā būtne Bhaišadžjasēna teica Bhagavānam: “Ja Bhagavāns dotu man iespēju uzstādīt jautājumu un tad to izskaidrotu, es gribētu jautāt Bhagavānam, Tathāgatam, Arhatam, Perfektajam un pilnīgajam buddham attiecībā uz vienu noteiktu apspriežamu lietu.”

Viņš pateica šo, un Bhagavāns uzrunāja Bhaišadžjasēnu sekojoši: “Bhaišadžjasēna, jautā, ko vien tu vēlies, un es iepriecināšu tavu prātu ar skaidrojumu, vienalga kas tiek vaicāts.”

Tā viņš runāja un bodhisattva, dižā būtne Bhaišadžjasēna teica Bhagavānam sekojošo: “Bhagavān, ar kādu nolūku daudzās cilvēku grupas no pasaulēm četros virzienos nāca un palika šeit, un arī no apakšējā un augšējā virzieniem, 50 000 miljoni būtņu grupu nāca un palika šeit. Kas tam ir cēlonis? Kas ir apstākļi?”

Bhagavāns teica: “Bhaišadžjasēna, aizej pats un pajautā tathāgatām attiecīgajās pasaules sistēmās, no kurienes viņi nāca.”

Viņš teica: “Ar kura pārdabisko spēku palīdzību lai es eju?”

Bhagavāns teica: “Radi pats savu pārdabisko spēku un ej ar to.”

Tad bodhisattva, dižā būtne Bhaišadžjasēna apgāja Bhagavānu trīs reizes un nozuda tajā vietā. Devies caur deviņdesmit sešiem miljoniem pasaules sistēmu, viņš nonāca pie pasaules sistēmas, kuru sauca Čāndrapradīpa. Tur bhagavāns, tathāgata, arhats, perfektais un pilnīgais buddha Čāndravati-kšētra mācīja Dharmu, sēžot priekšā un pilnībā 80 000 miljonu bodhisattvu ielenkts..

Tad bodhisattva, dižā būtne Bhaišadžjasēna palika bhagavāna, tathāgatas Čāndravati-kšētras priekšā. Ar kopā saliktām plaukstām viņš paklanījās pret bhagavānu un tad teica bhagavānam: “Bhagavān, kā tas ir, ka es šeit pašreiz neredzu tās cilvēku grupas, kuras pašreiz

pulcējās un nāk no desmit virzieniem pie tathāgatas Šākjamuni Saha pasaules sistēmā?”

Bhagavāns teica: ”Bhaišadžjasēna, viņi klejo apkārt un pašreiz atrodas tieši tur.”

Viņš teica: ”Bet, bhagavān, kā tas ir?”

Pie tā, bodhisattva, dižā būtne Bhaišadžjasēna devās tuvu pie tathāgata Čāndravati-kšētras. Nonācis tur, viņš apsēdās tā tathāgatas priekšā.

Viņš teica bhagavānam sekojošo: ”Bhagavān, es devos caur 96 miljoniem pasaules sistēmu un esmu ieradies šeit, un, bhagavān, nekur es neesmu redzējis tik daudz aptumšotās būtnes, kā tās redzamas šeit.”

Bhagavāns teica: ”Tās aptumšotās būtnes radās no kokiem bez prāta.”

Viņš teica: ”Bhagavān, kurš ir redzējis vai dzirdējis par rašanos no kokiem, kuriem nav prāta?”

Bhagavāns teica: ”Bhaišadžjasēna, vai tu neesi redzējis vai dzirdējis par cilvēku rašanos no kokiem bez prāta?”

Viņš teica: ”Bhagavān, es neesmu redzējis vai dzirdējis par to.”

Bhagavāns teica: ”Bhaišadžjasēna, ja tu vēlies redzēt, es tev to tagad parādīšu.”

Viņš teica: ”Bhagavān, es vēlos, sugata, es vēlos.”

Pēc tam tathāgata Čāndravati-kšētra izstiepa viņa roku un no tās rokas radās 100 000 miljoni būtņu grupu. Katra no šīm cilvēku grupām izstiepa simts rokas un kaisīja vīraku, vītnes un dažādus losjonus kā ziedojumus tathāgatam, un bhagavāns teica: ”Bhaišadžjasēna, vai tu redzi šo cilvēku grupu, kas kaisa vīraku, vītnes un losjonus kā ziedojumus tathāgatam?”

Viņš teica: ”Bhagavān, es viņus redzu. Sugata, es viņus redzu.”

Bhagavāns teica: ”Tās būtņu grupas, kuras radās, ir bez prāta. Šie cilvēki ir bez prāta.”

Tad katram no šiem 100 000 miljoniem cilvēku bija 100 rokas, un visas šīs rokas nokrita.

Tad, kad bodhisattva, dižā būtne Bhaišadžjasēna, bija to redzējis, viņš teica bhagavānam: ”Bhagavān, ko tas nozīmē? Sugata, ko tas

nozīmē, ka cilvēku simts rokas nokrīt vienā momentā? Bhagavān, ja pat tie ar simts rokām nav atbrīvoti, kāda vajadzība ir minēt tos ar divām rokām?”

Bhagavāns teica: “Bhaišadžjasēna, līdzīgi, aptumšotās būtnes piedzimst bez prāta. Viņas izbeidzas bez prāta. Bhaišadžjasēna, tev vajadzētu zināt, ka šis ķermenis arī rodas bez prāta.”

Viņš teica: ”Bhagavān, attiecībā uz šīm aptumšotām būtnēm, kuras ir jaunas? Kuras ir vecas?”

Bhagavāns teica: ”Bhaišadžjasēna, tur ir jaunas aptumšotās būtnes, un tur ir arī vecas aptumšotās būtnes.”

Viņš teica: “Bhagavān, kuras ir jaunas? Kuras ir vecas?”

Bhagavāns teica: “Tie, kuri nupat nokrita, ir veci. Tie, kuri piedzima no kokiem, ir jauni.”

Viņš teica: “Bhagavān, es vēlos redzēt jaunās aptumšotās būtnes.”

Tad, tathāgata Čāndravati-kšētra izstiepa viņa labās rokas plauksu un uz tās parādījās 100 000 miljoni cilvēku grupu no katra no desmit virzieniem. No apakšas un augšas virzieniem, nāca 50 miljoni cilvēku grupu no katra. Kad šīs cilvēku grupas bija ieradušās, viņi zemojās ar viņu galvām pie bhagavāna kājām. Pēc tam viņi neuzrunāja tathāgatu. Viņi nerunāja vispār. Viņi sēdēja klusumā.

Tad bodhisattva, dižā būtne Bhaišadžjasēna teica bhagavānam: “Bhagavān, kādēļ šīs aptumšotās būtnes neuzrunā bhagavānu, kādēļ vispār nerunā un paliek bez runāšanas?”

Bhagavāns teica: “Bhaišadžjasēna, vai tu nesaproti? Zeme ir bez prāta un tā nerunā. Tā nerunā vispār un tā arī nesaprot Dharmas kopu. Ja tu brīnītos, kādēļ tas tā ir, Bhaišadžjasēna, šeit dažas jaunās aptumšotās būtnes nesaprot dzimšanu, lai gan tās ir to redzējušas. Izbeigšanās, novecošana, slimības, bēdas, apraudāšana un šķiršanās no mīļajiem, nākt saskarsmē ar nepatīkamo, šķiršanās no draugiem, miršana, priekšlaicīga nāve – viņas nesaprot nevienu no šīm nepanesamām ciešanām. Lai gan viņas ir to visu redzējušas, tas nav tās ietekmējis un viņas neizjūt pretīgumu pret to, tādēļ, kā lai viņas to saprastu? Bhaišadžjasēna, viņas ir jāmāca atkal un atkal.”

Tad, bodhisattva, dižā būtne Bhaišadžjasēna teica bhagavānam šo: “Bhagavān, šīs jaunās aptumšotās būtnes, kuras nezin Dharmu,

no kurienes tās ir nākušas? No kurienes tās pārdzima mirstot, un kur tās atkal pārdzims?”

Bhagavāns teica: “Bhaišadžjasēna, klausies. Tie cilvēku ķermeņi, kurus tās saņēma, nebija juveliera taisīti. Tie nebija varkaļa taisīti. Tie nebija galdnieka taisīti. Tie nebija podnieka taisīti. Tie nebija taisīti, baidoties no karaļa. Drīzāk, tie rodas, savienojoties vīrietim un sievietei, un no uzkrātas sliktas karmas. Tām aptumšotām būtnēm arī māca amatu atkal un atkal, un tādēļ rodas nebeidzamas, nepanesamas ciešanas un nepanesamas sajūtas. Tā viņi pārdzīvo iepriekš darītu ļaunu, netikumīgu rīcību seku piepildīšanos. Bhaišadžjasēna, šinī vietā, šīs aptumšotās būtnes, kuras ir atnākušas šeit un nepieceļas, izjutīs šāda veida ciešanas. Bhaišadžjasēna, šī iemesla dēļ viņas nerunā. Viņas vispār nerunā. Bhaišadžjasēna, tā tam esot, šīs jaunās aptumšotās būtnes nesaprot tikumu. Viņas nesaprot dzimšanu. Viņas nesaprot izbeigšanos. Viņas pat neiegūs cilvēku ķermeņus, un viņas, Bhaišadžjasēna, ir tās, ko sauc ‘jaunās aptumšotās būtnes.’”

Viņš teica: “Bhagavān, kā šīs jaunās aptumšotās būtnes piedzimst? Kā viņas izbeidzas?”

Bhagavāns teica: “Bhaišadžjasēna, tas ir sekojoši: salīdzinājumam – kāds cilvēks varētu ielikt koka gabalu ugunī. Tāpat kā tas koks pakāpeniski aizdegšies, tādā pat veidā, Bhaišadžjasēna, cilvēks sākotnēji piedzimst cilvēka ķermenī. Pēc dzimšanas tad cilvēks pārdzīvo sajūtas.”

Viņš teica: “Bhagavān, kurš ir patiesi piedzimis šeit? Pēc dzimšanas, kurš pilnīgi pāriet viņā pusē?”

Bhagavāns teica: “Bhaišadžjasēna, pats buddha ir piedzimis. Pats tathāgata pilnīgi pāriet viņā pusē. Tas ir sekojoši: salīdzinājumam – karalis iekā kādu vīru važās un iesloga viņu tumšā un drūmajā ēkā. Pēc tam, kad tas vīrs ieiet šinī drūmajā ēkā, reiz iekšā šinī drūmajā ēkā, viņš redz, ka patiešām tā ir drūma ēka. Tad kāds cits vīrs, kuru iepriekš bija ietekmējusi ciešanu pieredze, redz to un viņš domā, ‘Šis vīrs nav piemērots šai vietai. Tādēļ, ka viņš nav iepriekš piedzīvojis ciešanas, tās viņu nogalinās.’ Pārdomājis to, viņš paņēma uguni un devās turp un atstāja nedaudz uguns tajā mājā. Vīrs, kurš bija iemests tajā cietumā, redzēja uguni un, kad viņš to redzēja, viņš

nomierinājās un atžirga. Bet tā uguns kaut kāda iemesla dēļ uzliesmoja, un šī liesmojošā uguns pilnībā nodedzināja to māju, un arī vīrs turpat sadega. Tad, kad karalis dzirdēja, ka viņš ir sadedzis, viņš bija ļoti neapmierināts. Viņš nodomāja, ‘No šī brīža, manā zemē nevienu aptumšoto būtņi vairs neliks cietumā.’

“Šādi domādams, karalis tad paziņoja aptumšotām būtņēm, kuras dzīvoja viņa zemē: ‘Ak, jūs aptumšotās būtņes, nebīstieties. Nebaiļojaties! Jums nav jābaidās. No šī brīža manā zemē nebūs ne miesas sodu, ne ieslodzīšanas. Nevienai jūtošai būtnei neatņems dzīvību. Ak, aptumšotās būtņes, nebīstieties.’

“Tāpat kā viņš nomierināja tās, Bhaišadžjasēna, tā arī tathāgata, kurš ir sadedzinājis visus maldīgos priekšstatus, ir pilnīgi nomierinājis visas slimības. Tāpat kā tas vīrs arī sadedzināja savu ķermeni, nodedzinot ēku, un izdarījis to dzīvo būtņu centienu, labuma un laimes labā, viņš pilnīgi atbrīvo sasaistītās aptumšotās būtņes no viņu važām, tāpat tathāgata atmeta pieķeršanās, dusmu un neziņas traipus un parādījies pasaulē kā gaismeklis visām aptumšotām būtņēm, viņš pilnīgi atbrīvo aptumšotās būtņes no elles būtņu, dzīvnieku, pretu un āsuru ķermeņiem, un viņš arī pilnīgi atbrīvo jaunas aptumšotās būtņes un vecas aptumšotās būtņes.”

Tanī laikā šīs vārsmas parādījās no augšas:

Iekarotāja lauks ir brīnumains lauks,
vērtīgs lauks un labi sagatavots.
Neviena tur iesēta sēkla
nekad neies zudumā.

Iekarotāja lauks ir tīrā zeme.
Buddhas mācības ir slavētas.
Lai ietvertu visas būtņes,
Skolotājs arī rada veidus.

Lai gan viņš mīt nirvānas sfērā,
viņš parādās zemes virsū.
Pēc nepārtrauktas pasaules mierināšanas,
Buddha attīra visus objektus.

Viņš atbrīvo jaunās būtnes.
Viņš atbrīvo vecās arī.
No trijām pasaulēm, pakāpeniski,
viņš pilnīgi atbrīvo visas būtnes.

Viņš aizver durvis uz ellēm,
viņš atbrīvo dzīvniekus un pretas.
Radījis mieru šinī pasaulē,
viņš rada laimi nākošajā.

Tad bhagavāns pasmaidīja un teica:
Tas ir lieliski redzēt tos, kuri ir lieliski,
un redzēt buddhas ir lieliski.
Svētā Dharma, labo īpašību lauks,
tas arī ir lieliski.

Redzēt Sanghu sapulcētu ir lieliski.
Sanghātas mācība arī ir lieliska,
iznīcināt ļaunus darbus ir lieliski.

Tad, bodhisattva, dižā būtne Bhaišadžjasēna paklanījās ar kopā saliktām plaukstām pret bhagavānu un teica bhagavānam: “Bhagavān, kas ir iemesls smaidam? Kas ir apstākļi?”

Bhagavāns teica: “Pēctecības bērns, vai tu redzi tās jaunās aptumšotās būtnes?”

Viņš teica: “Bhagavān, es viņas redzu. Sugata, es viņas redzu.”

Bhagavāns teica: “Bhaišadžjasēna, viņas visas, šinī pat dienā, tiks nostiprinātas desmit līmeņos.”

Tad bodhisattva, dižā būtne Bhaišadžjasēna paliek augšā debesīs 80 000 jōdžanu augstumā, un 80 000 miljoni devu apber ar ziedu lietu bhagavānu. Jaunās aptumšotās būtnes ar saliktām plaukstām arī zemojas. Tad bodhisattva, dižā būtne Bhaišadžjasēna, paliekot augšā debesīs, teica šādus vārdus: Viņš piepilda miljardu pasaules sistēmu galaktiku ar skaņu. Aptumšotās būtnes, kuras piedzimušas trīsdesmit divās lielajās ellēs, dzird šo skaņu. Trīsdesmit divu veidu devas

dzird šo skaņu. Miljardu pasaules sistēmu galaktika arī notrīcēja šos veidos. Lielajos okeānos 84 000 nāgu arī notrīcēja. Trīsdesmit tūkstoši miljonu rākšas ieradās uz šīs planētas. Divdesmit pieci tūkstoši miljoni pretu, jakšasu un rākšasu ieradās no Adākavati karaliskās pilsētas, un šī milzīgā sanāksme sapulcējās Svētā priekšā. Tad bhagavāns mācīja Dharmu jaunajām dzīvajām būtnēm, un 100 000 miljoni bodhisattvu ieradās no desmit virzienu pasaules sistēmām, katrs lietojot viņa paša pārdabiskās spējas.

Tad bodhisattva, dižā būtne Bhaišadžjasēna ar kopā saliktām plaukstām paklanījās pret bhagavānu un teica bhagavānam: “Bhagavān, daudz ir bodhisattvu, kas pulcējušies un ir šeit. Sugata, viņu ir daudz. Bhagavān, daudz ir arī devu un nāgu, kas ir pulcējušies un ir šeit. No Adākavati karaliskās pilsētas daudzi miljoni rākšasu arī ieradās, sapulcējās un ir šeit.”

Tad bhagavāns teica bodhisattvam, dižajai būtni Bhaišadžjasēna, ‘Pēctecības bērns, nāc lejā.’

Pēc tam, bodhisattva, dižā būtne Bhaišadžjasēna, ar pārdabisko spēju palīdzību, nolaidās no augšas, salika viņa plaukstu kopā un paklanījās pret bhagavānu. Viņš teica bhagavānam: “Bhagavān, ‘Dharmas masa’, ‘Dharmas masa’ par ko runā, Bhagavān, cik plaša ir šī ‘Dharmas masa’?”

Bhagavāns teica: “Pēctecības bērns, to sauc par ‘Dharmas masu’, kad kāds nepārprotami cenšas būt celibāts, un arī, kad kāds, nepārprotami centies būt celibāts, atmet visu ļauno. Pēctecības bērns, vai tu redzi jaunās būtnes, kuras, atmetušas piesārņotu uzvedību, neapšaubāmi sasniegs dhāranī un šīs būtnes arī kļūs apveltītas ar visām dharmām?”

Viņš teica: “Bhagavān, ar kādiem līdzekļiem visas šīs daudzās aptumšotās būtnes pulcējas un klausās Dharmas masu?”

Un tad, bhagavāns teica bodhisattvam, dižajai būtni Bhaišadžjasēnam: “Bhaišadžjasēna, vairums aptumšoto būtņu nedzird, ka dzimšana kā tāda ir ciešanas. Viņas nedzird, ka novecošana kā tāda ir ciešanas. Viņas nedzird, ka slimība kā tāda ir ciešanas, ka bēdas ir ciešanas, ka raudāšana ir ciešanas, ka šķiršanās no tuviniekiem un saskaršanās ar nepatīkamo ir ciešanas. Nāve, pēc visām šīm

ciešanās, nozog ķermeni un dzīvību. Bhaišadžjasēna, tās ir tās, ko sauc ‘visas ciešanas’.”

Tad tās jaunās aptumšotās būtnes, dzirdējušas šo mācību, paklanījās ar kopā saliktām plaukstām pret bhagavānu un teica bhagavānam: “Bhagavān, vai mēs arī mirsim?”

Bhagavāns teica: “Jūs, un visas aptumšotās būtnes mīrs.”

Tās teica: “Bhagavān, kā mūsu miršanas laiks ietekmēs mūs?”

Bhagavāns teica: “Pēctecības bērni, miršanas laikā, apziņas pēdējā brīdī rodas vējš saukts ‘apziņas izbeigšanos radošais’, vējš saukts ‘apziņu mulsinošais’, un vējš saukts ‘apziņu traucējošais.’ Un, pēctecības bērni, miršanas laikā, apziņas pēdējā brīdī, trīs vēji sagriezīsies virpulī, tie mulsinās un tie radīs traucējumus.”

Viņi teica: “Bhagavān, kas ir trīs vēji, kas iznīcina ķermeni miršanas laikā, kad apziņa izbeidzas?”

Bhagavāns teica: “Draugi, ‘ierocis’, ‘neatvairamība’, un ‘ievainojumi’ iznīcina ķermeni.”

Viņi teica: “Bhagavān, kāda veida lieta ir tas, ko sauc par ‘ķermeni’?”

Bhagavāns teica: “Draugi, to arī sauc ‘pilnīgi liesmās’, ‘sadedzināts’, ‘gļotas’, ‘atraugas’, ‘kremēšanas vieta’, ‘zemisks prāts’, ‘smaga nasta’, ‘dzimšanas mocītais’, ‘dzimšanas spēcīgi satricinātais’, ‘dzīvības spēku mocīšana’, un ‘cēlonis nāvei un šķiršanās no tuviniekiem.’ Draugi, tas ir tas, ko sauc ‘ķermenis’.”

Viņi teica: “Bhagavān, kā nomirst? Kā dzīvo tālāk?”

Bhagavāns teica: “Draugi, ko sauc par ‘apziņu’, tā nomirst. Ilgdzīvojošie, ko sauc par ‘nopelniem’, dzīvo tālāk. Draugi, ko sauc par ‘ķermeni’, nomirst, saistīts ar miljoniem muskuļu saitēm, apveltīts ar 84 000 poru, savienots ar 12 000 daļu un balstīts ar 360 kauliem. Astoņdesmit četru veidu parazīti dzīvo ķermeņa iekšpusē. Un visām šīm dzīvajām būtnēm pienāk nāve; nāve, kas ir izbeigšanās. Kad cilvēks nomirst, visām tām dzīvajām būtnēm viņu cerības arī iznīkst. Tad, par cik visas dzīvās būtnes ēd cita citu, tas sakustina un traucē vējus. Tanī laikā viņas pārdzīvos ciešanas. Dažas skums par saviem dēliem. Dažas skums par savām meitām. Dažas skums par saviem pavadoņiem. Viņas visas pārdzīvos izmisīgas sāpes. Viņas mēģinās

apēst cita citu, un tad, kad viņas būs apēdušas cita citu, divas dzīvās būtnes paliks un tās cīnīsies septiņas dienas. Pēc septiņām dienām viena dzīvā būtne ir iznīcināta. Otra ir atbrīvota.

“Ilgī-dzīvojošie, ja jūs interesētos, kas tas ir, ko sauc par ‘Dharmu’, ko jūs domājat? Tāpat kā tās dzīvās būtnes cīnījās viena ar otru un tad nomira, tādā pat veidā bērnišķīgie parastie indivīdi arī cīnās savā starpā. Viņus nebiedē dzimšana. Viņus nebiedē novecošana. Viņus nebiedē slimība. Viņus nebiedē nāve. Tāpat kā tās divas dzīvās būtnes cīnījās, tā arī bērnišķīgie parastie indivīdi cīnās viens ar otru. Tad, miršanas laikā tikumīgi cilvēki saka viņiem: ‘Cilvēk, kam tu uzticies? Vai tu neesi redzējis pat vismazāko nepilnību? Vai tu neesi redzējis dzimšanas nepilnības? Vai tu neesi redzējis slimību un novecošanas nepilnības? Vai tu neesi redzējis miršanas nepilnības?’

“Viņi teica: ‘Ilgī-dzīvojošais, mēs esam redzējuši dzimšanas nepilnības, un mēs esam redzējuši slimības un novecošanas nepilnības. Mēs esam redzējuši arī nāves nepilnības visa tā beigās.’

“Viņi teica: ‘Kādēļ tu neiesaistījies nodarbībās, kas rada tikumības pamatu? Kādēļ tu neizveidoji Dharmas masas tikumības saknes, kas pavairo laimi abās pasaulēs? Draugi, es jautāju otrreiz: ‘Kādēļ tu neuzkrāji tikumību, kas tevi pilnīgi atbrīvotu no dzimšanas un miršanas? Kādēļ tu nenoskaidroji, kur tev vajadzētu pareizi virzīt tavu uzmanību? Kā tu nedzirdēji gongu sitienu skaņu virs zemes? Vai tu neesi redzējis sēklu sēšanu tathāgatas laukā un vīraka, vītņu un gaismekļu ziedošanu? Vai tu arī neesi redzējis ēdiena un dzēriena ziedošanu tathāgatam, vai četru grupu sekotāju apmierinātību – mūku, mūķeņu, vīriešu laju solījumu turētāju un sieviešu laju solījumu turētāju – šo četru sekotāju grupu, kas ir pilnīgi uzticīgi mācībām?’

“Viņi runātu šādi ar viņu un apsūdzētu viņu, lai tā viņam palīdzētu: ‘Jūsu Majestāte, tu nedarīji pat ne mazāko lietu.’ ‘Cilvēk, pēc ierašanās uz šīs zemes tu esi izdarījis netikumīgus darbus.’

“Tanī laikā Dharmas karalis mācīja mirušo personu vārsms:

‘Tu esi redzējis tathāgatu rodamies
un dzirdējis gonga dunoņu.
Tu esi dzirdējis Dharmas mācību,

kas noved pie nirvānas miera.
Tu tomēr nerīkojies.’

“Tad vīrs runāja atbildot:
‘Man bija bērnišķīgs prāts,
kas nonāca ļaunu draugu ietekmē.
Ar iekāres apmiglotu prātu,
es izdarīju ļaunus darbus.

Es arī sekoju manām vēlmēm,
un atņēmu dzīvību dzīvām būtnēm.
Es pat izniekoju to, kas pieder Sanghai.
Nepanesami ir augļi, kas rodas no tā.
Ar prātu, kas dara sliktu,
es izraisīju stūpu iznīcināšanu,
es izteicu apvainojošus vārdus,
pat manai mātei es darīju pāri.

Ko es darīju ar manu ķermeni,
tos trūkumus es apzinos.

Lielajā vaimanu ellē,
es redzu ļoti nepanesamas pārdzimšanas.
Es jutīšu Saspiešanas elles pārdzīvojumus.
Tāpat es jutīšu pārdzīvojumus
Ārkārtīgi karstajā ellē,
un nepanesamajā Mahāvīči.

Pāršķelts Lielajā lotosu ellē, un
kā elles būtne, šinīs ciešanās
ļoti baismīgajā ‘Ar melnām līnijām iezīmētajā’,
es piedzimšu simts reizes.

Pēc nogalināšanas elles būtnes
atkal redzēs tās briesmīgās lietas.

Atkal un atkal viņas kritīs
simts jūdšanas lielās briesmās
un viņas neatradīs ceļu ārā.
Vēlāk viņas iegrimis tumsā.
Ellē ko sauc 'Asmens',
tūkstotis asmeņu radīsies.

Viņas piedzims asmeņu priekšā,
simtiem tūkstošu miljonu.
Tādēļ, ka es esmu darījis sliktus darbus,
šie asmeņi sagriezīs manu ķermeni.

Ķermeni pilnīgi iznīcinās
neciešami stipri virpuļojoši vēji.
Ellēs līdzīgās šīm,
es nepārtraukti pārdzīvošu ciešanas.

Visas šīs būtnes redzēs mani,
manu ķermeni ārkārtīgās sāpēs.

Es arī atņēmu citiem viņu bagātību
lai uzturētu manu mājsaimniecību.

Ak, mani dēli un manas meitas,
brāļi un māsas, tāpat,
tēvs un māte un līdzīgi,
daudzie draugi un piederīgie,
un kalpotāji un strādnieki,
un liellopi, pārējie dzīvnieki un palīgi:
Es noklīdu uz mērķiem, kuri bija slikti.

Dēļ zelta un sudraba traukiem,
un tāpat dēļ mīkstām un smalkām drānām,
un gatavojoties būvēt māju:
Caur visu šo es noklīdu.

Es uzbūvēju ļoti grandiozu māju,
kur vīri un sievas laiskojās.

Es noklīdu caur lautu un šķīvjiem,
manam nekontrolētajam prātam ar baudu pildītam esot.
Lai gan manu ķermeni mazgāja smaržu ūdenī,
pat tagad tam joprojām trūkst pateicības.

Ķermeni, tu esi bez prāta,
bet tevis dēļ es noklīdu.
Nākotnē, neviena vienīga būtne
nekļūs mans aizstāvis,
kad dižens un virpuļojošs viesulis
neciešami postīs manu ķermeni.

Līdzīgi, es ēdu izmeklētus, garšīgus ēdienus,
izbaudot dažādību ar manu mēli.
Ap manu galvu bija apvītas
ļoti daudzas, labi veidotas vītnes jaukas.

Dēļ daiļuma noklīda manas acis.
Acīm nav nekāda aizsardzības.

Acis ir to slikto darbu cēlonis,
ko es izdarīju, kad biju redzējis.
Manas ausis ir cēlonis tam, ka
dimanti saplēsa un sagrieza rokas.

Uz manām abām rokām bija rokas sprādzes.
Gredzeni bija uz maniem pirkstiem.
Ap manu kaklu bija pārļu virknes.
Pat abas kājas bija ļoti izgreznotas.

Speciālas potīšu ķēdes bija izgatavotas tām,
un arī uz tām rotājās zelts.

Mans ķermenis bija rotāts ar dažādām dārgakmeņiem,
un arī ar zelta ķēdēm.

Izklaidējot sevi ar savu lielo bagātību,
mans prāts ļoti pieķērās tai.
Ja es pieskāros ļoti pievilcīgām lietām,
ar stipru iekāri, es tās turēju sev tuvu.

Es arī novietoju manu ķermeni
uz dažādiem paklājiem un gultām.
Pēc mazgāšanās lieliski smaržīgos ūdeņos,
es ierīvēju manu ķermeni ar smaržām.

Es iesmaržoju gaisu ar smaržām
no dievišķā kampara un sandalkoka.
Es izdaiļoju manu seju,
es notriepu sevi bagātīgi ar muskusa ziedi.

Pēc ierīvēšanās ar smaržīgām, senām eļļām,
un pārkaisīšanos ar jasmīna un čāmpaka ziediem,
es sevi ietērpu drānās, kas izgatavotas
no smalka, balta Benaresas muslīna.

Pēc nokāpšanas no ziloņa muguras,
es kāpu zirgam mugurā.
Es domāju par sevi kā karali,
cilvēki steidzās manā priekšā.

Es biju pārāk personīgs ar apkalpotājām,
kuras bija ļoti trenētas dziesmā un dejā.
Savvaļas dzīvniekus, kuri nebija darījuši ļaunu,
es šāvu ar bultām un nogalināju.

Tādēļ, ka es nezināju par nākošajām dzīvēm,
es izdarīju ļaunus darbus kā šos.

Es ēdu citu būtņu miesu,
un tādēļ manas ciešanas kļūs neciešamas.

Bet es nesapratu nāvi.
Es biju bērnišķīgā prātā,
un tā es baroju manu ķermeni.

Tagad, kad nāve ir šodien atnākusi pie manis,
man nav neviena aizstāvja.
Jūs, visi mani draugi un radi,
kādēļ jūs raugāties manā sejā?

Kādēļ jūs esat tērpušies novalkātās bērnu drānās?
Kādēļ jūs raudat un skaļi žēlojaties?
Kādēļ jūs atbrīvojat un izjaucat savus matus?
Kādēļ jūs savainojat sevi līdz asinīm bēdās?
Kādēļ jūs kaisāt putekļus pār galvu?
Kādēļ jūs dauziet savas krūtis?
Manā dzīves laikā man vajadzēja
atmest ļaunumu. Kādēļ jūs ciešat?

Mans ķermenis ir kļuvis par ēdienu
šakāļiem, suņiem, kraukļiem un putniem.
Nav nekādas nozīmes barot šo ķermeni.
Tas ir nāves čūskas īpašums,
un tādēļ cilvēks nepārtraukti atdzims.

Zāles, kas atbrīvo no šīm bailēm,
ir tās zāles, kas jālieto.
Tās zāles, ko ārsti deva,
tās man neder.

Dodiet man tagad, manā miršanas laikā,
Dharmas zāles, kas atbrīvo no maldu čūskas.
Nedodiet man gaļu.

Lai gan šis ķermenis ir bijis aprūpēts šādi,
to nenovēršami iznīcinās.
Par cik tas sagādā ciešanas,
kādēļ pieņemt šo ļaunuma kaudzi?
Šis ķermenis, lai gan apkalpots ar lielu rūpību,
tas iesaistīsies ļaunos darbos.

Dēls un meita, kāda iemesla dēļ
jūs tik cieši lūkojaties uz mani ar savām acīm?
Pasargājiet mani no šīs slimības!
Ak, mans dēls un mana meita,
kādēļ jūs raudat nevajadzīgi?
Nedariet neko nevajadzīgu manis dēļ.
Lai jūs atbalstītu,
es pat izlaupīju citu bagātību.
Tagad, kad mans miršanas laiks ir pienācis,
viss ir bezcerīgi. Ko darīt?

Es esmu pārbijies no dzimšanas un zemākajām sfērām.
Es arī esmu pilnīgi miršanas salauzts.
Es asi izjūtu pieskaršanos, izšķiršanas spēju,
sajūtas un nosacītos mentālos faktoros.

Iekārošanas dēļ, bērnišķīgās būtnes kļīst
un sasniedz neciešamas sekas.
Pārdzimšana sliktās ģimenēs:
arī tur cilvēks ir piesaistīts bēdām.

Zinot, ka man ir maz nopelnu,
es radīju citiem problēmas.
Mana devība un ētika pilnīgi zuda,
un es Dharmai pagriezu muguru.

Tādēļ, ka es neizpratu pārdzimšanu,
mani maldināja maldu čūska.

Neziņas dēļ, bērnišķīgās būtnes klīst tur,
kur nav atbrīvošanās.
Nezinot atbrīvošanās nozīmi,
apmulsušas, viņas izdara ļaunus darbus.

Maldu dēļ, bērnišķīgās būtnes klīst,
viņu prāti ir vienmēr traucēti.
Ķermenī, kas saistīts ar dažādām saitēm,
liesmo uguns un to sadedzina.

Vietās, kur nav laimes,
apmulsis ķermenis pilnīgi klīst.
Viņš nezina to laimi,
no kuras pilnīga laime rodas.

Buddhas lauks, kurš sniedz laimi,
Dharmas rats, kas ir augstākās zāles,
ētiska uzvedība, kas ir patiesa ētika:
Tā ir tathāgatas tīrā balss.”

Tad Bhagavāns uzrunāja bodhisattvu, dižo būtni Bhaiṣadźjasēnu, sekojoši: “Bhaiṣadźjasēna, lai gan aptumšotās būtnes raud un žēlojas viņu miršanas laikā, neviens nebūs viņu aizstāvis, izņemot viņu izdarīto labo darbu rezultātu nobriešanu.”

Bhagavāns teica šos vārdus un izteica arī sekojošās vārsmas:

Izdarot ļaunus darbus,
viņi nonāk aptumšoto būtņu ellēs.
Viņi būs tērpti degošās drānās.
Savās slāpēs viņi dzers kausētu dzelzi.

Degošas ogles kritīs uz viņu ķermeņiem.
Reiz deguši ārkārtīgi neciešamajās,
ļoti šausminošajās ellēs,
viņu ķermeņus aizdedzinās.
Viņi nezinās laimi.

Viņi ari nekādā veidā nezinās Dharmu.
Sekojojot tam, kas nav Dharma, bērnišķīgās būtnes klīst,
neatrodot pat niecīgāko laimi.

Tiem, kuriem ir ticība un ētika pārpilnībā,
tiem piemīt gudrība un liels askētisms,
viņi biedrojās ar tikumīgiem draugiem,
tādi ātri kļūs par tathāgatām.

Lai parādītos kā buddha pasaulē,
ir jāpielieto augstākās, priekpilnās pūles,
visas aptumšotās būtnes turot savā gādībā,
viņām ir jā māca Dharma par tikumīgu rīcību.
Un par mīlošām domām, tāpat arī
uz augstāko celibātu paliekot fokusētam.
Bhaišadžasēna, kad esi dzirdējis šo runu,
tev tā būtu jāpielieto visaugstākā pakāpē.

Redzot atbrīvošanos, atmodu un
vadoni, kura runa ir plaši atzīta,
un pasaules tēvu un māti:
To sauc par 'bodhičittu'.

Tikumīgs draugs, kurš māca pasaulē šo
Dharmu, ir ārkārtīgi rets.
Tie, kuri klausās Buddhas mācības ar cieņu,
kļūs nepārspējami buddhas, kuri aizgājuši svētlaimībā.

Tie, kuri izturas ar cieņu
pret miermīlīgiem Buddhas pēctečiem,
arī kļūs par pasaules aizstāvjiem,
un atbrīvos visas aptumšotās būtnes.

Tad bodhisattva, dižā būtne Bhaišadžasēna teica Bhagavānam
šādi: "Bhagavān, kādēļ šīs klinšu sienas trīc, ļoti trīc?"

Viņš to teica, un Bhagavāns teica bodhisattvam, dižajai būtnei Bhaiṣadźjasēnam: “Bhaiṣadźjasēna, skaties un redzi.”

Bodhisattva, dižā būtne Bhaiṣadźjasēna skatījās un redzēja četros virzienos zemē plaisas. Viņš redzēja divdesmit miljonus cilvēku parādamies no aizām, ko atvēra plaisas zemē. Viņš redzēja 20 miljonus cilvēku parādamies no apakšas, un divdesmit miljonus cilvēku parādamies no augšas. Tad tās jaunās būtnes novēroja to un teica Bhagavānam: “Bhagavān, kas ir tie, kuri piedzimuši šeit?”

Bhagavāns teica: “Skatāties uz šo būtņu grupu.”

Viņi atbildēja: “Bhagavān, mēs viņus redzam.”

Bhagavāns teica: “Šī būtņu grupa piedzima jūsu laimes labad.”

Viņi teica: “Vai šīs aptumšotās būtnes arī mirs?”

Bhagavāns atbildēja: “Draugi, tā tas ir. Visas aptumšotās būtnes mirs.”

Tad iepriekšējās jaunās aptumšotās būtnes, tās, kuras piedzima pirmās, ar kopā saliktām plaukstām paklanījās pret Bhagavānu un teica Bhagavānam: “Bhagavān, mēs negribētu atkal redzēt dzimšanu un miršanu.”

Bhagavāns atbildēja: “Tad labi, vai jūs gribētu iegūt priekpilnu pūļu spēku?”

Viņi teica: “Lai mēs redzam Tathāgatu tieši. Tad, lai mēs klausāmies Dharmu, ko mēs esam lūguši dzirdēt un kas ir priecējoša. Lai mēs redzam Tathāgatas šrāvaku sanghas kopienu. Lai mēs redzam bodhisattvas, kuriem ir lielas pārdabiskas spējas un liels spēks. Bhagavān, tās ir lietas, kas mums patīk. Mums nepatīk skatīties dzimšanu un miršanu.”

Tad, ar pārdabisko spēku palīdzību, bodhisattva, dižā būtne Bhaiṣadźjasēna un 500 citi bodhisattvas vienlaikus piecēlās no savām vietām un visi, ar pārdabisko spēku palīdzību, pacēlās gaisā. Tur viņi sēdēja ar sakrustotām kājām un koncentrējās. No visiem viņu ķermeņiem parādījās lauvas. Parādījās tīģeri. Parādījās čūskas. Parādījās ziloņi. Viņi izrādīja lielu pārdabisko spēku izpausmi. Arī kalnā viņi sēdēja ar sakrustotām kājām un pacēlās augšā 20 000 jōdžanu attālumā. Viņi arī lika 10 000 miljoniem mēnešu un sauļu nolaisties.

Tad jaunās aptumšotās būtnes teica Bhagavānam: “Bhagavān, kāds ir iemesls un kādi ir apstākļi, ka šeit ir gaismas stari un ka lielas pārdabiskas izpausmes parādās pasaulē?”

Bhagavāns teica: “Pēctecības bērni, skatieties, kā mēness un saule parādās.”

Viņi atbildēja: “Bhagavān, mēs tos redzam. Sugata, mēs tos redzam.”

Bhagavāns teica: “Attiecībā uz šo, bodhisattvas demonstrē gaismas staru izstarošanu no viņu pašu ķermeņiem un arī pārdabiskās spējas un maģiskās transformācijas. Pēc šīm izpausmēm, viņi māca Dharmu aptumšotām būtnēm daudzu būtņu labad, daudzu būtņu laimei, no līdzcietīgas mīlestības pret pasauli, un lielum skaitam būtņu, devām un cilvēkiem, viņu mērķiem, labumam un laimei. Pēc viņu cilvēku ķermeņu, spēka un priekpilnu pūļu izpausmes šeit, viņi demonstrē šāda veida spējas.”

Viņi teica: “Bhagavān, lūdzu, māci Dharmu, lai radītu gaismas staru spīdēšanas parādīšanos.”

Tikko viņi to pateica, Bhagavāns teica bodhisattvam, dižajai būtnei Bhaišadžjasēna, “Bhaišadžjasēna, vai tu redzēji miljardu pasaules sistēmu galaktiku trīcam sešos veidos?”

Viņš teica: “Bhagavān, es to esmu redzējis. Sugata, es to esmu redzējis.”

Un viņš apsvēra, ‘Kā būtu, ja es jautātu Tathāgatam par šo lietu?’

Tikko viņš tā domāja, Bhagavāns teica: “Bhaišadžjasēna, jautā, ko vien tu vēlies, un es apmierināšu tavu prātu, izskaidrojot, ko vien tu jautāsi. Es mācīšu. Es analizēšu. Bhaišadžjasēna, es parādīšu visu, kas pieder pagātnei, nākotnei un tagadnei.”

Viņš teica: “Bhagavān, lūdzu, māci, lai izkļiedētu mūsu šaubas. Bhagavān, es redzu, ka ap Tathāgatu ir sapulcējušies 84 000 devu bērnu, 84 000 miljoni bodhisattvu, 12 000 miljoni nāgu karaļu, 18 000 miljoni bhutu un 25 000 miljoni pretu un pišāču.”

Bhagavāns teica: “Bhaišadžjasēna, bez šaubām, šīs aptumšotās būtnes ir sapulcējušās manā priekšā un apsēdušās lai dzirdētu Dharmu. Bhaišadžjasēna, un jau šinī dienā viņas pārvarēs samsāru. No vēlēšanās palīdzēt visām dzīvajām būtnēm, jau šinī dienā viņas

sasniegs desmit bodhisattvu līmeņus. Sasniedzot desmit līmeņus, viņas sasniegs nirvānas sfēru.

Lai atbrīvotos no novecošanas un miršanas,
pēc darbiem, kas darīti, lai sagādātu laimi
un pārcirstu maldīgu uzskatu saites,
viņi izpildīs Buddhas mācības.

Viņš teica: “Bhagavān, daudz mitekļu dzīvajām būtnēm ir radušies dažādu karmu dēļ. Kādēļ viņi paliek Bhagavāna tuvumā?”

Bhagavāns teica: “Bhaiṣadźjasēna, klausies.

Aptumšotās būtnes, kuras ir apmulsušas un nezina:
Kā viņas var kļūt brīvas?
Šīs daudzās jaunās aptumšotās būtnes
šodien sasniegs dhāranis.

Lai sasniegtu desmit līmeņus,
viņas pilnīgi uzzinās visas dharmas,
un viņas sasniegs tos desmit līmeņus.
Viņas pildīs buddhas darbības.

Viņas griezīs Dharmas ratu.
Viņas lies Dharmas lietu.
Tādēļ, par cik būtnes ir sapulcējušās,
mana mācība būs apburoša.

Devas un nāgas un pretas,
un ļoti neciešamās āsuras
nostiprināsies desmit līmeņos.

Viņi vēstīs Dharmas skaņu.
Viņi sitīs Dharmas gongu.
Viņi pūtīs Dharmas tauri.

Tām jaunajām aptumšotām būtnēm būs arī
priekpilno pūļu spēks.

Tāpat kā Tathāgata to sasniedza,
tā arī viņi šodien sasniegs Dharmu.

Tad 5 000 jaunās būtnes piecēlās no savām vietām, salika viņu
plaukstu kopā, paklanījās Bhagavāna virzienā un teica Bhagavānam:

Par cik nevar atrast galu
važām samsārā,
ķermenis ir smaga nasta, Bhagavān,
ļoti biedējošs, neciešams.

Mēs nevaram atrast nekādu ceļu,
patiešām, ceļš nav saskatāms un tādēļ,
Aizstāvi, par cik mēs esam akli,
mēs tevi lūdzam, ņem mūs tavā gādībā.

Tevi, Varoni, mēs lūdzam,
lai Ceļvedis māca Dharmu.
Mēs piedzimām ar mazu gudrību
un nevaram atrast nekādu laimi.

Lūdzu, māci mums Dharmu.
Atbrīvo mūs no nepanesām ciešanām.
Lai arī kur mēs piedzimtu,
lai mēs tur redzētu Buddhu.

Tad bodhisattva, dižā būtne Bhaiṣadžjasēna aizgāja pie jaunajām
būtnēm un teica sekojošo:

Paēdiet kaut ko.
Iedzeriet lieliski garšojošus dzērienus.
Vēlāk, kad jūsu bailes ir zudušas,
bezbailīgi klausieties Dharmu.

Viņi atbildēja:

Cienījamais vecākais, kas tu esi?
Mēs tevi nepazīstam.

Mēs redzam, ka tu esi daiļš,
tava stāja ir mierīga un tava slava ir liela.

Tu esi atbrīvots no lielām bailēm no
pretu, elles būtņu un dzīvnieku pasaulēm.
Tieši kā tāds, kurš pasaules daiļo,
viss tavs negatīvais ir izskausts.

Mēs redzam trauku tavā rokā,
izgatavotu no septiņām dārgvielām,
un dārgakmeņu virteni pār tavu ķermeni,
izrotātu ar lielu mirdzumu.

Tevis, mierpilnais, teiktajiem vārdiem,
mēs nespējam nekādi atbildēt.
Mums nevajag nekādu ēdienu,
mums arī nevajag garšīgus dzērienus.

No ēdiena rodas ekskrementi,
tāpat, kas iedzerts, par urīnu kļūst.
Sulas pārveidojas asinīs.
Tādā pat veidā, no asinīm veidojas miesa.

Tādēļ, mums nevajag pat
labi sagatavotus ēdienus un dzērienus,
mums nevajag smalkas drānas
no austa zīda vai vilnas auduma.

Mums nevajag zelta rokassprādzes.
Mums nav vajadzības pēc pērļu virknēm.
Mums nevajag gredzenus mūsu pirkstos.
Visām šīm lietām ir pārejoša daba.

Mēs meklējam dzīvi, kas nenoved
uz pārdzimšanām, kas ir sliktas.

Mēs cenšamies pēc devu laimes
un Dharmas došanas.

Mums vajag tikumīgus draugus,
un nebūt karaļiem-riteņgriezējiem.
Atstājuši aiz sevis patīkamu kontinentu,
karaļi-riteņgriezēji arī mirs.

Dēli nesekos viņiem,
nedz viņu sievas vai meitas.
Septiņas vērtīgās lietas paliks aiz viņiem,
arī tās nesekos viņiem.

Lai gan viņi pulcina daudz cilvēku ap sevi,
tie nesekos aiz viņiem.
Neviens nesteigsies viņiem pa priekšu,
nedz tas tā būs arī vēlāk.
Esot karalim tikai vienu dzīvi,
nepastāvības dēļ, viņi klīdīs citur.
Izdarīto daudzo ļauno darbu dēļ,
viņi iekritīs Kaucošajā ellē.

Kad septiņas dārglietas un apbrīnojams spēks
ir vienmēr ietvēruši no visām četrām pusēm,
bet kad Kaucošās elles laiks nobriedis,
kur būs tas apbrīnojamais spēks?

Par cik viņus nekur nevar atrast virs zemes,
miruši esot tie nevar parādīt šos spēkus.

Vecākais, lūdzu, uzklausi mūs:
Lūdzu, aizej pie Tathāgatas.

Mēs patiesi vēlamies viņu sastapt,
tāpat kā māti vai tēvu.

Mums nav ne mātes,
ne tēva, ne brāļu vai māsu.

Tathāgata ir vadonis šinī pasaulē.
Viņš ir tēvs un māte.
Viņš ir saule un mēness.
Viņš atklāj ceļu uz laimi.

Viņš mūs atbrīvo no samsāras,
lai mēs vēlāk atkal nepārdzimtu.
Viņš ir tā laiva, kas mūs glābj no upes,
no šausminošās maldu upes.

Viņš pilnīgi atbrīvo visas būtnes.
Viņas nekad vairs neatgriezīsies.
Viņš, kurš rāda augstāko atmodu,
izskaidro arī svēto Dharmu.

Mums nav vajadzības pēc ēdiena.
Mēs rezultātā nevēlamies karaļvalsti.
Tiem, kuriem ir bailes no elles sfērām,
nevajadzētu iet uz devu pasauli.

Cilvēka dzīve ir laimīga,
jo tur parādās Tas visa-zinātājs.
Slikto darbu dēļ, ko kāds ir darījis,
viņa dzīve ir īsa un viņš kļīst.

Viņi nezina nāvi, bet viņi zina
karaļvalstis un baudas, kuras tie vēlās.
Tie, kurus dzimšana un miršana ir pievīlusi,
viņi nezina un viņiem nav baiļu.

Tie, kurus nepastāvība ir samulsinājusi,
viņi nezina netveramo Dharmu.

Viņi neveic smalkus pienākumus,
un nezin miera jomu.

Kad viņi saskaras ar nāvi, viņi nejūt nožēlu.
Atkal un atkal viņi pārdzimst,
ilgu laiku, ciešanu pārņemti,
nepārtraukti sisti ar nūjām,
un tad viņi arī zags no citiem.

Viņus sasies un nogalinās.
Kā iepriekšējā ļaunuma sekas,
viņi ir saistīti ar piecām važām.
Viņu cerības arī zudīs.
Viņi izjutīs asas sāpes.

Kad viņu apziņa beigsies,
Ar nožēlu viņi vaimanās:
‘Kurš būs mans aizstāvis?
Zeltu un sudrabu un kristālu –
visu manu bagātību es piedāvāšu.
Es pat kļūšu kalpotājs.
Un kā kalpotāji to dara,
es izpildīšu ikvienu un visus pienākumus.’

Mums nevajag karaļvalstis vai īpašumu,
nedz bagātību vai pat graudus.
Mums nevajag mūsu pašu ķermeni,
jo tie, kuri rīkojas slikti, neiegūst brīvību.
Tam tā esot, ak, Vecākais,
mums nav vajadzības pēc ēdiena.

Tie, kuri ēd garšīgus ēdienus,
pat karaļi, arī mirs.
Tie, kuri dzer labākos dzērienus,
devu dēli, arī mirs.

Ēdienu un dzērienu, pagatavotu ar prasmi
un daudz un dažādām gāršām,
liek priekšā karalim, un tad,
ar savu mēli viņš to nogaršo.

Tad karaļi pieķeras gāršām
un izdara daudzus sliktus darbus,
viņi pieķeras pārejošām gāršām,
kam nav būtības.

Mums nav vajadzības pēc dzēriena,
Ne arī mums ir vajadzība pēc ēdiena.
Ko mums vajag, ir tāda Dharma,
kas mūs atbrīvo no ciešanām.

Pie tā, kurš ir atbrīvots no iekāres važām,
brīvs no maldu važām,
un pilnīgi brīvs no visām važām;
Pie tā Buddhas mēs patveramies.

Mēs vēlamies patverties
pie dižā Gudrā, kurš pasargā pasauli.
Mēs arī vēlamies iet un zemoties
tam, kuru būtnes ir priecīgas skatīt.

Par cik mēs nezinām tavu vārdu,
lūdzu, pasaki mums savu slaveno vārdu.

Bhaiśadžasēna teica:

Jūs un tāpat visas būtnes
vēlas dzirdēt vārdu.
Jaunas būtnes miljardos
pulcējas ap Tathāgatu.

Viņi teica:

Tu esi Buddhas māceklis.
Tavs vārds ir patiesi slavens.
Un tādēļ visas būtnes
vēlas dzirdēt tavu vārdu.

Viņš teica:

Bhaišadžjasēna ir mans vārds.
Es esmu aptumšoto būtņu zāles.
Labākās no visām zālēm,
un to es jums mācīšu –
tās zāles, kas dziedē visas slimības,
ar ko ir saslimušas aptumšotās būtnes.

Pieķeršanās slimība ir diža slimība.
Neciešama, tā biedē pasauli.
Neziņas slimība ir diža un nežēlīga,
tā liek kļīst bez prāta.
Aptumšotās būtnes iet uz elli,
un tāpat starp pretām un dzīvniekiem.
Šīs bērnišķīgās būtnes, dusmu pārņēmtas;
Kā lai viņas izdziedē?

Viņi teica:

Klausoties šo tikumīgo Dharmu,
mēs kļūsim brīvi no visām ciešanām.
Mums ir bērna prāts un mēs esam neziņā,
bet pēc atbrīvošanas no visām ciešanām,
mēs pārtraucām darīt ļaunus darbus.

Lai mēs dzirdētu Dharmas dāvanu,
atsakoties no visiem ļaunajiem darbiem,
mēs atteicāmie arī no briesmīgajām ciešanām.

Lai mēs ātri redzam Perfekto Buddhu,
ārstu, kurš dziedina visas slimības.

Viņš ir visu dziedinātāju karalis,
kurš dziedina visus cietējus.

Vecākais, lūdzu, steidzies
parādīt cieņu Tathāgatam.
Pēc zemošanās, lūdzu, atkārto mūsu vārdus
pasaules Vadonim.

Pilnīgi dziedini šo slimību.
Viss ķermenis ir pilnīgi liesmās.
Nodzēs šo briesmīgo uguni,
kas sadedzina un iznīcina mūsu mieru.

Ķermeņa nasta ir smaga nasta,
ārkārtīgi nežēlīga un asa nasta.
Mums, kurus pārņēmušas ciešanas,
Solījuma-saistītais askēt, izrādi cēlsirdību.

Būtnes nepārtraukti nes
nospiedošo dusmu un neziņas nastu.
Nezinot, kā atbrīvoties no šīs nastas,
viņas to uzņemas atkal un atkal.

Tie, kuri nezina brīvības ceļu
un kuri neredz brīvības ceļu,
lai gan viņi apzinās nāvi,
tomēr tas nerada bailes.

Domādami, 'es nekad nemiršu',
tie, kuri ērti atpūšas, ir pilnīgi apmulsuši.
Un tādēļ, lai gan viņi redz,
ka viņu māte mirst, viņi to neaptver.

Daži neatceras viņu tēvu,
nepārtraukti slimības nomākti,

maldu un karmas traucēti.
Kā šādā gadījumā lai mēs ēdam?

Neziņā un ciešanu nomocīti,
mēs esam bezjēdzīgi novārdzināti.
Šādas jūsu ciešanas rodas uz neziņas pamata.

Izšķirtspēja, sajūtas un
nosacītie mentālie faktori ir
liela, baiļpilna un smaga slodze.

Alku dēļ bērnišķīgās būtnes pilnīgi kļīst,
neapzinoties Dharmu.
Ķermeņa nastas ietverti,
viņi piedzimst pasaulē bez kādas jēgas.

Viņiem vajag tīras, izmeklētas drānas,
ūdeni kur mazgāties un losjonus.
Viņiem vajadzēs garšīgus ēdienus,
kas apmierina ķermeni.

Tāpat ausis liek klausīties
piecus pievilcīgus mūzikas instrumentus.
Acis liek pieķerties formām,
gatavotām no septiņām dārgvielām.

Mēle arī liek izmeklēt
visas brīnišķīgās garšas.
Ķermenis liek nepārtraukti meklēt
mīkstus un vieglus priekšmetus pieskārieniem.

Ķermenis sasniedz miesas-savienojumu,
pat ar prieku, un no tā rodas
šis ķermenis bez prāta.
Kurš priecātos par to?

Valkājot ļoti labus apavus,
manas kājas par to priecājas.

Tomēr, kad pienāk laiks mirt,
šīs drānas un losjoni nepasargā.
Ja pat ķermenis nepasargā,
nav nozīmes runāt par drānām un losjoniem.

Ko sauc par 'cilvēku', tas ir ķermenis.
Tas iegūs elpu un lielu spēku,
spēju klausīties un analizēt.
Šinī ziņā šim ķermenim ir lieliskas īpašības.

Agrāk es žūpoju un klaiņoju,
vienmēr zirgu un ziloņu pavadīts.
Par cik es nezināju Dharmu, kas atbrīvo,
cik ļoti es biju pieķēries ļauniem darbiem!
Par cik es nezināju par nākotnes dzīvēm,
sevis uzjautrināšanai es ļaunumu darīju.
Atkal un atkal es pārdzimu.
Atkal un atkal nāve nāca pie manis.

Atkal un atkal es redzēju bēdas,
vaimanu pilnīgi savēžots.
Es arī redzēju manas mātes mirstam,
es arī redzēju manus tēvus mirstam,
manus draugus, māsas, bērnus, sievas.

Par cik viss, kas ir salikts, ir tukšs,
kāda būtne ar prātu tam pieķertots?
Bet ar manu prātu vēlmju sagūstīto,
es domāju, ka uz tām var paļauties.

Es nesekoju mierpilnajai Dharmai.
Nāvē nav nekāda prieka.

Dēļ prāta vēlmju aizēnota,
es neveicu ziedojumus.
Tādēļ iekārei nav līdzīgu ļaunumā,
un joprojām tā nav atraidīta.

Mēs piedzimām pilnīgi kļūdpilni.
Būtnes ir bezgalīgi kļūdpilnas.
Pilnīgi kļūdīdamies, mēs dzirdam skaņas,
turoties pie tā, kas nav svētā Dharma.

Mēs meklējam atbrīvošanos un meditēšanu.
Mēs nenesīsim šī ķermeņa nastu.
Lai mēs kļūtu būtņu vadoņi –
buddhas, skolotāji – pasaules labā.

Buddha ir pasaules māte un tēvs.
Buddha, kas atklāj ceļu,
liek dārgakmeņu lietum
līt visur pār zemi.

Muļķīgas būtnes nezina
kas ir Dharmas krājums.
Tas, kurš veltī savu prātu atmodai,
īstēnos Dharmas krājumu.

Viss, kas ir salikts, ir tukšs.
Tukša ir arī turība un bagātība.
Kad kāds redz pat pats sevi kā tukšu,
tam nav cerību.

Vecākais, Bhaišadžjasēna,
Lūdzu, uzklausi šos mūsu vārdus.

Bodhisattvu dēļ mēs aicinām tevi
doties kā ziņnesim.

Atceroties visas samsāras kļūdas,
bodhisattvas nav noguruši.
Apveltīti ar cenšanos un lielu askētismu,
viņi uzkrās visas labās īpašības.

Lūdzu, dodies tur, kur ir Skolotājs,
skolotājs, kurš ir pilnīgi pamodies laimē,
lekarotājs, kurš nav pat mazliet noguris.
Mūsu dēļ, lūdzu, ej un saki viņam:

‘Tu esi iekarojis Māru un pārspējis viņu,
neskatoties uz viņa spēku.
Tu ātri iededzini Dharmu,
kas atbalsta un tur visas aptumšotās būtnes.’

Par cik mēs neesam dzirdējuši Dharmu,
ar kuru mēs kļūsim buddhas,
lai tas mums palīdzētu,
Vecākais, mēs lūdzam, lai tu dodies ātri.

Mēs neesam redzējuši Tathāgatu,
apveltītu ar trīsdesmit divām zīmēm.
Kamēr tas nenotiek, mēs nenokļūsim pāri.
Šādi runājot, mēs visi gaidām cieņpilni.

Bhaiṣadḥjasēna teica:

“Palūkojieties augšup uz brīdi.
Kas tas ir, ko jūs tur redzat?”

Viņi palūkojās augšup, un tur viņi redzēja
trīs tūkstoši pieci simti augstu piļu,
visu laiku paliekot gaisā.
Tās bija izsmalcināti izdaiļotas
ar septiņiem dārgakmeņiem un labi izrotātas
ar dārgakmeņu režģiem.

Telpās bija puķes pilnos ziedos,
un dievišķs vīraks plūda lejā.
Tad viņi iztaujāja Vecāko:

“Kas ir šī parādība šeit
ar augstām pilīm,
greznotām ar dārgakmeņu režģiem
un lotosu vītņēm viscaur?”

Bhaišadžjasēna teica:

Šīs vietas ir priekš jums.
Ejiet, lai jūs redzētu Buddhu.
Paklanieties tam, kurš ir vadonis,
kurš ir aizgājis tālāk par šo pasauli,
tam, kurš apgaismo pasauli.

Viņi teica:

Bet mēs nezinām ceļu pie viņa,
ne arī Tathāgata ir redzams.
Par cik mēs nezinām ceļu,
kur lai mēs ejam zemoties?

Bhaišadžjasēna teica:

Tāpat kā telpai nav robežu
un tai nevar pieskarties,
tā arī nav iespējams aiziet
paklanīties Skolotāja priekšā,
kurš izstaro nektāru.

Tādā pat veidā kā Sumēru kalns eksistē,
tā arī Skolotājs eksistē viņa pasaulē.
Sumēru kalnu ir iespējams izmērīt,
tāpat kā lielā okeāna dziļumu.

Ir iespējams saskaitīt visas putekļu daļiņas
viena miljarda pasaļu galaktikā atrodamās,

bet nav iespējams zināt buddhu rašanos.
Bodhisattvas no desmit virzieniem
noliecas viņa priekšā, kurš apgaismo pasauli.

Viņi teica:

Pasaules aizstāvi, palūkojies uz mums!
Lūdzu, izpildi mūsu vēlmes.
Mēs paklanāmies no visas sirds
Skolotāja priekšā, un no tā
lai mēs sasniedzam augļus.

Bhaišadžjasēna teica:

Skolotājam nav pieķeršanās ne smaržām,
ne vītnēm, ne losjoniem.
Viņš aizstāv visas aptumšotās būtnes,
un viņš viņas atbrīvos
no nosacītās eksistences.

Tie, kuri ir apvaldījuši savus prātus
un patvērušies pie Buddhas,
tie neiesaistīsies cīņā
ar ļoti biedējošo Māru.

Viņi nenonāks nāves spēka varā.
Viņi ātri sasniegs dhārani.
Viņu prātus ietekmēs tīra ticība,
un pēc tam viņi redzēs Skolotāju.

Tad Bhagavāns, Tathāgata, kura balss ir brīnišķa, līdzīga zvirbu-
ļa skaņai, pasmaidīja. Tad bodhisattva, dižā būtne Bhaišadžjasēna
piecēlās no savas vietas, ar kopā saliktām plaukstām paklanījās pret
Bhagavānu un teica Bhagavānam: “Bhagavān, 84 000 gaismas stari
izstaroja no tavas sejas, un šī miljardu pasaules sistēmu galaktika
un viss, kas atrodas tajā, ir pārpludināta ar šiem gaismas stariem.
Visas trīsdesmit divas lielās elles arī ir pārpludinātas ar tiem. Tie arī

apgaismo trīsdesmit divas devu sfēras. Šie gaismas stari ir daudz dažādās krāsās, kā zaļi, dzelteni, sarkani, balti, tumšsarkani, kristāla un sudraba. Šie gaismas stari pēc izstarošanas no Bhagavāna sejas, darīja visu lai sagādātu laimi aptumšotām būtnēm miljardu pasaules sistēmu galaktikā, un pēc tam tie atgriezās, apgāja Bhagavānu septiņas reizes un pazuda Bhagavāna galvas virsā. Kāds ir iemesls smaidam, kas to izraisīja? Kādi bija apstākļi?”

Tad bodhisattva, dižā būtne Bhaišadžjasēna arī teica Bhagavānam: “Bhagavān, ja man dotu iespēju, es gribētu jautāt par kādu noteiktu lietu Bhagavānam, Tathāgatam, Arhatam, Perfektajam un pilnīgajam buddham.”

Viņš teica šo, un Bhagavāns teica sekojošo bodhisattvam, dižajai būtnēi Bhaišadžjasēnam: “Bhaišadžjasēna, jautā, ko vien vēlies, es apmierināšu tavu prātu ar izskaidrojumu par jautāto.”

Viņš teica: “Bhagavān, pēc tam kad tie 30 000 miljoni jauno būtnu, kuras radās, un saprata Tathāgatas smalkās Dharmas mācības, viņi teica vecajām būtnēm: ‘Jūs, vecie, neziniet Dharmu. Jūs esat nepārtraukti pieķērušies tam, kas nav Dharma, un netikumībai.’ Kad viņi saka šīs smalkās lietas, kas ir nepatīkamas, atklāti un šādā veidā kaitē, Bhagavān, kādēļ viņi izteica šos patīkamos un pievilcīgos vārdus?”

Bhagavāns teica: “Bhaišadžjasēna, vai tu nezini, kādēļ viņi saka šos vārdus? Viņi saka lietas, kas ir maigas un ļoti patīkamas Tathāgatam. Tādēļ, ka viņi ir dzirdējuši Dharmu, Bhaišadžjasēna, tādēļ viņi arī sapratīs visas Dharmas nozīmi. Viņi iegūs visas labās īpašības. Viņi visi sasniegs dhāranis. No šīs dienas viņi mitīs desmit līmeņos. Šodien viņi rībinās lielās Dharmas bungas. Šodien viņi iegūs lielās Dharmas īpašības. Bhaišadžjasēna, vai tu redzi tās augstās pilis?”

Viņš teica: “Bhagavān, es redzu tās. Sugata, es redzu tās.”

Bhagavāns teica: “Bhaišadžjasēna, jau šodien šīs jaunās būtnes tiks sēdinātas šinīs augstajās pilīs un tad sasniegs skaidru Dharmas izpratni. Jau šodien viņi izpildīs visas tikumīgās Dharmas. Šodien viņi rībinās lielās Dharmas bungas. Šodien daudzas devu grupas sasniegs tiešo Dharmas izpratni. Pat daudzas aptumšotās būtnes no elles sfēras un kuras atrodas nepareizās sfērās, dzirdējušas Tathāgatas

gudrības mācības, pārvarēs samsāru un kļūs uzvarētājas. Tanī laikā visas 90 000 miljoni vecās būtnes sasniegs plūsmā-ienācēja augļus, un viņi visi kļūs apveltīti ar Dharmu. Bhaišadžjasēna, viņi visi pilnīgi atmetīs ciešanas. Bhaišadžjasēna, viņi visi sasniegs Tathāgatas redzēšanu. Bhaišadžjasēna, viņi visi kļūs apveltīti ar lielās Dharmas skaņu. Bhaišadžjasēna, skaties četros virzienos.”

Bodhisattva, dižā būtne Bhaišadžjasēna skatījās visur visos četros virzienos. No austrumiem nāca tik daudz bodhisattvas, cik smilšu graudu piecdesmit miljonos Gangas upju. No dienvidiem nāca tik daudz bodhisattvas, cik smilšu graudu sešdesmit miljonos Gangas upju. No rietumiem nāca tik daudz bodhisattvas, cik smilšu graudu septiņdesmit miljonos Gangas upju. No ziemeļiem nāca tik daudz bodhisattvas, cik smilšu graudu astoņdesmit miljonos Gangas upju. No apakšas nāca tik daudz bodhisattvas, cik smilšu graudu deviņdesmit miljonos Gangas upju. No augšas nāca tik daudz bodhisattvas, cik smilšu graudu 100 miljonos Gangas upju. Pēc tam, kad viņi bija ieradušies, viņi apsēdās vienā pusē Bhagavāna priekšā.

Viņi bija apsēdušies vienā pusē, un bodhisattva, dižā būtne Bhaišadžjasēna teica Bhagavānam: “Bhagavān, kas ir melnās un sarkanās formas redzamas augšā debesīs?”

Viņš teica: “Bhaišadžjasēna, vai tu nezini, kas ir melnās un sarkanās formas redzamas debesīs? Tathāgata zina. Bhaišadžjasēna, tas ir Māra. Bhaišadžjasēna, vai tu vēlies viņu redzēt?”

Viņš teica: “Bhagavān, es vēlos. Sugata, es vēlos.”

Bhagavāns teica: “Bhaišadžjasēna, tik daudz bodhisattvas ir ieradušies, cik smilšu graudu 100 miljonos Gangas upju.”

Viņš teica: “Bhagavān, kas ir iemesls, kādēļ šie bodhisattvas ir ieradušies? Kas ir apstākļi?”

“Bhaišadžjasēna, jaunās būtnes ir tas apstākļis, caur kuru visas aptumšotās būtnes tagad kļūs apveltītas ar meditēšanas Dharmu. Bhaišadžjasēna, vai tu redzi dažāda veida aptumšotās būtnes, kuras šeit ieradušās un dažādās svētības, kas šeit ieradušās ar pārdabisko spēju palīdzību?”

Viņš teica: “Es redzu tik daudz bodhisattvas, cik smilšu graudu 100 miljonos Gangas upju, un tik daudz bodhisattvas, cik smilšu

graudu simts tūkstošos neskaitāmu miljonu Gangas upju, kuri eksistē ar pārdabisko spēku palīdzību, daudzos veidos, daudzās krāsās un daudzās formās. Šie bodhisattvas eksistē Ārja Dharmas sfērā. Es esmu redzējis tos bodhisattvas uzturamies Dharmas vietās kopā ar viņu pavadoņiem.”

Pēc tam, kad Bhagavāns bija šādi runājis, bodhisattva, dižā būtne Sarvašūra, bodhisattva, dižā būtne Bhaiṣadžasēna, un visi jaunie un vecie bodhisattvas, kopā ar visiem, kuri bija tur sapulcējušies, un pasaule ar tās devām, cilvēkiem, āsurām un gandārvām, priecājās un slavēja Bhagavāna teikto.

Cēlā Sanghāta Sūtra Dharma-parjāja ir nobeigta.

PASKAIDROJUMI

Alku sfēra – viena no trim sfērām, kurā atrodas cilvēki, dzīvnieki, pretas un elles būtnes, kā arī zemāko līmeņu devas.

Aptumšotās būtnes – būtnes, kurām piemīt neziņa un mokošās emocijas un tādēļ, radot karmu, tās cieš.

Arhats – būtne, kura ir pilnīgi atbrīvojusies no nosacītas eksistences apļa, sasniegusi nirvānu.

Atmoda – pilnīgi attīrīts prāta stāvoklis

Atpakaļ-nenācējs – tas, kurš sasniegs atbrīvošanos no nosacītas eksistences šinī dzīvē.

Āsuras – zemāko līmeņu devas.

Bhagavān – burtiski laimīgs, svētīts. Šeit lietots kā epitets buddhām.

Bhuta – rēgs.

Bodhisattva – cilvēks, kurš tiecas kļūt par buddhu lai būtu spējīgs atbrīvot visas būtnes.

Brahmā – deva, radītājs.

Brahmins – augstāku hindu kastu cilvēks; priesteri un izglītotie biežāk bija brahmini.

Buddha – “tas kurš ir atmodies”; būtne ar pilnīgi attīrītu prātu, kam vairs nav šķēršļu zināšanai.

Cikliskā eksistence – samsāra; nosacīta eksistence; atkārtota atdzimšana sešās sfērās.

Desmit pamati – desmit pakāpes bodhisattvu ceļā uz atmodu.

Devadātta – Šakjamūni Buddhas brālēns, kurš radīja daudzus traucēkļus Buddhas darbībā.

Devas – cikliskās eksistences augstākās sfērās atdzimušas būtnes, kas nepieredz sāpes un bēdas.

Dhāranī – vārdu sakopojums, kas, līdzīgi mantrām, rezumē kādas sūtras daļu; to skaitīšana uzskatīta kā aizsargojoša no ļaunumam.

Dharma – Buddhas mācības; patiesi laimes cēloņi.

Gandārva – vīriešu dzimuma dabas dievības; bieži ar muzikālām spējām.

Gāutama – Buddhas ģimenes vārds.

Iekarotājs – epitets buddham; buddhas ir uzvarējuši mokošās emocijas, neziņu, pašlološanu, un viszinības šķēršļus.

Indra – devu karalis.

Jakšas – dabas gari.

Jama – nāves pavēlnieks.

Jōdžana – sena mērvienība, kas domādams atbilst mūsdienu 8 kilometriem.

Karalis-riteņgriezējs – ļoti spēcīgi un cēli karaļi, kas valda visuma četrus virzienus.

Karma – pieredzes potenciāli, kurus rada motivētas darbības; cēloņu un seku saistības.

Mahājāna – “lielais rats”; metode vai ceļi kas noved uz pilnu atmodu visu būtņu labā.

Kūmuda zieds – dzeltena ūdens roze, kas atveras mēness gaismā.

Maitu liju virsotne – kalnu smaile pie Radžagrīhas, kur Buddha pasniedza vairākas mācības.

Māra – budismā demons, kas liek negatīvajām lietām šķīst pievilcīgām, kas traucē garīgo ceļu.

Nāgas – būtnes ar čūsku vai pūķu līdzīgām formām, bet mēdz būt intelligentas un spēcīgas.

Nirvāna – no nosacītas eksistences atbrīvots stāvoklis; pilnīgs miers.

Palmira koks – ļoti gara palma.

Pēctecības dēls vai meita – epitets bodhisattvām; tas, kurš trenējās mahājānā.

Piecas nepārtrauktās karmas – Piecas smagas netikumīgas darbības, kuru rezultātā atdzimst ellē tūlīt pēc miršanas (seku piedzīvošanu “nepārtrauc” citas dzīves): nogalināt savu māti, nogalināt savu tēvu; nogalināt arhatu; ļaunprātīgi izraisīt buddhas asinsizliešanu; radīt šķelšanos buddhas ordinēto mūku vai mūķeņu kopienā.

Pišāka – dēmons.

Plūsmā-ienācējs – tas, kurš savā garīgajā ceļā vairs nekad neatdzimst zemās sfērās un kuru attīstība tikai turpināsies.

Pratjēka-buddha – tāds, kurš sasniedz nirvānu tikai ar savām pūlēm, nepaļaujoties uz buddhas mācībām, un pēc tam nemāca citus.

Pretas – izsalkuši gari.

Radžagrīha – pilsēta tagadējā Indijas Bihar pavalstī.

Rākšasas – ļauni gari, kas var parādīties dažādās formās.

- Samsāra** – nosacītā cikliskā eksistence, ko raksturo ciešanas un neapmierinātība.
- Sangha** – ordinētu mūku un mūķeņu kopieni.
- Stūpa** – kupola veida struktūra, kas simbolizē buddhas apziņu, un bieži satur relikvijas un svētus objektus.
- Sugata** – epitets buddham.
- Sumēru kalns** – senā Indijas astronomijā uzskata, ka šāds milzīgs kalns ar četriem sāniem atrodas visuma vidū.
- Sūtra** – teksts, kurā ir ierakstīta Buddhas tiešā runa, vai tas, kas bija teikts Buddhas klātbūtnē vai ar viņa piekrišanu.
- Šākjamuni** – vēsturiskais Buddha, kurš parādījās mūsu pasaulē apmēram 2 500 gadus atpakaļ.
- Šrāvaka** – budismā, cilvēks, kurš dzirdot Buddhas mācības, kļūst par arhatu.
- Tathāgata** – burtiski tas, kurš ir aizgājis. Viena nozīme varētu būt, “tas kurš ir aizgājis no nosacītas eksistences” – epitets buddhām. Šākjamuni to lietoja kad runāja par sevi.
- Ūtpala zieds** – zils lotoss.
- Vienreiz-atpakaļnācējs** – tas, kuram jāpiedzimst tikai vēl vienu reizi lai sasniegtu atbrīvošanos no nosacītās eksistences.

PĒCVĀRDS

Tulkoja un rediģēja indiešu meisteri Džina-mītra un Dana-šīla un galvenais redaktors Lotsawa Pande Ješe de, un nostiprināts pēc jaunās valodas labojumiem.

Par angļisko tulkojumu:

Cēlā Sanghāta Sūtra ir pārtulkota angļiski no tibetiešu izdevuma par šo Buddhas mahājānas mācību. Lūdzu ievērot, ka šajā tulkojumā vietas ar atkāpi parādās kā vārsmas oriģinālajos sanskrita un tibetiešu tekstos. Lūdzu lasīt tās, zinot, ka tās visas ir četrriindu vārsmas, uz kurām sūtra daudzreiz norāda.

Lai atvieglotu garāku sanskrita vārdu izrunu, akcenta zīme parādās virs attiecīgā burta, kas ir jāuzsver, un vārdi ir sadalīti ar savienojuma zīmēm. Šis tulkojums seko Clay Sanskrit Library (CSL) konvencijām, kā pasniegt sanskritu angļu tekstos.

Tālākai informācijai par Sanghāta Sūtru www.sanghatasutra.net. Šī vieta paskaidro, kā lasīt un skaitīt šo sūtru, citu personu pieredzi ar šo tekstu, diskusijas par Sanghātu un daudz citas lietas.

Angļisko tulkojumu no Tibetiešu valodas sagatavoja Damčo Diana Finnegane (Lundup Damčo), pēc teksta lasīšanas ar God. Geše Lundupu Sopy un tad salīdzinot tibetiešu valodu ar sanskritu. Bez neatsveramā Gešes Sopy atbalsta, šo tulkojumu arī pārbaudīja pret tibetiešu tekstu, un ar neregulāru norādi uz Šengaja Lijaīniešu tulkojumiem, kura vērtīgie ierosinājumi ļoti uzlaboja šo tulkojumu.

Noslēguma posmā uzmanīgas korektūras un rediģēšanu veica God. Gjaltena Mindrola. Daudzi citi devīgi piedalījās iepriekšējās šī teksta korektūrās, bet visas kļūdas ir tulkotāja atbildība. Tulkošana tika pabeigta 2006. gada 25. janvārī, Lamas Zopa Rinpočes mājā, Aptosā, Kalifornijā, ASV. Šis izdevums tika finalizēts, izlabojot tipogrāfiskās kļūdas, 2006. gada 31. augustā Visakhapatnamā, Indijā.

Lai Buddhas laipnība, kas ir ietverta šinī brīnišķajā sūtrā, piepilda visu būtņu sirdis un pievērs tās visas tikumībai. Tāpat kā šī Sanghāta Sūtra ir eksistējusi šinī pasaulē daudzus gadsimtus līdz šodienai, tikai lai palīdzētu, tā arī lai Buddhadharma paliek daudzas mūžības un sagādā visiem atbalstu un palīdzību.

